

Centenari Mercè Rodoreda

TRAC@

2008

12 anys

IES LLAGOSTERA

LA REVISTA DE L'IES
DE LLAGOSTERA
Núm. 14 - JUNY 2008

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA

1320284811

Sumari

- 3. Editorial
- 4. De juny a setembre
- 12. 2008, any de...
- 14. Fem poble
- 15. Sortides al TNC
- 19. Teatre al Casino Llagosterenc
- 21. Ciències naturals
- 23. Sortides 1r trimestre
- 25. Nadal 2007 a l'IES
- 28. Dia Mundial de la Poesia
- 32. Concurs literari Coca-cola
- 34. Medi ambient
- 36. Racó d'opinió
- 38. La biblioteca de l'IES
- 39. La nostra entrevista
- 41. Activitats i sortides 2n trimestre
- 43. Noms propis
- 47. Educació i participació
- 49. Música
- 50. D'altres músiques
- 51. Aprenents d'escriptors
- 55. Exalumnes
- 60. La nostra llengua
- 62. Diada de l'arbre a l'IES...
- 66. Crèdits de Síntesi
- 69. Perles literàries
- 70. Saber redactar
- 71. Sant Jordi
- 74. Pinzellades literàries
- 78. Llibres
- 80. Adolescència i família
- 82. La Guerra Civil
- 86. Salut
- 88. Notícies
- 90. Departaments: matemàtiques
- 91. Aula d'acollida
- 93. Jornada portes obertes
- 95. El que diuen les estrelles
- 97. Informació acadèmica
- 102. Em jubilo!
- 104. Viatge a Roma
- 106. Viatge a París
- 107. Cultura clàssica
- 108. Especial Comenius
- 111. Esports a l'IES
- 113. Buscàvem una portada
- 115. Pla educatiu d'entorn
- 118. Sortides 3r trimestre
- 119. Juguem i aprenem
- 120. Endevinalles
- 121. Gràcies

Sumari

1. Aportacions	1
2. Anàlisi de les dades	2
3. Anàlisi de les dades	3
4. Anàlisi de les dades	4
5. Anàlisi de les dades	5
6. Anàlisi de les dades	6
7. Anàlisi de les dades	7
8. Anàlisi de les dades	8
9. Anàlisi de les dades	9
10. Anàlisi de les dades	10
11. Anàlisi de les dades	11
12. Anàlisi de les dades	12
13. Anàlisi de les dades	13
14. Anàlisi de les dades	14
15. Anàlisi de les dades	15
16. Anàlisi de les dades	16
17. Anàlisi de les dades	17
18. Anàlisi de les dades	18
19. Anàlisi de les dades	19
20. Anàlisi de les dades	20
21. Anàlisi de les dades	21
22. Anàlisi de les dades	22
23. Anàlisi de les dades	23
24. Anàlisi de les dades	24
25. Anàlisi de les dades	25
26. Anàlisi de les dades	26
27. Anàlisi de les dades	27
28. Anàlisi de les dades	28
29. Anàlisi de les dades	29
30. Anàlisi de les dades	30
31. Anàlisi de les dades	31
32. Anàlisi de les dades	32
33. Anàlisi de les dades	33
34. Anàlisi de les dades	34
35. Anàlisi de les dades	35
36. Anàlisi de les dades	36
37. Anàlisi de les dades	37
38. Anàlisi de les dades	38
39. Anàlisi de les dades	39
40. Anàlisi de les dades	40
41. Anàlisi de les dades	41
42. Anàlisi de les dades	42
43. Anàlisi de les dades	43
44. Anàlisi de les dades	44
45. Anàlisi de les dades	45
46. Anàlisi de les dades	46
47. Anàlisi de les dades	47
48. Anàlisi de les dades	48
49. Anàlisi de les dades	49
50. Anàlisi de les dades	50

APA

I.E.S
LLAGOSTERA

I.E.S
Llagostera

Constitució
del **GAU**
del **SETEM**
Escola

EDITORIAL

Quan tingueu la revista TRACA número 14 a les mans, tindreu també 12 anys d'història del nostre "IES Llagostera". Aviat és dit. Dotze anys de la nostra i la vostra vida, de fer poble, de somriure i plorar amb comú.

L'IES Llagostera fa 12 anys! Onze més un, és una definició que dona el diccionari i que a mi em va molt bé per poder jugar amb els números i fer-me la il·lusió que sempre hi he estat.

Fa 12 anys que un grup de gent, amb moltes ganes i capacitat, varen deixar els seus llocs habituals de treball per anar a obrir nous horitzons a un poble del Gironès: Llagostera. No puc contar-me entre els pioners per pures qüestions burocràtiques, ja que jo havia demanat Llagostera i no em varen donar la plaça fins a un any més tard. Tot buscant al diccionari les accepcions de la paraula dotze, sóc de lletres, per poder-ne parlar amb més originalitat, em sorprèn agradablement el joc que puc fer amb la primera definició que em dona el diccionari de l'enciclopèdia: 1 adj. "onze més un". Si tinc en compte que 1 any és el temps que em falta per poder-me sentir plenament de l'IES de sempre, i que varen ser motius aliens als meus interessos els que no ho varen fer possible, puc dir, sense enredar ningú, que aquesta definició es posa de part meva i em permet, a títol honorífic, aquest privilegi.

I ja tocant de peus a terra, deixant els jocs i la literatura de banda, vull que quedi constància de la feina que tots i totes hem fet, i que sens dubte es seguirà fent, per tal d'aconseguir que el nostre IES sigui el punt de referència on els alumnes, exalumnes, profes, pares i tots aquells que l'estimen puguin trobar els valors que més desitgin per poder fer de la nostra joventut unes persones íntegres, honestes, sinceres... Les persones que definitivament algun dia aconseguiran que la nostra societat, la seva societat, sigui molt més justa, molt millor que la que han trobat.

I si en alguna cosa hi hem pogut contribuir, amb aquests dotze anys, ens sentirem joiosos.

Endavant jovent!

Endavant IES Llagostera!

Redacció

M. Assumpció Gonzalo
3r d'ESO AB

Portada

Josep Salvatella

Correcció

Josep Puig

Coordinació

M. Assumpció Gonzalo i Casas
Montse Casadevall i Culi

Gràcies a tots!

Compaginació

Impremta Monserrat - Amer

Contraportada

Alumnes de 2n

Col·laboracions

Departament de Llengües,
Professors i alumnes

La fan possible

Comerciants, empresaris, pares i amics

DE JUNY A SETEMBRE

Un cop més, intentem que aquest període que comprèn els mesos que van entre juny i setembre, malgrat no haver-hi classes, no restin en l'oblit, ja que moltes vegades es produeixen fets de vital importància per a tota la comunitat educativa. Els esdeveniments que us fem

arribar en aquestes pàgines formen part important de les nostres vides, del nostre entorn... Són una mica de tots.

Aquesta vegada hem tingut uns mesos molt moguts. A l'IES Llagostera han passat moltes coses. Us en fem cinc cèntims.

Al mes de juny l'inspector va nomenar Directora del centre la Lídia Masllorens. La Lídia és una de les professores veteranes de l'IES. Fa molts anys que treballa a Llagostera i sap quin és el seu tarannà. La Lídia va demanar formar equip a la M. Àngels Llavina (Coordinadora pedagògica) la Xon Vilahur (Secretària) i en Pitu Basart (Cap d'estudis). En les seves mans, i amb la resta de la comunitat educativa, està el portar la nau a port. Professors, pares, alumnes i la resta dels que treballem perquè això sigui possible, som al seu costat en tempestes i bonança. Aquests professors varen constituir l'actual Equip Directiu. Des d'aquestes ratlles els desitgem que la seva feina sigui ben acollida per tots. Endavant companys! I gràcies per comandar la nau.

Membres de l'AMPA

A l'AMPA també hi ha arribat l'hora dels canvis. Aquestes pares són les que ens acompanyaran en aquesta difícil, però engrescadora, missió d'educar al nostra jovent.

Benvinguts!

Chantal Mensa; Núria Ollé; Pilar Amat; Rosa Bosch; Carme Martín; Miquel Palaudàrias; Roser Rufí; Fina Blanc i Lluís Turon.

Pintura: color, energia, convivència més agradable

Les parets de l'IES estan d'enhorabona! Passat l'estiu, i sense que el sol hi hagi tingut res a veure, s'han posat el seu millor vestit i han contribuït a alegrar la vida de tots els que hi passem moltes hores. Aplaudim aquesta iniciativa! Gràcies.

Constitució del Consell Escolar

Dimarts, 3 de juliol de 2007

Tot just començades les vacances d'estiu a L'IES Llagostera es va produir la constitució del nou Consell Escolar. Aquests són els seus membres:

Lidia Masllorens
Pitu Basart
Xon Vilahur
Montse Vilà
Núria Ollé
Lluís Turon
Josep M. Palaudàries
Enric Puig
Jordi Casas
Sandra Figueroa
Sergi Miquel
Antonia Balaguer
Natalia Arqués
Montse Noguer
Montse Jorba
M.Assumpció Gonzalo
Moisés González
Anna Palahí

Directora i presidenta del Consell Escolar
Cap d'estudis
Secretària
Regidora representant de l'Ajuntament
Representant AMPA
Representant AMPA
Representant sector pares d'alumnes
Representant sector pares d'alumnes
Representant sector alumnes
Representant sector alumnes
Representant sector alumnes
Representant sector Professors
Representant sector professors
Representant sector professors
Representant sector Professors
Representant sector professors
Representant sector professors
Representant del P.A.S.

Companys que han canviat de centre

Entre juny i setembre han estat molts els canvis a l'IES Llagostera. Aquests canvis han estat voluntaris o obligats per les circumstàncies. Cal dir que s'han notat. Tenim moltes cares noves. Entre els que ens han deixat, volem recordar...

Marc Amat	EDF
Montse Barnadas	Tutora/Català
Pilar Carrera	Tutora/Castellà
Josep Grustan	Cap d'estudis
Jordi Mis	Tecnologia
Anna Pascual	EDF
F. Xavier Ros	Tutor/Ciències
Antoni Saiz	Mates
Josep M. Serrano	Tutor/Mates
Francesc Torres	Tutor/Francès
Coral Vila	Tutora/EDF
Aina Villarroya	Tecnologia
Enric Barceló	PAS

A tots, els desitgem molta sort!

HORA DE COMIATS

Amb aquestes corrandes, entre altres celebracions, varem acomiadar al membres de l'Equip Directiu 2004-07.

CORRANDES TRIENNI 2004-2007

Ies Llagostera

Després de tres anys de glòria
 Tornarem a estar tranquils;
 Ens queden a la memòria
 Els seus diferents estils.

Formal i treballadora
 i una veu angelical
 la Montse Noguier enamora
 Amb no res el personal.

Comencem per en Joan Carles
 que ha estat un bon director
 S'ha fet un fart d'obrir cartes
 I ara va per inspector.

Ja li diu a (n') en Baone:
 "les hores no faig quadrar",
 es menja un grec de Danone
 I després se'n va a comprar.

Amb la seva veu pausada,
 Donant ordres a tot drap
 Una i una altra vegada:
 Ningú pot aixecar el cap.

L'Elisenda, atabalada,
 sempre corre amunt i avall
 darrera un mosso d'esquadra
 A pas de puça, què carall!

El més valent de la colla
 Ha sigut en Bep Grustan:
 Uns tres anys remenant l'olla
 I fins ben bé al darrer instant.

Ha anat a comprar més mobles
 per arreglar el seu piset
 que esperen poder estrenar
 Durant aquest dos mil set.

Els amics que més recordes
 -per exemple l'Àlex Bru,
 també la Isabel Del Puerto-
 no s'oblidaran de tu!

No fem, doncs, més propaganda:
 plega l'equip directiu,
 ja s'acaba la corrande,
 Tinguem tots un bon estiu.

Claustre 2006-2007

FORN DE PA - GRANJA - GELATERIA

B D PAS

C/ Sant Narcís, 15 Local-4 Tel. 972 473 635 17185 VILOBÍ D'ONYAR

LLIBRERIA

I REGALS

Silvia

C/ Joan Maragall, 18 · Tel. 972 830 606 · Fax 972 830 972
 17240 LLAGOSTERA

Departament de llengües estrangeres

VIATGES A ANGLATERRA I FRANÇA

Quatre alumnes del nostre centre van viatjar a Anglaterra i França per ampliar coneixement d'anglès i francès. Els alumnes: Sara Navarro i Redó, Núria Torres i Arbós, Eugènia Pericayve i Arnau Puig Mensa. Enhorabona!

La Núria Torres ens fa arribar les seves vivències.

STAFFORD

Aquest estiu a uns alumnes del centre ens va tocar una beca per passar quinze dies a Anglaterra, convivint amb una família i assistint a classes al matí. Estàvem tots molt nerviosos, i encara ens hi posàrem més quan ens van comunicar que no hi aniríem junts. La veritat, els dies anteriors a l'estada van ser bastant durs, però no vaig estar veritablement nerviosa fins que no em vaig veure submergida entre tota aquella gent de la meua edat que carretejaven maletes d'una banda a l'altra. Trenta joves d'uns quinze o setze anys que no es coneixien de res tots en un avió.

Un cop a Anglaterra, les coses es van posar millor. Vam començar a parlar entre nosaltres i a conèixer-nos. Com que el viatge des de l'aeroport a la ciutat on havíem de viure dues setmanes era llarg, ja podríem dir que ens havíem fet amics al arribar.

En aquell moment, tocava enfrontar-se a la família. Em sembla que aquell primer dia va ser un dels pitjors dies de la meua vida; em sentia com si m'hagués caigut el món a sobre. No entenia gairebé res del que em deien, havia d'anar a l'escola amb autobús als matins i no m'acostumava a les costums de la meua nova família.

Per sort, això va ser només el primer dia, i potser una mica el segon. Un cop habituada al nou ambient, vaig començar a fer noves amistats, moltes de les quals encara conservo. No exagero si dic que em passo hores parlant amb ells al telèfon, i també hem fet quedades a casa d'algun d'ells.

Tot i semblar estressant i horrible, de veritat us asseguro que si ara mateix m'oferissin tornar-hi, em faltaria temps per fer les maletes i marxar corrents!

Núria Torres

Taller Mecànic

RESTRUDIS

Mecànica i Electricitat en general
Reparació i carga d'aire condicionat
i climatitzadors

C/ Ponent, 5 - Pol. Ind. II - 17240 Llagostera
Girona
Tel. 972.83.18.47

VENDA I REPARACIÓ MAQUINARIA

Antoni Pérez Pedraza

Av. de l'Esport, 11
17240 Llagostera
Tels. 972 805 703
627 035 868

CARES NOVES

Molts són els rostres, avui ja familiars, que vàrem veure per primera vegada al setembre. Aquests són els nous professors i personal no docent:

M. Assumpció Sàbat	Català
Albert Rodríguez	Clàssiques
Pedro Pablo Fuentes	E.D.F.
Joan Benet Presas	Ciències Socials
Juan Pérez	Francès
Cristina Congost	Català
Assumpció Rost	Castellà
Sandra Soto	Ciències
Cristina Coloma	Tecnologia
Tania Rubirola	Matemàtiques
Marta Llorente	Tecnologia
Esther Palahí	Francès
María Lema	E.D.F.

PAS

La Cruz i la Elisabeth, han estat un vist i no vist, ens han deixat abans d'acabar el curs. La Tomy (a jornada complerta) les ha substituït. La Lola ha ocupat el lloc de l'Anna que ha tingut un nen, en Jan. La Tomy i la Lola formen part de la plantilla de personal no docent.

A totes, la nostra més cordial benvinguda.

EL PROJECTE SINGULAR: Un nou projecte a 4t d'ESO

Aquest curs hem iniciat un nou projecte adreçat als alumnes de 4t d'ESO de l'IES. No ha estat fàcil posar-ho en marxa, portàvem més de dos anys demanant-ho, però creiem que ha valgut la pena.

Alguns alumnes es mostren molt més motivats per a estudiar si veuen en allò que fan una finalitat immediata i lligada amb la pràctica. És per aquest motiu que hem buscat la col.laboració d'empreses del municipi que han fet possible que 11 alumnes del centre ampliessin l'àmbit de l'aula de tecnologia i coneguessin el món laboral real durant 9 hores setmanals. Aquesta experiència els ha donat l'oportunitat de conèixer activament aquelles professions relacionades amb el que ells volen estudiar o els sectors professionals als quals

es volen incorporar com a treballadors en acabar la seva escolaritat obligatòria.

Tots n'hem après molt, d'aquesta experiència, i la valoració que en fem és molt positiva. Hem estat molt ben acollits per totes les empreses a les quals hem demanat col.laboració i també pels tècnics i regidors de l'Ajuntament, tant en la llarga fase de preparació prèvia del projecte com enguany, que s'ha pogut dur a terme després de l'aprovació d'Ensenyament.

Esperem que el projecte pugui continuar, trobem que és una forma singular de fer poble junts, tota la comunitat educativa de Llagostera.

M. Àngels Llavina

Carns i Embotits

Agustí

C/. Consellers, 2
Tel. 972 83 02 57
17240 LLAGOSTERA

COMERCIAL

Casals

SUBMINISTRAMENTS PER A FONTANERIA
ELECTRICITAT, SISTEMES DE REG, FERRETERIA, JARDINERIA
CÒPIES DE CLAUS A L'INSTANT I MENAGE

Passeig Pompeu Fabra, 37 - Tel./Fax 972 830 946
172402 LLAGOSTERA - Girona

COMIAT DEN BEP

A final del curs 2006-07 ens va sorprendre la jubilació de'n Josep Grustan, en Bep.

De tant callat que s'ho tenia no ens va deixar marge per dedicar-li unes ratlles en l'anterior Traca. Quan ho varem saber segur, la revista ja era a l'impremta. És per aquest motiu que en la Traca num. 14 el recordem i us mostrem unes fotografies del sopar de fi de curs i de comiat.

Havanera

Bell professor
que se'n va anar
a viure semàfor enllà.

Nat a Barbens,
veí de Quart,
ara s'ha jubilat molt content.

Podrà anar a Pàdua
a veure el fill,
i la padrina farà els cargols.

Podrà fumar
els seus purets
i coca de recapte menjar.

A l'institut,
hem preguntat
als nois

i ens han respost
alegrement,
com és en Bep Grustan.

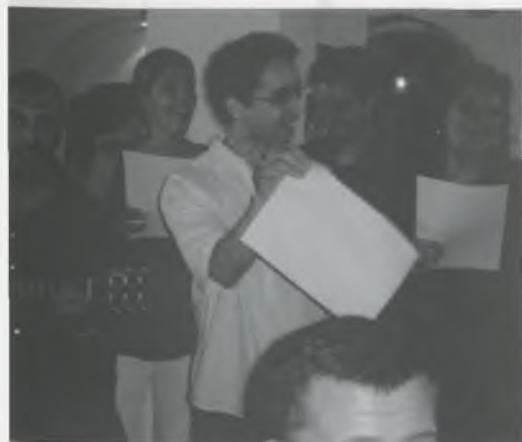
En Bep és ferm,
un tros de pa,
en Bep és calma i és temporal.

I si Déu vol,
estimat Bep,
un jorn ja tornaràs,

per recordar
aquells bons temps,
tots els companys i amics.

No oblidis mai
on vas passar,
tants anys.

T'enyorarem
o plorarem
potser cantarem.

Claustre 2006/07

**Transports Nacionals i
Internacionals**

JAPIC PETIT, S.A.
Transports

C/. Girona, 31
17240 Llagostera
(Girona - Espanya)

Tels.: 972 83 03 04 - 972 80 52 57
Fax: 972 83 05 55
japicp@wanadoo.es

BAR - CERVESERIA

**EL RACÓ DE
LLAGOSTERA**

TELÈFON: 972 831 672
C/ CONSTÀNCIA, 1
17240 - LLAGOSTERA

Supermercat

CARNISSERIA - XARCUTERIA

CABALLERO

Avda. Gironès, 24
Tel. 972 83 08 83

LLAGOSTERA

DISFRED *Fresc*

LLAGOSTERA - Tel. 972 83 18 71 - Pg. Pompeu Fabra, 1
S'AGARÓ - Tel. 972 32 61 97 - Av. Platja d'Aro, 311 - Ed. Creu de S'Agaró
SANT FELIU DE GUÍXOLS - Tel. 972 32 58 62 - Carrer Lleida, 80
CASSÀ DE LA SELVA - Tel. 972 46 37 06 - Pg. Vilaret, 31

PEIXATERIA

**PEIXOS
DOLORS**

Peix i Marisc Fresc de Palamós

C/Cristòfol Colom, 5
LLAGOSTERA (Girona)

Tel. 972 83 02 58
696 39 08 99

CENTRE D'ESTÈTICA
Ma Assumpció Llobet

C/Almogàvers, 22
17240 Llagostera (Girona)

Tel. 972830147
mòbil 626101385

GEMMA
PERFUMERIA
ESTÈTICA
COMPLEMENTES

ÀNGEL GUIMERÀ, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
17240- LLAGOSTERA (GIRONA)

Tedra

**CONSULTORI
VETERINARI**

Àngel Guimerà, 16
Tel. 972 83 14 00 Mòbil 607 216 243
17240 LLAGOSTERA

2008, ANY DE...

- **MERCÈ RODOREDA** (Fa 100 anys del seu naixement)
- **ANIVERSARI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA**
- **CREACIÓ DE MORTADELO Y FILEMÓN (FA 50 ANYS)**

A l'any 2008 ens fem ressò de:

- **EL DIA MUNDIAL DE LA POESIA**
Trobareu una ressenya d'aquesta celebració en la pàgina de poesia de la revista.

- **L'ANY DE LES LLENGÜES I LA INTERCULTURALITAT**
En parlem a la pàgina de la Nostra Llengua

- **ELS 12 ANYS DE L'IES LLAGOSTERA**
- **50 ANYS DE LA MORT DE JUAN RAMÓN JIMÉNEZ**
Premi Nobel de Literatura i autor de *Platero y yo* (Prosa poètica)

MERCÈ RODOREDA (1908-2008)

Va néixer a Sant Gervasi, al Sant Gervasi de les cases tranquil·les, en un ambient molt diferent al d'ara.

Mercè Rodoreda és una de les nostres escriptores més preuades.

Va ser una dona d'empenta, autodidacta i una genial escriptora.

Carme Arnau parla de la Rodoreda contista, novel·lista, humorista, ideòloga, creadora de mons i esculptora d'uns personatges que estan ben arrelats al nostre imaginari.

Del món dels somnis al fantàstic en els contes de Mercè Rodoreda

En Pere Rosselló ens diu: Els inicis de Mercè Rodoreda se situen

en un context literari de grans transformacions, amb la introducció de tècniques com el monòleg interior, l'exploració del món dels somnis pels surrealistes o l'aplicació a la literatura de les teories de Sigmund Freud (teoria de l'inconscient, simbolisme dels somnis...). No és estrany, per tant, que els somnis siguin presents en alguns dels primers relats de la nostra escriptora, tot i que aleshores els seus contes es caracteritzin pel predomini del realisme.

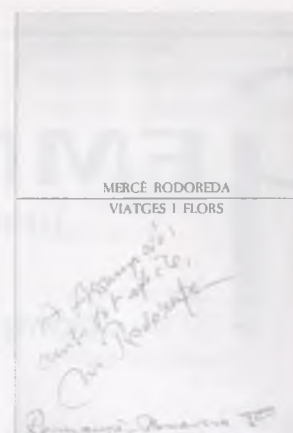
Un cafè i altres narracions, Vint-i-dos contes, La meva Cristina i altres contes, Semblava de seda i altres contes i Viatges i flors recullen la seva obra.

Escriu l'**Assumpció Gonzalo**
(Asun G.)

Vaig visitar Rodoreda a Romanyà quan feia un parell de dies que havia sortit d'impremta el seu llibre VIATGES I FLORS, encara feia olor de tinta, molt amablement me'l va dedicar. Aquesta és la seva lletra i el record d'una agradable conversa amb la Rodoreda enamorada de Romanyà i de la mar que contemplava des de casa seva. Vaig

"Si em preguntessin quin dels meus llibres voldria salvar d'un incendi, escolliria aquest." Mercè Rodoreda, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 1980.

visitar Rodoreda gràcies a l'amabilitat de la mare d'una meva alumna de Calonge, la M. Teresa Colom. La Sra. Colom, que és com la coneixíem a l'escola, ens va oferir a mi i a una altra mestra la possibilitat d'aquesta visita. Com podeu imaginar, ens va semblar un bon regal, i amb la curiositat de l'alumne que vol conversar amb el mestre i aprendre'n, vam comprar un ram de roses i vam gaudir de la

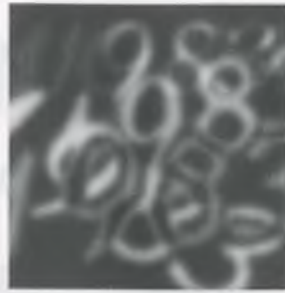

Romanyà de la Selva

Morí el 13 d'abril en primavera

conversa, no absenta d'ironia quan es referia als ensenyants i a la seva mania, segons ella, de dir als alumnes: "aquí l'autora, l'autor, vol dir... Només el que ho ha escrit sap la correcta interpretació, tota la resta són pures hipòtesis", ens deia amb un somriure burleta.

En la nostra revista només us donarem raó d'on podeu trobar el llistat d'activitats que encara no s'han realitzat dels actes que s'han organitzat arreu per commemorar l'Any Rodoreda, ja que constantment revistes, premsa, entitats culturals... ens van recordant dia a dia aquesta

efemèride.

Quan surti la revista Traca encara sereu a temps de gaudir de la programació dels mesos de juliol, agost, setembre, octubre, novembre i desembre. Podeu trobar les activitats cercant al Google: Any Rodoreda 1908-2008. Que gaudiu!

EL PARE DE "MORTADELO Y FILEMÓN"

Com veureu, la carrera professional de F. Ibáñez no ha estat precisament un camí de roses. Malgrat que tenia molt clar el que volia fer amb la seva vida, no ho ha tingut gens fàcil. Deixem que parli la seva biografia...

Francisco Ibáñez Talavera va néixer el 15 de març de 1936 a Barcelona, abans d'iniciar-se en el món de la historieta gràfica va treballar al Banc Espanyol de Crèdit. Va publicar el seu primer dibuix als set anys a la secció "Colaboraciones de nuestros lectores" de la revista *Chicos*. Durant alguns anys va alternar el treball al banc amb la seva vocació fins que al 1957 es decideix a donar el gran pas i es dedica exclusivament a treballar per a l'editorial Bruguera.

El vint de gener de 1958 surt la primera historieta de *Mortadelo y Filemón* al número 1394 de la revista *Pulgarcito*. A partir d'aquí, i durant els anys seixanta, Ibáñez publica en

**MORTADELO Y FILEMÓN,
50 AÑOS A MAMPORROS**

diferents revistes els seus millors personatges: *Mortadelo y Filemón*, *La familia Trapisonada* (*Pulgarcito* 1418 - 07/07/1958), 13, *Rue del Percebe* (*Tiovivo* 0 - 06/03/1961), *El botones Sacarino* (DDT 628 - 27/05/1963), *Rompetechos* (*Tiovivo* 161 - 06/04/1964) y *Pepe Gotera y Otilio* (*Tiovivo* 269 - 02/05/1966) que destaquen entre tots els creats per Ibáñez.

El 1969 es publica *El Sulfato Atómico*, primera historieta llarga en format d'àlbum amb una curiosa realització de guió i dibuix. Als anys setanta Ibáñez crea algunes aventures que es convertirien en clàssics de la historieta espanyola: *¡Valor y al toro!*, *Contra el "Gang" del Chicharrón*, *El caso del bacalao*, *Chapeau el Esmirriau*, *La máquina del cambiazo...* La creixent popularitat del personatge fa que sigui traduït a onze idiomes diferents i que Ibáñez es dediqui cada cop més en exclusiva a *Mortadelo y Filemón*. El 16 de novembre de 1970 neix la

revista *Mortadelo* a la qual seguiran una sèrie de publicacions amb el nom de *Mortadelo* com *Mortadelo especial*, *Mortadelo gigante*, *Super Mortadelo*, i les edicions especials de les seves aventures a les col·leccions *Olé*, *Magos del humor* i *Super humor*.

Què seria de Mortadelo sense les seves disfresses?

Hem fet una selecció de les millors disfresses de Mortadelo perquè puguis gaudir amb les seves ocurrències. I és que si per alguna cosa es caracteritza Mortadelo és per les seves disfresses. Quan les coses es posen malament, quan ha de resoldre un problema impossible o quan necessita fugir del "Jefe" o del "Súper", Mortadelo sempre té preparada una disfressa, audaç i adient per a l'ocasió.

Africano, cavernícola, albañil, médico, botones, azafata, árabe, general y mago.

FEM POBLE

Un noi de casa

Us oferim una mostra d'una part de l'obra d'en Norman. Quan en Norman feia ESO, allà als barracons, el noi ja prometia i de tant en tant deixava una petita mostra del seu saber. Aquest va ser un dels dibuixos que ja va dissenyar per a un viatge de fi de curs. Quant ha plogut, oi, Norman?

La Mosca de Sant Narcís 2

La Mosca de Sant Narcís

Conill a contrallum

SORTIDES AL TNC

LA PLAÇA DEL DIAMANT

MERCÈ RODOREDA

Després d'un ajornament per problemes tècnics del TNC, els alumnes de batxillerat acompanyats pels professors van poder gaudir, el passat 24 de gener, d'aquesta obra l'any en què es commemora el centenari del naixement de la seva autora.

Els alumnes de batxillerat acompanyats per la Xon Sàbat, en Pitu Basart i la Cristina Congost van gaudir d'aquesta coneguda obra.

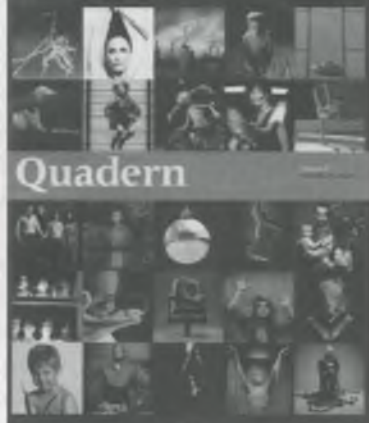
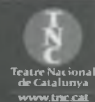
La Plaça del Diamant, de Mercè Rodoreda, al TNC

El propassat dia 24 de gener els alumnes de 1r i 2n de Batxillerat van anar al TNC per veure la Plaça del Diamant, de Mercè Rodoreda. A continuació us oferim algunes mostres de les opinions dels alumnes sobre què els va semblar l'obra. Els fragments que reproduïm només són una part de les seves opinions. N'he destacat algunes frases o idees originals, diferents, per tal que no resulti repetitiu i n'hi càpiguen el màxim nombre possible:

"Aquesta obra narra la història d'una noia jove que amb el pas del temps va acceptant, amb resignació, tot el que el seu marit Quimet i la vida li imposen. I sempre com a rerefons de l'obra, l'arribada de la República i de la Guerra Civil. El personatge principal de l'obra, en la seva primera etapa, es diu Natàlia. Quan en comença una altra de nova amb en Quimet, aquest li imposa el nom de Colometa. I en els seus últims anys, amb la mort del seu marit a la guerra, s'ajunta amb un

Temporada
2007/2008

Quadern

botiguer per acabar sent la senyora Natàlia. Un canvi de nom que va seguit sempre d'un canvi de personalitat.

La Natàlia podríem dir que és una dona que en representa moltes d'altres a qui va tocar viure una època de la història molt cruel. La Natàlia, com moltes altres dones en aquell període de temps, va veure com la guerra se li va emportar les persones que estimava, i que estaven el seu voltant.

L'última etapa de la seva vida, la va conviure amb el botiguer de la plaça, i es va convertir en l'època i l'entorn estable que necessitaven ella i els seus fills."

(Marc Comas, 1r. Batx.)

"L'obra es representava a la sala gran del TNC i com en les altres vegades que hi he assistit l'escenografia era una de les coses més impressionants, fins i tot van entrar en escena un cotxe i una moto. També, sense fer cap entreacte, arribaven a canviar tot el decorat de l'escenari.(...)"

(Eduard Figueras, 1r. de Batx.)

"Personalment em va semblar una obra molt interessant ja que tracta el tema de la Guerra Civil i de l'arribada de la República a Catalunya i en concret, a Barcelona."

(Aleix Collell, 1r. de Batx.)

"Vaig sortir gratament sorprès del TNC, ja que m'esperava una representació molt més carregosa, sobretot per la seva durada. Tot i això, em va sorprendre un detall: la bondat d'en Quimet, que pel que havia sentit a dir de la Plaça del Diamant me l'imaginava molt més sinistre, tenint com a esposa una Colometa bastant més oprimida".

Jordi Casas (1r. de Batx.)

"La Plaça del Diamant és una obra de teatre molt rica. Rica en el simbolisme i la gran història que explica, però també rica en la posada en escena. Una posada en escena voluptuosa i exagerada que deixa en ridícul el complex entramat literari existent, deixant-lo en segon pla i, conseqüentment, passat per alt per molts ulls poc desperts o poc

crítics. Aquesta posada en escena també serveix per amagar la gran falta d'experiència dalt els escenaris d'actors novells com Paula Blanco, que fa de Rita, la filla de Natàlia (interpretada per una excel·lent Silvia Bel, que conjuntament amb altres actors experimentats, també ajuden a amagar la falta d'experiència dels més joves). Aquestes faltes, però, es poden perdonar pel fet que no és gens fàcil portar a terme una obra complexa i intensa com és qualsevol de l'univers literari de Mercè Rodoreda."

(Àngel Oliveras, 1r. Batx.)

"És una obra bonica, amb estones d'acció i moments on parlen els personatges amb un punt misteriós. El diàleg és entenedor i variat, i el tema de la Guerra Civil al mig hi va com l'anell al dit, ja que així podem veure més bé i de primera mà com vivien a l'època del desastre català"

(Judit Masvidal, 1r. de Batx.)

"També té una valoració històrica ja que planteja l'època de la Guerra Civil i de com vivia la gent de l'època. És una obra molt important per a la literatura catalana i això es demostra amb aquesta obra de teatre."

(Moisés Ortí, 1r. de Batx.)

"Els seus fills ja són grans i es casen, i podem dir que aquesta obra té un final feliç, encara que la Natàlia recordarà sempre la seva joventut infeliç."

(Melanie Ortiz, 1r. de Batx.)

"Realment l'obra s'havia guanyat l'adjectiu de dolenta o potser és que el llibre també és dolent? Tot i així em va deixar un bon sabor a la boca."

(Sergi Bergillos, 1r. de Batx.)

"A mi, personalment, veure com una família que està a la ruïna de cop es torna una de les més afortunades del poble m'agrada, i veure com vivia la gent a l'època, les seves vivències, els bombardeigs...L'obra va estar bé, però una mica llarga."

(Albert Mañas, 1r. batx.)

"...es troba en un lloc que li és familiar: la Plaça del Diamant, o s'adona, després de tants anys, que ha d'abandonar els records obscurs de la guerra i la malenconia de la vida amb en Quimet. Aquella nit crida i "fuij" d'aquests records, adonant-se de la sort que té de tenir altre cop una vida plàcida i feliç. "

(Laura Ortín, 1r Batx.)

"Sortosament coneix el propietari d'una botiga que viu bastant acomodat que li demana de viure plegats, com una família. D'aquesta manera la Natàlia agafa les regnes, posa la seva vida en ordre i es converteix en la Natàlia que domina la situació i té veu i vot en les seves decisions."

(Friné Oudeman, 1r. de Batx.)

"La plaça del Diamant és una gran obra (...). L'obra entra molt bé visualment i fa que et posis en el paper dels personatges i t'adonis del rerefons de l'obra, que és el canvi que va sofrir la gent d'aquella època, i alguns dels símbols amb què s'aprecia aquest canvi són els coloms, ja que van desapareixent i morint a mesura que Natàlia ho passa més malament, fins que ella els deixa anar i s'allibera del seu propi passat."

(Xavier Valentí, 1r. Batx.)

"En opinió meva, l'obra va ser excepcional. Els personatges van fer unes interpretacions molt bones i es van fer estimar pel públic. Els decorats eren extraordinaris. L'única pega que vaig trobar-li va ser la durada que té, però, tot i això, va valer la pena estar-me tot aquell temps assegut contemplant la màgia de la representació."

(Jose López, 1r. Batx.)

"L'obra em va semblar bé, però crec que va ser massa llarga, la qual cosa va fer que se'm fes una mica pesada."

(Ruben Pulido, 1r. Batx.)

"Encara que altres crítiques més serioses o professionals no la deixen gaire bé, la senzillesa de l'argument i la presència d'actors famosos que tots havíem vist a la televisió han estat les claus de l'èxit. Una altra raó pot haver estat el tema sobre el qual tracta la obra, ja que bastants de nosaltres hem sentit explicar als nostres avis i a la gent gran històries d'aquest tipus que succeïren durant la Guerra Civil."

(Joan Frigola, 1r. Batx.)

"A mi em va agradar molt l'obra, era molt entenedora i els actors actuaven molt bé. El decorat era maco i el vestuari trobo que era l'adient."

(Walid Kamar, 1r. Batx.)

"Un altre tret important era la manera com es destacaven els símbols, per exemple els coloms estaven molt remarcats. En canvi les balances que hi havia a la primera casa de la Colometa, qui no havia llegit la novel·la no s'adonava que era un símbol molt significatiu."

(Tània Virgili, 1r Batx.)

"L'obra va estar molt bé, però crec que en alguns moments es feia llarga i pesada".

(Àlex Igareta, 1r. Batx.)

EL DIA DEL PROFETA

JOAN BROSSA

Rosa Novell va dirigir a la Sala Petita *El dia del profeta*, un text de Joan Brossa. Poeta, dramaturg i renovador del llenguatge escrit i visual, Brossa va crear un autèntic trencaclosques d'escenes diferents, que recreen el llenguatge i els costums populars.

Som davant d'un text profundament anticlerical i antiautoritari que recull alguns temes recurrents del seu teatre.

Una obra de maduresa amanida amb l'humor particular i intel·ligent que caracteritza l'obra brossiana.

A la Sala Petita del TNC. Alumnes de batxillerat acompanyats pels professors: Pitu Basart, Albert Rodríguez

Així en parla La Vanguardia

La década entre los 50 y los 60, donde hay que ubicar *El día del profeta* (1961), la pieza que ahora dirige Rosa Novell en el Teatre Nacional de Catalunya.

Todo converge y todo se puede encontrar en este texto: el compromiso con la transformación social, el juego. La magia, la poesía, por supuesto, el humor, el trabajo y la fiesta; cambiar el mundo pero hacerlo con alegría.

Tres lampistas andan atareados, se ha ido la luz e intentan que vuelva: "una llum forta, viva, enlluernadora. Que si la vull dic?". Los tres trabajadores, vestidos con monos de obrero, hablan de quinielas, de fútbol, de fichajes de jugadores americanos. El franquismo a ras de suelo y en la siguiente escena, la caricatura del franquismo en la cúspide. Son excelencia y son eminencia, estado e iglesia, discutiendo sobre la preeminencia de la iglesia en la enseñanza (como ven, tema resistente al paso del tiempo). Él, el dictador, es ella, Pilar Rebollar, una actriz de corvísima estatura, llena de medallas. Él, el cardenal, es Manuel Duelo y dice: "la democracia ha sido y será siempre un fracaso de los valores eternos".

Anticlerical

No es esta la primera aproximación de Rosa Novell a Broza. Estuvo como actriz en el memorable montaje quiriqubu (1976) dirigido por Fabià Puigerver. Años después dirigió Olga sola en el espacio Brossa (1998). Aquí ha querido "enseñar el Brossa comprometido con su tiempo". La pieza exuda un anticlericalismo visceral, presenta en casi todas las escenas. La más corrosiva, la escena de dos viejas conservando con sal el cadáver de un cura en la bañera. La más divertida, la que el autor sitúa en una especie de antigüedad bíblica en la

que el jerarca Amasias y su mujer se enfrentan al profeta Amós que dice: "Us interessa no tant la realitat com l'aparença, perquè l'aparença us dóna autoritat i diner i us fa semblants a reis".

Novell convierte la escena en teatro dentro de teatro, recrea las auténticas representaciones que tenían lugar en los pisos de ése minúsculo circuito cultural clandestino, donde Brossa estrenaba. Incluso coloca entre el público al propio autor, otra vez Dueso, ahora con el peinado, las gafas de pasta negra y la chaqueta jersey típicas de Joan Brossa. Una opción de riego, como las acciones que la directora ha decidido intercalar entre actos, strip-tease, concierto surrealista con cantante de ópera poco solemnes, y pianista convertidos en domadores de piano látigo en mano.

Para bien o para mal, Brossa pide mojarse hasta la cintura.

Regresan los lampistas que habían logrado encender la luz, para encender los fuegos artificiales de una revolución, simpática, festiva: "Això és el que calia fer companyes!". Dice uno. "Aquesta es la suma del poble" dice otro. Brossa, el hombre

Modestísimo que decía "conec la utilitat de la inutilitat. I tinc la riquesa de no voler ser ric", en el TNC, por fin.

Més teatre

Els alumnes de 4t d'ESO i Batxillerat, acompanyats pels professors Pedro Pablo, Moisés González, Natalia Arquès i Xon Sàbat, van anar al TNC a veure aquesta interessant obra.

Us mostrem algun comentari fet pels alumnes.

EL CERCLE DE GUIX CAUCASIÀ DE BERTOLT BRECHT

A mi l'obra em va agradar bastant tot i que a talls es feia una mica pesada. Crec que el que feia diferent l'obra era que la música no estigués gravada, sinó que l'orquestra formava part de l'obra. Pel que fa al decorat, tot i ser una mica pobre el van saber aprofitar bé i combinar-lo perfectament per crear l'ambient adequat. Pel que fa al repartiment dels actors, que era bastant extens, representaven molts més papers i això s'ha de valorar molt. La Marta Marco i l'Ana Lizaran fan un extraordinari paper i per això són les actrius més conegudes i les que representen els papers principals, però a part d'elles també em va agradar l'actuació d'en Babu Cham que sempre donava humor als seus papers tant si eren divertits com seriosos. Per la part que fa referència a la història trobo que haurien d'haver sintetitzat una mica, ho haurien pogut fer posant una o dues aventures menys de la *Grouche* i també a estones els cants d'en Víctor Estévez es feien llargs i hi havia trossos que costaven d'entendre. Totes aquestes són les impressions que vaig tenir de l'obra "El cercle de guix caucasià".

Gerard Nuell, 4t A

Va ser una obra molt treballada plena de grans actors, uns personatges amb caràcters molt diferents i molt ben definits. Per exemple el que a mi em va agradar més va ser el jutge, ell sempre intentava fer les coses al més peculiars possibles i sempre mirava

per ell, sent una persona intel·ligent i sempre actuant amb astúcia.

Un punt de l'obra que no em va agradar va ser la duració, crec que amb mitja hora menys d'obra podríem haver passat perfectament, però per a la gent més detallista devia ser millor que fos més llarga.

De les dues parts, la que em va agradar més va ser la segona, era més activa i tenia un punt d'ironia que a mi m'encanta. Un punt en comú, que em va agradar molt, de les dues parts va ser l'enllaç musical entre escenes, encara que no ho semblés introduïa molt en el tema.

Per a mi va tenir uns resultats positius en tots els sentits, va ser una gran obra.

Eloi Pico

L'altre dia vaig anar a veure una obra de teatre a Barcelona, "El cercle de guix caucasià". La història estava basada en el petit fragment del rei Salomó.

En època de conflictes, una família és separada, el marit assassinat, la dona fuig, i el petit fill queda abandonat. La minyona agafa amb compassió el petit nadó de la seva mestressa. La pobre minyona té el seu amor, un soldat, lluny, en una missió; però han acordat casar-se quan ell torni. Però ara ella té un nen al seu càrrec, recorre grans trajectes en busca de la casa del seu germà, passant per tota mena de conflictes i per baixades de temperatures insuportables.

Un cop arriba, el seu germà deixa que es quedi una temporada amb ell

i la seva dona.

Però la seva dona no hi està d'acord i aviat ha de deixar la casa. Es casa amb un home que està moribund i redundant, només perquè la gent es pensi que el nen és seu i que té un pare; però la seva sorpresa ve quan de cop el senyor mig mort s'aixeca com si res.

Avergonyida i trista comença a fer vida de casada. Passen els anys fins que un dia torna el seu estimat soldat, però en veure que és casada i que té un fill, decebut, se'n va.

La minyona té el cor trencat i a sobre uns guàrdies l'han vingut a buscar per anar a judici, perquè la mare del nen, la de debò, vol recuperar el seu fill.

Un cop a la cort, el jutge escolta la versió de les dues dones, reflexiona i arriba a una solució. Fa que dibuixin un cercle de guix al terra, i el nen s'ha de ficar al mig, cada dona l'agafa de un braç, la que estiri més fort al nen, se'l queda.

Comencen a estirar, però aviat la minyona el deixa anar, justificant-se que no pot fer-li mal al seu fill.

Així és com el jutge s'adona de qui és la mare, i li dona la custòdia a la minyona, el seu amor la perdona, i al final, resulta ser un final feliç.

M'ha agradat molt aquesta obra, trobo que ha tingut una barreja de comèdia i ens ha ensenyat un bon cas de justícia, tot i que ara ja no es fan servir aquests mètodes.

Ha sigut molt interessant i entretinguda.

Farrah Oudeman

MADE IN CHINA

GRUP CASCAI TEATRE

El dijous 28 de febrer a les 16 hores, al Casino Llagosterenc, els alumnes de primer cicle d'ESO van poder gaudir de l'obra que el grup Cascai va representar amb molt èxit.

Made in China és un nou muntatge de Cascai Teatre, un espectacle d'humor surrealista amb un treball que segueix la línia iniciada amb l'exitós *Living Costa Brava*, fruit de la recerca sobre el pallasso d'avui –aquell que no porta nas vermell i que s'ha integrat a la nostra societat-, i també sobre la comicitat contemporània i la poesia gestual.

Els alumnes de 1r Cicle d'ESO van poder gaudir del teatre d'aquest grup, que fa ja uns anys, l'IES contracta per poder oferir un teatre de qualitat també als més joves.

Els professors que van acompanyar als alumnes de primer i segon d'ESO al Casino Llagosterenc van ser: en Josep Puig, la Fabiola Sanz, la Sandra Soto, la Isabel Jódar i l'Esther Palahí. Tots van poder riure una bona estona.

Teatre llegit a la biblioteca de l'IES

NOCHE DE LUNA CON GATOS

Els alumnes de 2n d'ESO van fer una representació de teatre llegit de l'obra NOCHE DE LUNA CON GATOS. Aquesta obra va ser el llibre de lectura del primer trimestre. Els alumnes van llegir amb bastanta fluïdesa i ens van fer passar una bona estona. Aquí us mostrem el repartiment de papers.

Narradoras: Aida Ventura, Laura Díaz
 Hipólito: Miguel Capilla, Artur Comas
 Don Julio: Adrià Virgili, Eduard Muñoz, Yassir Oundouh
 Doña Cleo: Marina Cherino, Esmeralda Cortés
 Miau: Carla Jou, Joel Gómez, Martí Llinas, Jesús Quijada
 Rita: Anna Casas, Azahara Díaz, Judit Hierro
 Luna: Xènia Miquel, Aida Rodríguez, Eva Tarrès
 Lulú: Núria Frigola, Dascha Dacosta
 Chopin: Nil Palaudàrias, Jenny Casoles
 Sietevidas: Jorge Lucker, Abdelkader Charkaoui
 Poeta: Xandre Font, Jun Ying
 Licántropo: Brian Rubio
 Princesa: Andrea Sánchez, Irene Gironés
 Efectes especials: Eloi Sánchez, Cristian Malagón
 Ambientación musical: Eloi Sánchez
 Altres: Antonio Saldón, Pol Figueras, Xandre Font, Yeray Rodríguez, Adrià Serrano...

**Fernando
G. Tejada**

**NOCHE DE
LUNA CON
GATOS**

2n d'ESO

Alumnes de 2n d'ESO

Més Lleure

FIVALLER s.I.
CONSTRUCTORA PROMOTORA

GERENT
Narcís Llinàs

C/. Fivaller, 3 - Tel. i Fax: 972 - 83 04 22 17240 LLAGOSTERA

Perruqueria
i
Estètica

C/. Joan Maragall, 36
Telf. 972 83 03 17

COMAS 17240 LLAGOSTERA

VENDA DE LLENYA
Miquel Rissech i fill s.c.
SERVEIS FORESTALS I VENDA DE CARBÓ VEGETAL

Ricard Casademont, 46 Tels. 972 83 05 72 - 972 83 03 08
www.lasguilas.com/rissech 17240 LLAGOSTERA (Girona)

DESEMBUSSOS
Clavegueres • Col·lectors
Baixants • Canonades
Fosses sèptiques

C/. Costa Brava, 52. 17240 LLAGOSTERA (Girona).

SERVEI PERMANENT 24 HORES
URGENCIES NOCTURNES I FESTIUS ☎ 972 83 15 09

Carns i Embotits
CODINA
Pl. Catalunya, 13 - Tel. 972 830 191
17240 Llagostera

ecocoetics

Farmacia Berta Simon
Berta Simon Bosch

Av. del Gironès, 8
17240 Llagostera
Telèfon i Fax 972 83 21 85

Grup Serrano

Cafeteria l'Avinguda

Telèfon: 972 83 09 79 • Mòbil: 699 49 04 86
Avgda. de l'Esport, 37 • 17240 LLAGOSTERA

peixos

C/ Mas sec, 60 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 831 540 - TM 678 544 090

CIÈNCIES NATURALS

La curiositat de saber

L'ésser humà sent una curiositat innata per conèixer el món que l'envolta.

Aquesta curiositat ha estat l'estímul per portar a terme els grans invents i avenços científics de la humanitat. Sense aquesta curiositat la biologia, la informàtica, l'aeronàutica, la medicina... no existirien.

Observa el món que t'envolta i podràs experimentar el plaer de realitzar els teus propis experiments.

TEMPS DE BOLETS

per la Xon Vilahur

Gairebé quan l'octubre s'acomiada fins a un proper any, la Xon ens recorda els cicles de la natura i alegra els passadisos de l'IES amb una exposició de bolets que posa una nota de color a les parets del nostre centre.

BOLETS I FONGS conviuen amb nosaltres uns dies.

El mes de novembre la Xon Vilahur va donar per inaugurada una bonica i interessant exposició de bolets. Us la mostrem en aquestes fotografies. Gràcies, Xon!

El que diuen els alumnes de biologia de 1r de Batxillerat

EXCURSIÓ A LA RIERA GOTARRA

El dimecres 30 d'abril, els alumnes de 1r de batxillerat de l'especialitat de Ciències de la naturalesa vam anar a la riera Gotarra per fer un estudi de la riera. L'objectiu era analitzar diverses propietats com ara fondària, amplada, cabal, pH ... i poder enviar les dades a Barcelona, al Projecte Rius, que es fa a tot Catalunya i en el qual l'IES Llagostera ja fa uns anys que col·labora.

El Projecte Rius consisteix en el fet que qualsevol persona o entitat que vulgui faci un estudi d'un tram d'un riu o riera i ho enviï a la base de dades que tenen i que intenta recollir la majoria de rius i rieres de tot Catalunya.

Eduard Figueras Agustí
1r Batxillerat

Més natura: va d'ocells

EL PARDAL XARREC

Estic segur que gairebé tothom ha dit alguna vegada "mira, un pardal", en veure algun ocell petit i marró parant el sol damunt d'un arbre o bevent aigua d'alguna bassa. Però també estic segur que gairebé ningú ha sentit a parlar mai d'un seu cosí germà, el pardal xarrec, més freqüent a les zones de pagès.

De totes maneres, no és d'estranyar, ja que a les persones els interessen més aviat poc aquestes bèsties tan discretes i amb tan poca carn que no es poden ni tirar a la cassola. Tot i així, el pardal xarrec existeix, i després de les innumerables estones que hem passat observant-lo, intentant diferenciar-lo del seu parent de poble (cal dir que normalment amb poc èxit ja que una de les diferències més importants és una taca negra a la galta que és francament difícil de veure), i de les classes de biologia que hem hagut d'interrompre per culpa de qualsevol ocell sospitós que haguéssim vist o imaginat veure per la finestra, hem cregut convenient dedicar-li unes quantes línies, i fer així que algú més el conegui i compartir una mica del que hem après.

El pardal xarrec o *Passer Montanus*, d'un tamany

molt similar al pardal comú o *Passer Domesticus*, es distingeix d'aquest pel color de xocolata del cap i la taca negra de les galtes. El mascle i la femella són molt semblants, mentre que en el cas del comú són diferents, ja que el mascle ostenta una taca negra al pit, que manca en la femella, en general de colors més apagats.

A part dels anteriors, hi ha encara altres tipus de pardal com el d'ala blanca o el roquer, amb les seves pròpies característiques.

Per acabar, cal dir que seguirem estant atents per si es presenta l'ocasió d'abandonar els llibres a sobre la taula i deixar la lliçó a mitges per continuar amb la nostra tasca d'observació i classificació dels pardals.

Joan Frigola Rissech
1r Batxillerat

SORTIDES del 1r TRIMESTRE

El 25 d'octubre, l'IES fa les sortides del 1r trimestre:

Avui a l'IES hi ha moviment. Tots els alumnes del centre realitzen la primera sortida pedagògica del trimestre. Us en fem cinc cèntims.

1r d'ESO: Palau de la Música i l'Auditori

Els alumnes visiten el Palau de la Música i l'Auditori. Els acompanyen: En Lluís Batllósera, la Fabiola Sanz, en Josep Puig, l'Isabel Jódar i la Xon Vilahur. Van visitar i gaudir de les dependències del Palau i l'Auditori i van passar un dia agradable a Barcelona.

La primera excursió al Cosmo-Caixa

2n d'ESO... Els alumnes de segon acompanyats per la Cristina Congost, la Sandra Soto, l'Elisenda Pujolà, i la Cristina Coloma van visitar el Cosmo-Caixa. Van poder gaudir de les meravelloses instal·lacions del recinte i fer tallers.

3r d'ESO: Museu del suro a Palafrugell i Passeig per Calella

Els alumnes de tercer van inaugurar les sortides d'aquest curs acadèmic pel Baix Empordà amb la visita a una fàbrica de suro de Palafrugell -Can Vigas, per a ser més exactes-, el Museu del suro de la mateixa població i el poble costaner de Calella. Aquesta activitat la va organitzar el Departament de Tecnologia.

Van acompanyar els alumnes els professors: Natàlia Arquès, Tània Virgili, Moisés González i Pitu Basart.

4t d'ESO...

Van fer la Ruta literària d'en Josep Pla. Van anar a la Casa Museu Josep Pla on varen gaudir d'un taller d'escriptura sobre la narració. Van visitar Calella de Palafrugell. Aquesta sortida literària la van poder compartir amb els seus professors: Xon Sàbat, Josep Genóher, Antonio Martínez, Montse Jorba i Marta Llorente.

"Les mimoses florides, tenen la fascinació de les noies rosses"

"Només les coses temporals, limitades col·locades dintre el relatiu, són positives i vitals. Ocupar-se de la llum d'un país, del clima, del vent, del sol, dels crepuscles, ¿hi pot haver alguna cosa més desorbitada i fora de lloc?. Si ho he fet ha estat perquè, en definitiva, jo sóc un home del meu temps. Jo no aspiro a res més, no em confonguin, per favor!"

Josep Pla

Museu Dalí i Vila de Figueres

Els alumnes de Batxillerat es varen desplaçar a l'Alt Empordà. Van visitar el Museu Dalí i la vila de Figueres.

Els van acompanyar: l'Albert Rodríguez, en Jordi Nierga, la Lúdia

Altres activitats

Masllorrens, la Montse Noguera i l'Assumpció Rost.

- o Dintre de les activitats diverses que es fan al llarg del curs acadèmic per completar la seva formació, els alumnes de 4t van visitar l'Escola d'Hosteleria de Girona. Va ser una experiència molt interessant i enriquidora per fer salut. Aquesta activitat forma part d'una campanya de promoció d'hàbits alimentaris saludables dels joves del Gironès.
- o Una vegada més fem esment de la importància de l'alimentació mediterrània:
  - És rica en verdures, hortalisses, fruita fresca i fruita seca (nous, ametlles, avellanes...), llegums, peix, derivats del blat i oli d'oliva.
  - Per facilitar l'equilibri alimentari és convenient fer entre tres i cinc àpats al dia que es complementin entre ells.
  - L'esmorzar és un àpat decisiu en l'equilibri alimentari, però cal que sigui complet, amb
    - Làctics (llet, iogurts, formatges...)
    - Cereals (pa, galetes, cereals...)
    - Fruita fresca (sencera, trosjada, sucs...)
  - El dinar i el sopar han de ser àpats complementaris i s'ha d'evitar la repetició d'aliments i preparacions.
  - El consum de vi és opcional, únicament per als adults, pres amb moderació, durant els àpats i en el context d'una alimentació equilibrada.

No oblideu la Piràmide de l'alimentació saludable.

Uns bons hàbits alimentaris i una activitat física regular incrementen el nostre nivell de salut.

NADAL 2007 A L'IES

L'IES Llagostera ens felicitava el Nadal amb aquesta original composició i un poema de l'Eduard Carreras quan feia ESO.

AMISTAT

*Si mires les estrelles,
i vols agafar-ne una,
veuràs que és impossible,
però jo em pregunto:
Realment no hi ha res impossible?
Jo crec que no, i tu?
Jo crec que si vull una estrella,
el meu cor és prou fort
per donar-me una estrella.
Si vull volar,
la meva ment és prou forta
per fer-me volar.
Si vull ser invencible,
el meu orgull
em pot fer invencible*

*Recorda que tant si vols una estrella,
com si vols volar,
com si vols ser invencible,
tot està dins teu,
i això no hi ha ningú que t'ho pugui treure,
no hi ha ningú que et pugui guanyar.
Sigues tu mateix,
i confia en tu,
perquè el millor del món,
ho crees tu
i t'ho dic de tot cor.
Amics com tu, ara i per sempre.*

Eduard Carreras

Flaixos d'una diada

Novetats a la festa de final de primer trimestre. La Diada de Nadal recupera temes socials, on els valors, els drets humans, la interculturalitat, etc. lligats amb el nostre Projecte Educatiu de Centre, es contemplen com a eixos transversals del nostre institut. La Natàlia va coordinar aquestes activitats, de les quals ens sentim molt satisfets. Gràcies, Natàlia!

Activitats diverses

Alumnes de 1r i 2n d'ESO

Jocs de taula (joc dels drets humans, jocs ètnics, jocs mil·lenaris, jocs del món), Cançons (músiques del món), Taller de malabars, Consum responsable (Setem ONG), Hena i trenes.

Alumnes de 3r i 4t d'ESO

Activitats de llengua (taller d'educació per la llengua), Activitats a l'Ajuntament (L'alcalde fa una xerrada sobre la democràcia), Activitats d'anglès (democracy as a way of life – joc de cartes), Xerrada sobre la Llei d'estrangeria (fundació Sergi).

Jocs de democràcia.

web.<http://www.democraciaweb.org/parljocs.htm>.

Batxillerat

“Actuació”: aprenem a construir la democràcia

Pintura entrada centre

Xocolatada

Lliurament dels premis aula millor decorada

Actuacions musicals

Partits

Notes i Amic invisible

Tallers i pel·lícula

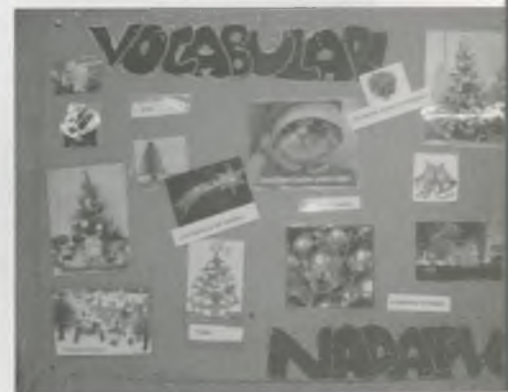

Alumnes de 4t d'ESO

Experiències acadèmiques, xerrada i audiovisual...

Bon Nadal a tothom!

ASSABORIR LA POESIA

La poesia ens proporciona experiències úniques. En el vers, les paraules tenen significats profunds. Aprenem a descobrir racons de la nostra ànima, això ens produeix grans emocions.

Si vols viatjar a llocs que estan més enllà de les experiències de cada dia, no ho dubtis, llegeix poesia.

DIA MUNDIAL DE LA POESIA

Una iniciativa de la Institució de les Lletres Catalanes i UNESCOcat

El passat 21 de març va ser proclamat per la UNESCO el Dia Mundial de la Poesia. Tots tenim un poema que ens ha marcat. Tots tenim un poema que ens agrada més que d'altres. Tots podem celebrar aquesta efemèride a la nostre manera, però per unificar-ho una mica, se'ns va oferir un poema escollit per a aquesta ocasió, us parlo del poema "La poesia", de Josep Piera, que en la seva versió catalana original ens farà gaudir.

D'altra banda hem volgut que un esdeveniment tan important pugui ser compartit pel major nombre de persones, per aquest motiu us l'oferim en les quatre llengües que es parlen a l'Estat espanyol.

D'aquesta manera volem que estiguen assabentats que aquest 2008 ha estat declarat Any Internacional de les Llengües per la UNESCO i Any Europeu del Diàleg Intercultural per la Comissió Europea.

Entre tots hem de construir el diàleg i la pau.

Josep Piera (1947) té recollida la poesia escrita fins al 1991 en el volum *Dictats d'amor* (Edicions 62).

LA POESIA

No són veus celestials, que de lluny
endins ens parlen. Són veus estimades.
Veus de dins, veus distants, veus que diuen
un camí que ningú no sap on va.

Hi ha veus que són fanals en un carreró fosc;
com n'hi ha que són remors de llunyanies.
Hi ha veus que ens han fet ser de mots.
Veus callades, veus absents, veus silencis...

La poesia són veus convertides en sons
que diuen d'on venim, on anem, i qui som.

Josep Piera

Ez dira ahots zerutiarrak, urrundik
geure baitan hitz egiten digutenak. Ahots maitatuak dira.
Barruko ahotsak, urruneku ahotsak, nora doan
inork ez dakien bidea adierazten dutenak.

Badira kale ilun batean kriseiluk diren ahotsak;
urrutiko xuxurlak direnik ere badiren bezala.
Ba dira ahotsak hitzezko bilakatu gaituztenak.
Ahots isilak, ahots ausenteak, ahots isilguneak...

Poesia hots bilakatutako ahotsak da
nondik gatozen, nora goazen, eta nor garen diotenak.

Josep Piera Maite González Esnalen itzulpena

Non son voces celestiales, que de lonxe
dentro nos falan. Son voces amadas
Voces de dentro, voces distantes, voces que din
un camiño que ninguén sabe onde vai.

Hai voces que son fanais nunha canella escura;
como as hai que son murmurios de lonxanías.
Hai voces que nos fixeron ser de palabras.
Voces caladas, voces ausentes, voces silencios...

A poesía son voces convertidas en sons
que din de onde vimos, onde imos, e quen somos.

Josep Piera Pilar Vilavoi Freire

No son voces celestiales, que de lejos
adentro nos hablan. Son voces amadas.
Voces de dentro, voces distantes, voces que dicen
un camino que nadie sabe adónde va.

Hay voces que son farolas en un callejón oscuro;
como las hay que son rumores de lejanías.
Hay voces que nos han hecho ser de palabras.
Voces calladas, voces ausentes, voces silencios...

La poesía son voces convertidas en sonidos
que dicen de dónde venimos, adónde vamos,
y quiénes somos.

Josep Piera Carlos Vitale

APRENTENTS DE POETES

Los alumnos del **grupo AB** de lengua castellana tuvieron su primer encuentro con la poesía a partir de un comentario sobre el amor y las diferentes maneras de expresarlo. Todos creían que no eran capaces de escribir unos versos, pero poco a poco vieron como hablar de poesía ya no era tan utópico. Aquí tenéis algunos de sus versos, esperamos que seáis benévolos con ellos y valoréis su esfuerzo.

Todo empezó con este primer poema de **Dani Cals**:

Amor, una flor explota.
Llegó la primavera.
Cántaro de miel
de tu boca brota.

Lábios de fuego
que abrasan los míos
en feliz encuentro.

LA DONCELLA Y EL MAR

El mar se refleja en tus ojos
que llenos de amor están,
y como olas caprichosas
galopan por tu mar.

Dani Cals, 3r d'ESO

ENTRE LOS DOS

Amor, tuyo es mi corazón.
Como un vulgar ladrón
te apoderaste de él,
devuélvemelo, pídelo,
así estará mucho mejor
y, de común acuerdo,
lo compartiremos los dos.

Cristian Aguilar-Dani Cals, 3r d'ESO

ÁRBOL HERIDO

Escribí tu nombre
en un árbol herido
y al descubrirlo
luchó por sobrevivir.

CRUZ Y MALDICIÓN

Tú eres mi cruz y maldición
porque no escuchas mi corazón
no puedo más con esta presión
quiero tenerte hoy, es la solución.

Haya Cámara, 3r d'ESO

SÓLO UN SUEÑO

Las horas pasan y él sigue allí
esperándome. Es como un vicio
que me amarra a ti,
yo sigo deseándote
y solo en la noche
oigo tu voz, no puedo vivir,
si no te tengo, sólo es un sueño,
y yo quiero vivir.

AZUL E INMENSIDAD

De mi corazón al tuyo
hay un camino por recorrer.
Tus ojos azules se reflejan en la mar
cada día me pierdo en su azul
salpicado por la espuma blanca
y sumergido en su inmensidad.

José A. Aguilar, Bárbara Sánchez, Marc Gironés

AMOR

Si miras por la noche el cielo
muchas estrellas verás
y una de ellas te dirá
que te amo de verdad.
Mira la luna, en el cielo está,
cuéntale que mi corazón
te pertenece ya.

Scheyla Rubio – Pili Ríos –

Més poesia

Otros cursos, nos hacen llegar sus creaciones. Intentad descubrir lo que nos quieren comunicar.
(Trascripción literal).

Oscuro ando entre la pantomima, desconsolado preámbulo
Negra noche resplandece
Ya fue transgredido el corazón del cielo, sometido por el ocaso
Ahora solo sombrías sonrisas regalo
Productos de las sístoles y diástoles de un poeta renegado
Arrepentido, culpable de ser quien jamás quisiere ser.
Desmembrada, cae la tierra como al pasto el rocío
Mi alma, reencarnación de Job, ahora nada, antaño audaz
Muestra aún la suya fortaleza inexpugnable, clara, firme y tenaz.

Danzo;
Danzo yo, aislado de todos los que así lo hagan
Junto a ellos, ebrio y sensiblemente inválido
A ritmo de humo en mi boca y en el espíritu el punzante Jazz.
Diviso claro ahora que incapaz soy de ver nada
Y son mis lazarillos
Los ritmos ciegos de Ray Charles.

Pues vivir, no queda más
Caminar como ya anduve a la conquista por doquier
Sol en cielo, luna lorquiana en el alma
Dentro, tempestad
Fuera, San Neruda, mar en calma.

Xema

LA ENFERMEDAD DE LA SOLEDAD

¿Qué es el amor sino hay dos personas que se quieran?
NADA
¿Qué se puede hacer si los sentimientos cambian?
NADA
¿Qué tengo que hacer para no llorar cada minuto que te recuerdo?
OLVIDAR
¿Cómo puedo consolar mi corazón desolado?
OLVIDANDO
¿Quién puede entender el dolor que estoy sintiendo?
NADIE
¿Quién tiene derecho a juzgar sobre las decisiones de los demás?
NADIE

Pero...

¿Por qué a mí? Que nunca la he olvidado
¿Por qué a mí? Que siempre la llevo en mis pensamientos
¿Por qué a mí? Que aun recuerdo sus besos

Porque...

Porque necesito tenerte cerca
Porque desearía dormirme entre tus brazos
Porque lo más dulce de ti eran tus labios
¿Y qué sería de mi si no te tuviera?
Sería el alma dolida que vaga sin destino, por este mundo, ahora, sin sentido.
Que tiene un corazón dañado, dolido, tullido, por la falta de tu amor.
Pero no te culpo de mi enfermedad, porque nadie tiene que forzarse a querer.

ES PEOR SEPARARSE QUERIÉNDOSE, QUE JUNTARSE SIN AMAR.

Eloi Capallera

BUSCANDO

Voy caminando por el tiempo
buscando el arco iris.
Quiero encontrar en los colores
la frescura de la mañana,
la suave brisa de la noche
y un atardecer en mi alma.

ÉL***Es tan bonita su sonrisa.***

Es la única razón
que me hace levantar cada día.
Daría todo por estar a su lado,
que nuestros labios se acariciasen.
Sentir sus manos en mi cuerpo,
¡tantas cosas me gustaría hacer!
Pero sólo es una ilusión mía,
es un sueño que nunca se cumplirá.
Mis ganas de vivir van desapareciendo,
Sólo él me las puede devolver.

Rokso Pryymak**COMO TU (poema paral·lel)**

Así me sentía,
negro labrador,
como tú. Como tú
pequeño perrito;
como tu pasado
el mío es,
te oía labrar
detrás de lo cristales
junto a tu otro compañero,
admirado por todas los humanos,
y maltratados por tu compañero
como tú
no me daba cuenta,
las cosas pasaban a mí alrededor,
y yo encerrada en una jaula,
triste,
como tú
nada podíamos hacer,
pequeño labrador
pero llegó el día, la jaula se abrió
y como tú
después de que me abrieran las puertas,
la felicidad logré...

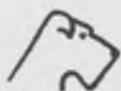
Laura Brugulat, 3r d' ESO

Carns Esteve
Des de 1952

Mestre Artès
Aliments aràbics
Embaltat: Artèsans
Plats Carnars.

Passaig Tomàs A. Boada, 12 17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 830 214 Fax 972 831 827
e-mail: carnsesteve@teleline.es

**CENTRE VETERINARI
LLAGOSTERA**

HORARI:

- Matí: d'11.00 a 13.30 h. (excepte dimecres)
- Tarda: de 17.00 a 20.00 h.
- Dissabtes: d'11.00 a 13.30 h.

(Juliol i Agost, dimecres matí obert)

**C/ Fivaller, 2 17240 LLAGOSTERA
Tel.: 972 83 10 53 (Girona)**

GRÀFIC

COPISTERIA LLAGOSTERA S.L.

Material d'oficina - Mobiliari - Consumibles
Còpies bn/color - Plotter - Segells - Premsa
Objectes Personalitzats - Servei Fotogràfic

C/ Cadi, 1 - 17240 Llagostera (Girona)
T. 972.831.787 - F. 972.831.786
copisterial@mausgrup.com

D-SPORTS MARGARITA DARDER ESTEVE
www.d-sports.org • info@d-sports.org
Pl. Campmay, 6 • 17240 Llagostera • Tel-Fax.: 972.83.00.02

CONCURS COCA COLA

Els alumnes de 2n d'ESO de l'IES Llagostera hi han participat en totes dues llengües.

Concurso "Jóvenes talentos" premio-relato corto. El dissabte 5 d'abril, a dos quarts d'onze del matí, a la Universitat Politècnica de la UdG de Girona, va tenir lloc la Final Provincial, a la qual van assistir, d'acord amb les bases del concurs, els alumnes seleccionats:

- Laura Díaz
- Martí Llinàs
- Azahara Díaz
- Aida Ventura

redacció en català

*doncs la
herència
m'ha donat
de l'experiència
que Coca-Cola*

XXXI Concurs de redacció en català. El dissabte 12 d'abril, a dos quarts d'onze del matí, a la Universitat Politècnica de la UdG de Girona, va tenir lloc la Final Provincial, a la qual van assistir, d'acord amb les bases del concurs, els alumnes seleccionats:

- Eva Tarres
- Aida Rodríguez
- Núria Frigola
- Pol Figueras

ENHORABONA A TOTS!

Us desitgem molta sort.

Per fer un bon arròs, s'hi ha de posar bons ingredients, o com a mínim tenir "tots" els ingredients que ens calen per fer-lo. Per escriure, com per qualsevol cosa que es vulgui fer ben feta, s'hi ha de posar ganes, i de ganes no en faltaven el dissabte – 5 d'abril – als alumnes que van anar a Girona al Concurs de Joves Talents. La Laura, l'Azhara, l'Aida i en Martí s'ho van "currar", que diu el jovent amb el seu peculiar llenguatge. Jo, com a professora, vull destacar aquest fet perquè últimament, molts alumnes ens tenen acostumats a resoldre-ho tot per la via ràpida. Mancats de ganes i amb altres interessos que no els deixen concentrar-se. Enhorabona, nois! No sé si això quedarà reflectit amb algun premi. Hi havia molts concursants, molts i bons, però vull manifestar-vos la meva satisfacció com a professora per les ganes que hi vàreu posar.

Podreu veure'n una mostra a la pàgina **APRENENTS D'ESCRITORS**.

MEDI AMBIENT

L'EDUCACIÓ MEDIAMBIENTAL

Núria Pradas

El medi on vivim és força complex i l'equilibri natural de tots els ecosistemes és fràgil, però és un condicionant imprescindible si volem que la vida continuï.

Malauradament, als darrers segles els éssers humans hem trencat l'equilibri de la biosfera destruint hàbitats naturals, desforestant grans superfícies, generant muntanyes de residus, contaminant l'aire i enverinant rius i mars.

La cançó de Joan Manel Serrat a l'any 1973 ja ens parlava de com començaven les agressions a la natura per part dels humans. Cal un canvi radical en el nostre respecte al medi, ja que de no ser així, aviat ja no hi serem a temps. (Cançó fragmentada).

P A R E (Joan Manel Serrat – 1973)

Pare,
Digueu-me què
Li han fet al riu
Que ja no canta.
Rellisca com un barb
Mort sota un pam
D'escuma blanca.
Pare,
El riu ja no és el riu.
Pare,
Abans que torni l'estiu
Amagui tot el que és viu

Pare,
digueu-me què
li han fet al bosc
Que no hi ha arbres.
A l'hivern
no tindrem foc
Ni a l'estiu lloc
on aturar-nos.
Pare,
el bosc ja no és el bosc.
Pare,
abans que no es faci foc
Ompliu de vida el rebost...

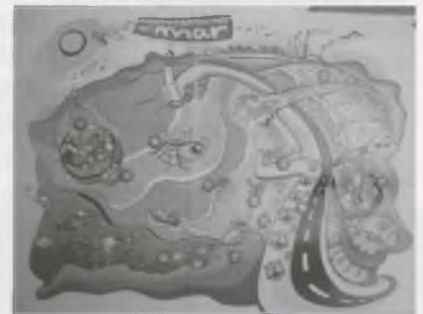
UNA VERITAT INCÒMODA
(Cicle de conferències de divulgació científica)

Els humans estem asseguts sobre una bomba de rellotgeria. Si la majoria dels científics d'arreu del món no s'equivoca, ens queden poc més de deu anys per evitar una catàstrofe de grans proporcions que podria fer que el clima del planeta entrés en una espiral destructiva amb temperatures extremes, inundacions, sequeres, epidèmies i onades de calor fins ara desconegudes. Una catàstrofe causada pels homes.

El nostre entorn influeix i repercuteix directament en la nostra

salut. Atacar el medi és, a la llarga, atacar-nos a nosaltres mateixos.

Només una educació mediambiental correcta i generalitzada permetrà que el desig de progrés de les societats actuals sigui compatible amb la protecció i conservació del medi on vivim. Hem de prendre consciència de la importància de tenir actituds de respecte envers el medi, per tal de fer de la Terra un món habitable no tan sols per als que hi vivim avui, sinó també per a les generacions de demà.

VOLEM QUE DESAPAREGUIN? L'aigua del riu minva

José L. Gallego

Els ecosistemes fluvials fan patir els naturalistes. Els camps ja no són el que eren. Només uns brins d'herba encara no crescuda i ja reseca. El camp segueix agonitzant en silenci davant de la falta d'aigua.

Sempre m'ha meravellat, diu l'autor d'aquestes ratlles que us comentem, l'obstinació dels cereals

per posar-se drets precisament en aquesta època, entre el gel, quan la majoria dels altres dormen. Del que no són capaços és de superar la falta d'aigua.

Tampoc estenen les arrels sota el bosc les alzines i els roures, que segueixen sense moure's, ni creixen els bulbs de les orquídiades salvatges al ritme que ho haurien de fer. Si no plou aviat i de manera generosa properament hi haurà molt silenci al camp.

És alarmant com estan els espais fluvials del Ter, el Llobregat i la Muga.

La merla d'aigua

Ocell de riu d'aspecte rodanxó i compacte. Plomatge dens, molt bell, de color xocolata, amb gran pitet blanc pur. Cap molt petit i bec curt.

El seu hàbitat és exclusivament fluvial. Trams pedregosos amb cascades, ràpids i tolls. És molt més exigent amb la qualitat de l'aigua que el blauet o les cueretes, i per aquest motiu resulta habitual només als rierols d'alta muntanya.

Captura insectes aquàtics i tota mena de larves. Completa l'alimentació amb cucs, mol·luscos i capgrossos. No s'alimenta mai de peixos.

Les coses no van gens bé per a les minvades lleres dels nostres rius. Tenim la meitat de les conques fluvials sota mínims. És especialment alarmant l'aspecte que ofereixen la majoria dels espais fluvials del Ter, el Llobregat i la

Muga, on perillan els cabals ecològics, és a dir, l'aigua del riu. Aquesta caiguda lenta però constant de les reserves, anunciada des de fa anys pels experts, ens està passant factura.

L'ocell més estimat. Latrevit pit-roig

Al setembre ens visitarà l'anomenat "Robin" pels anglesos, és considerat l'ocell més popular ("fly, robin, fly", li cantaven les Silver Convention en una cançó que va arribar a número u a mitjans dels 70). Nosaltres el considerem una de les aus més simpàtiques i belles. Gaudim

d'una manera especial del color del seu plomatge.

Té una alçada de 14 centímetres. Pesa 15 grams. De cos grassonet, ales curtes. S'alimenta d'insectes, llavors i fruits.

Viu als boscos, parcs i jardins. La seva població és abundant (més d'un milió de parelles a Catalunya).

Quin goig! la merla i el rossinyol

De cap manera voldríem perdre la visita, al mes d'abril, d'aquests ocells que ens fan somriure. El canvi climàtic pot fer que això es faci realitat algun dia. Tots hem de lluitar per no perdre la màgia de la natura.

Antonio Machado cantava així l'arribada de la primavera: "Todo a esta luz de abril se transparenta".

Però no són només les flors i les fulles les que llueixen, tot el cap s'omple de sorolls. Els ocells, en època de zel estan esverats i no paren d'oferir-nos els seus concerts. Tota la natura s'omple de vida.

La merla és un dels ocells més abundants de Catalunya, amb una població que s'acosta al milió de parelles. El mascle té les plomes negres i molt brillants i el bec taronja viu. La femella és de tons marrons, molt més apagats. La seva mida és de fins a 22 cm. I pesa uns 90 grams.

El rossinyol és la cinquena espècie més observada a Catalunya, amb més d'un milió de parelles. Migratori a l'estiu, segons l'Atlas Ornitològic de Catalunya i Andorra, falta a l'Alt Pirineu, el Cadí, el Delta de l'Ebre i la ciutat de Barcelona. La seva mida és de 17 cm. I pesa 18 grams.

Rossinyol que vas a França, rossinyol, encomana'm a la mare, rossinyol d'un bell boscatge, rossinyol, d'un vol.

Encomana'm a la mare, rossinyol, i a mon pare no pas gaire, rossinyol d'un bell boscatge, rossinyol, d'un vol.

I a mon pare no pas gaire, rossinyol, perquè a un pastor me n'ha dada, rossinyol d'un bell boscatge, rossinyol, d'un vol.

RACÓ D'OPINIÓ

LLIBERTAT D'EXPRESSIONI

Els éssers humans ens caracteritzem per tenir intel·ligència i llenguatge; per això, un dels nostres drets fonamentals és la llibertat d'opinió i d'expressió.

Si volem que es respecti la nostra llibertat d'expressió, hem de ser respectuosos amb la dels altres, encara que manifestin opinions i idees que no coincideixin amb les nostres

La globalització ens beneficia a tots

Miriam El Hadj Taib Bermúdez

No hi ha una definició exacta i irrefutable per a la paraula globalització, ja que aquesta es mostra diferent en cada individu.

Per a mi, globalització és l'acte del món per universalitzar-se, és a dir, difondre les característiques pròpies de cada país perquè puguin conviure entre elles. Aquí mateix trobem un error perquè no tots els països poden protagonitzar aquest canvi social, sinó que només poden participar-ne els més desenvolupats. Per tant, ja no ens beneficia a tots perquè hi ha cultures, les més pobres, que queden marginades.

Aquest canvi també pretén el creixement de les connexions entre els països, o sigui, la internacionalització. Les connexions estan basades en l'augment del moviment internacional de mercaderies i en el desenvolupament tecnològic d'aquestes. Però ens tornem a trobar amb el mateix problema d'abans perquè només és accessible per als països més rics. Per exemple, per crear un sistema de telecomunicacions que permeti la comunicació a gran distància és necessari que l'Estat tingui el suficient pressupost per fer-ho. És fàcil d'entendre que el Tercer món no pot participar-hi.

Un altre objectiu és l'augment del poder econòmic de les empreses multinacionals. Això repercuteix en les empreses petites perquè els treuen la capacitat de prosperar i són minoritzades per les multinacionals.

Hi ha dues vies d'opinió respecte a la globalització. Els que estan a favor i defensen que el comerç mundial afavoreix tota la humanitat a llarg termini, i els que no ho estan i creuen que aquest procés només pot beneficiar els països del Primer món. Si ho pensem atentament, ens adonarem que aquest procés, o sigui la globalització, no és més que el contrari d'allò que se'ns fa dir. No és un intercanvi de cultures i beneficis per al món sinó que és la imposició dissimulada de les potències més grans i poderoses, ja siguin països o empreses. Amb tot això arribem a la conclusió que no ens beneficiem tots, sinó que, com sempre, només ho fan els més rics.

Calidad de vida

Eduard Carreras - Bat -

Desde mi punto de vista, no creo que la calidad de vida esté íntimamente relacionada con el dinero. Aunque reconozco que éste debe ser un factor importante, creo que hay otros focos de interés que condicionan la calidad de vida. ¿O es qué cuando veo a mis padres, personas trabajadoras sin ningún tipo de relación con los jeques árabes, sentados plácidamente en el sofá un caluroso día de verano en plena vacaciones, no tienen calidad de vida? ¿O es qué cuando veo a esos chicos corriendo detrás de una pelota ya gastada por el paso del tiempo, con la ilusión de ser los primeros en llegar a ella y dirigirla hasta el objetivo final, el gol, no es calidad de vida? ¿O es que cuando veo a ese anciano alargar los brazos para atrapar el balón lanzado por un joven voluntario que le dedica unas horas preciosas de su tiempo, no están ganando los dos en calidad de vida?

De repente me aparecen unas imágenes en mi mente: Veo a Marilyn Monroe, una de las actrices más famosas de la época de los sesenta, cantando el "Happy Birthday" a JF Kennedy, todo un presidente de los Estados Unidos, ¿Tenía calidad de vida?, veo a Ester Cañadas paseando esos inmensos labios operados por sexta vez en una de las clínicas más prestigiosas de Barcelona, ¿Tu crees que esto ha mejorado su calidad de vida?, veo a esas modelos de la pasarela Cibeles sometidas a una dieta estricta deambulando como esqueletos vivientes encima del escenario, ¿Tienen buena calidad de vida?

Reivindico entonces esos valores que permiten ganar en calidad de vida: No solo del dinero vive el hombre. Como seres sociales necesitamos de cariño, de la atención, de la integración de y con los demás. Reivindico el descanso, el ocio, el tiempo de recreo al aire libre, el jugar con los amigos, la sonrisa de los compañeros, el compartir con la familia, el disfrutar con los que te quieren. Todos estos factores revierten en un buen estado emocional y en el bienestar personal. También apuesto por la buena comida hecha con la receta de la abuela, que ha pasado de generación en generación, sin apenas cambios y con la que han crecido saludablemente todos mis antepasados. Aborrezco todos esos programas que anuncian chocolatinas, pastillitas, batidos y sobres que han convertido la comida en un mero ejercicio de obligación, sometiendo a la gente a cánones de moda basados en la delgadez, a veces extrema.

Creo firmemente en estos valores. Pienso otra vez. Encrucijada de imágenes. No tengo duda. Yo no quiero ser como Marilyn Monroe.

Les bateries d'àcid

Eduard Carreras - Batx.

Heu anat mai de viatge? Heu pujat a un avió? Si ho heu fet segurament recordareu els nervis de l'última nit, l'arribada a l'immens pàrquing on reposen els cotxes dels viatgers que deixen per uns dies el seu vehicle allà, el tràfic de passatgers que esvalotats traginen les maletes amunt i avall, les interminables cues de facturació d'equipatges mentre que una senyoreta amb el seu somriure postís ens diu: "ja saps que si es passa de 20 kg pagaràs recàrrec!", com si no hagués pagat prou, penso jo. Fins aquí, tot és normal. Passada una mitja horeta, una musiqueta seguida d'una veu a recepcionista de la Telefònica

ens avisa: "Vol Barcelona – Tenerife Sud ; porta 8 ". Veig un grup de gent que se separa de la multitud i s'atansa un rere l'altre cap a la cinta transportadora, dirigint-se a la porta 8. Sense adonar-nos-en, la meua família i jo formem part d'aquesta munió de gent i ens deixem portar per la cinta cap a la porta 8. Fins aquí, tot és normal. Nervios, escoltant el xiuxiueig de la gent, rient, gaudint, pensant com serà el viatge, com qui no vol la cosa, ja em trobo a baix les pistes. Participo de l'ambient de viatge com qualsevol altre passatger que frisa per arribar a lloc. En aquest moment, dos amables guàrdies de seguretat s'apropen a mi i m'acosten al que és el meu objectiu: l'avió. Mentre que per les escales una llarga filera de formiguetes va ocupant el seu lloc dins l'airbus, jo pujo amb l'ajut dels guàrdies al meu seient. Coneixent les meves mancances, ells s'han fet responsables que el trajecte entre la pista i el seient on reposaré durant tot el viatge fos el més agradable possible, mentre la meua cadira espera sola, allà, a baix de l'avió, que ells la pugin a bord. Fins aquí, tot és normal. Imagino què trobaré quan arribi. Com seran les illes? Una gran emoció m'agafa. Sóc feliç. Em sembla, però, que alguna cosa passa. L'avió no marxa. I portem més de mitja hora esperant! La gent de la banda dreta mira molt per la finestra... Potser algú sospitós vol fer alguna malifeta? O simplement porta material perillós? No ho puc evitar, m'imagino un terrorista d'Al-Qaeda. Tant de

moviment m'angoixa. L'ambient em carrega. Pregunta: què passa? No obtinc resposta. Miro el rellotge constantment. Els minuts no passen. De cop i volta, apareix una hostessa molt atabalada. S'atura per un instant movent el cap com buscant algú. No puc més, algú sospitós és aquí dins! Però no pot ser... els ulls de l'hostessa s'han aturat a la nostra fila i ràpidament s'apropa cap a nosaltres. Estic disposat fermament a defensar qualsevol membre de la meua família. Ella s'atura davant meu i es dirigeix al meu pare. Em mossego la llengua tot sentint el que diu: "Senyor, hauria d'acostar-se a la cabina, tenim problemes amb la cadira". No m'ho puc creure, la terrorista és... la cadira! Una suor freda envaeix el cos del meu pare. Sembla que el problema són les bateries. Els meus pares es dirigeixen cap a la cabina i estableixen un intens diàleg amb el comandant, Edgar Palacios. Els veig gesticular molt. Pregunta si les bateries de la meua cadira són d'àcid. Que si ho són, no les pot transportar. Em pregunto... que no sap que aquestes ja no es fabriquen, que ara són de gel, i que són fonamentals per al meu desplaçament! Ara demana les instruccions, com si tothom que dugués un aparell portés les seves instruccions a mà. Em sembla haver entrat en un absurd. Diu que si no en té la verificació no vol carregar la cadira: "Ante la duda, no cargo", diu textualment. Això és al·lucinant. Em sento observat. Perquè no li demana de què són les piles que du la càmera al senyor del costat? M'envaeix una sensació estranya. El comandant no afluixa i els meus pares tampoc. Com que ell mana, amb abús d'autoritat diu que no carrega. Es tanca dins la cabina. Haig de baixar. Això no és normal. Totalment decebut deixo l'avió i les meves il·lusions del dia. Però m'espera un llarg dia de lluita per reafirmar els meus drets. L'avió se'n va. Ens dirigim a la oficina de la companyia Spanair. Els senyor de la finestreta no s'explica el que ha succeït i ens firma les autoritzacions pertinents per pujar en un vol de l'endemà. Ara bé, jo penso entre mi, això no s'ha acabat. Ben aviat en sentireu a parlar...

LA BIBLIOTECA DE L'IES

En aquest curs, la biblioteca continua posant-se al dia. Continuant la feina endegada l'any passat, s'està treballant per adaptar el sistema d'ordenació de llibres al tipus de catalogació utilitzada a les biblioteques públiques d'arreu del país, ja que es creu que una biblioteca d'institut ha de ser el pas previ que permeti als nois i noies poder moure's sense problemes per qualsevol altra de qualsevol lloc. Paral·lelament, s'està començant a fer una feina important d'actualització dels nostres fons bo i adquirint aquells llibres que es creu que són imprescindibles tant per a l'estudi i la realització de treballs com per al lleure i, al mateix temps,

s'està valorant quines obres han anat quedant obsoletes i s'han de retirar de les lleixes i conservar fora de la vista, guardant-les només per a aquells casos en què, puntualment, puguin servir.

Es té pendent, de cara als últims mesos del curs, iniciar la instal·lació d'ordinadors per als alumnes per tal que aquests puguin consultar lliurement el catàleg i treballar en la feina que tenen assignada des de les diferents matèries.

En tot aquest procés, s'ha d'agrair la col·laboració de la Mercè, que ajuda d'una manera important els nois que hi van a treballar a les hores del pati o de menjador.

Així estava al mes de setembre quan vàrem arribar

Així és com està ara

Algún dia potser estarà així de concorreguda i bonica, ja que l'IES Llagostera, com la seva biblioteca, espera incrementar dotacions i alumnat. Aquest és el nostre repte!

I TOTS EN GAUDIREM!

LA NOSTRA ENTREVISTA

Montserrat Casadevall i Culi

La Bárbara Sánchez i en Marc Gironès conversen amb la Montse

Avui entrevistarem la Montse Casadevall. La Montse és la professora de religió de l'IES Llagostera i de l'IES de Palamós. També fa classes de Ciències Socials. És llicenciada en Periodisme per la Universitat de Navarra.

La Montse va néixer a Llagostera, és del nostre poble i per tant se'l coneix molt bé.

1. T'agrada viure a Llagostera? Per què?

Sí, m'agrada molt. Sempre he viscut aquí, encara conserva per mi aquell to de poble, ho dic en sentit positiu... m'espanta l'anonimat de les ciutats! Penso que Llagostera està en un lloc ideal, a un pas de Girona i del mar... tranquil i ple de bona gent.

2. Per què vas decidir ser professora?

Bé, no sé si es pot dir que va ser una decisió... gairebé m'hi vaig trobar! La meva intenció ja des de ben jove era arribar a ser una bona periodista, m'atreia molt aquest món! I la veritat és que no pensava, ni de lluny!,

donar classes. Estudiar periodisme i dedicar-se a l'ensenyament no lliga gaire... però, en fi, aquí estic... circumstàncies de la vida m'hi han portat i n'estic contenta!

3. Per què vas decidir fer aquestes assignatures i no d'altres?

Sóc de lletres!... a la primera oportunitat vaig abandonar les mates, la física i la química! Sempre m'ha interessat molt entendre el sentit de les coses, el perquè, les motivacions... i aprofundir en el coneixement de les creences i les seves conseqüències vitals no em sembla pas "qualsevol" cosa. Penso que el fet religiós és una qüestió que impregna la cultura i la vida social plena de valors i de tradicions... alguns, però, voldrien que aquests temes fossin tractats com el tabac: aquí no és permès, aquí es permet... posant límits.

4. Per fer classes és necessari que t'agradin els nois i noies d'aquesta edat?

Sí, és clar!

5. És veritat que últimament els alumnes d'ESO són més moguts, inquiets... i costa de fer classe?

Certament és així... costa més fer classe, els falta posar interès, escoltar, estar pel que fem... Com deia un professor meu "si un als dotze anys no és rebel només cal esperar que en tingui tretze!"

6. Què t'agradaria poder inculcar als teus alumnes?

El valor de la vida, el respecte als altres; la importància de tenir criteri, que no es deixin manipular, que siguin persones de paraula i el gust per la feina ben feta.

7. Què opines de les faltes de respecte a alumnes i professors?

És un problema greu, ens hi trobem cada dia, malauradament la falta de respecte és present també fora de les aules: només cal obrir un diari. És necessari, doncs, posar-hi tots de la nostra part. Quan es perd el respecte, la convivència resulta impossible. En general tenim un "ego" tan gran que fàcilment oblidem els altres, no

els tenim en compte o directament els trepitgem.

8. Creus que hi ha una bona relació professor-alumne?

A mi em sembla que sí. Cal tenir en compte, però, que el paper del professor és un i el de l'alumne un altre, a vegades hi ha tensions quan l'alumne no accepta una correcció o no vol complir un mínim establert o quan no sabem trobar la manera de dir les coses.

9. És difícil educar en valors?

Molt difícil! Per què requereix constància i coherència per part de qui educa: família, professors... Tots ho fem!... d'alguna manera, conscient o no. És una tasca exigent, els arriba més una actitud que un "discurs"...

10. Quines són les tres qualitats que s'han de tenir per fer la teva feina?

Paciència, paciència i ... més paciència.

11. Quin és el principal tret del teu caràcter?

Em sembla que sóc força conciliadora. De totes maneres potser ho haurien de dir els altres...

12. Quina qualitat prefereixes en les persones?

La integritat, la veracitat, la coherència.

13. Què és allò que més estimes dels amics?

Que ho siguin...

14. Quin és el teu somni de benestar?

Passar-ho d'allò més bé amb el que faig a cada moment, en la rutina, en les coses petites de cada dia!

15. Què detestes més que res?

La mentida, l'engany, la falsedat, la manipulació, la hipocresia ... té moltes cares!

16. Quin és el teu lema?

Estima i fes el que vulguis! ... Però amb aquest ordre, eh?

17. A què aspirem com a persona?

Bona pregunta! Si caminem, està bé saber on anem, no? La meva aspiració és molt ambiciosa, aspiro compartir amb tothom qui he tractat la vida més enllà de la mort. Aquesta és la meva esperança.

18. Què creus imprescindible en aquesta vida?

imprescindible? doncs només una cosa: estimar

19. Quina és la teva ocupació preferida?

En tinc moltes! Estar amb els amics, passejar, conversar, llegir

20. Quin color prefereixes?

El blau en tota la seva gamma.

21. Quina flor t'agrada més?

La rosa de color rosa.

22. El teu ocell preferit?

El rossinyol

23. Quina raça de gos t'agrada més? Per què?

La meva germana em va regalar un golden retriever... no puc pas triar-

ne un altre! És preciós, supercarinyós i molt tossut! Això de tenir gos és fantàstic... no saps mai si en tens cura tu o és ell qui té cura de tu...

24. El nom d'algun escriptor, poeta, pintor, músic?

Tinc debilitat per la narrativa de Miguel Delibes, la poesia de Miguel D'Ors, la força de Van Gogh i la veu de The Boss

25. Quins dons naturals t'agradaria tenir?

que difícil!... Potser triaria el do de l'oportunitat.

Gràcies, Montse!

Desitgem que el curs acabi molt bé i gaudeixis de l'estiu

El 19 de febrer fem les sortides del 2n trimestre

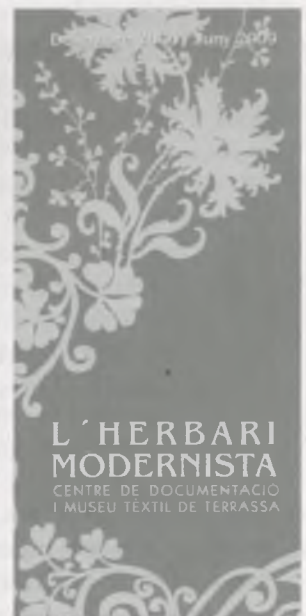

Els alumnes de 1r d'ESO visiten PONTÓS acompanyats pels seus professors: en Benet, la Fabiola, La Sandra Soto, l'Ester i en Josep Puig.

Els alumnes de 2n d'ESO visiten i gaudeixen del Museu de la Ciència i Tecnologia de Terrassa. Els van acompanyar La Cristina Congost, la Sandra Soto, en Josep Genoher, en Benet i la Marta Llorente.

Com podeu comprovar en aquestes fotografies, no hem de patir si perdem els botons...

El dimarts 19 de febrer, a dos quarts de nou del matí, vam sortir de l'IES Llagostera en direcció Terrassa. Al cap d'una hora i mitja, vam arribar al Museu Tèxtil. Plovisquejava. Havent esmorzat, vam fer un taller de costura; vam aprendre a cosir botons (de dos i quatre forats!), vetes, vores, sobrefil...

Al migdia vam anar al **Museu de la Ciència i de la Tecnologia**, on vam gaudir d'una visita teatralitzada. Ens van explicar que els nens començaven a treballar de ben petits (alguns a partir de 6 o 7 anys!), que les jornades laborals eren més llargues i els salaris, més baixos. A més a més, vam veure diferents màquines per teixir. Va ser interessant i divertit.

Els de 3r i 4t d'ESO van anar a visitar i gaudir de la **Vall de Núria**. Els de 4t tenien pendent "l'esquiada" com ells diuen, ja que quan feien 3r no va haver-hi neu i es van haver de conformar amb anar a patinar a la pista del Barça i a visitar les instal·lacions del Camp Nou. Esperem que ara sí que els hagi passat el « mono ».

Els van acompanyar la Xon Vilahur, en Lluís Batllósera, la Natàlia Arquès, l'Elisenda Pujulà, la Maria Lema i en Pedro Pablo.

Tots van gaudir d'un dia de convivència i neu. En Cristian Aguilar -- de 3r - es va accidentar i va tornar amb una cama ranca. Avui, quan llegiu aquesta notícia, en Cristian, ja del tot recuperat, recordarà aquell moments com una anècdota més.

TORNAREM!

Els de **Batxillerat** es van desplaçar a Barcelona. Els de ciències van anar al **Museu de la Ciència** acompanyats per la Montse Nogué, en Jordi Nierga i la Tània Virgili.

Els de lletres van visitar el **Museu d'Història de Catalunya**. Ho van fer amb l'Assumpció Rost, l'Antonio Martínez i en Moisés González.

NOMS PROPIS

Haji Sillah

Mirar aquesta fotografia sense que ens surti de molt endins un: mare meva! o quelcom similar, és impossible. Ningú al nostre entorn, quan un piló de coses ens evoquen en Haji, quan sembla que ens ha de baixar per l'escala o potser que el trobarem a classe pot abstreure's a la crua realitat. Però un cop més, la vida ens recorda que les persones desapareixen, però que la seva essència perviu entre nosaltres.

Llagostera va ser un sol clam en el qual tots, i dic tots, varen sentir l'esgarripança de qui perd un llagosterenc estimat. En Haji va aconseguir, amb el seu tarannà, amb el seu somriure i sent un home de pau, el que en moltes ocasions no aconseguen els parlaments, discursos, manifestacions i xerrades, En Haji, un cop més, ens va donar l'exemple d'un noi de pau, d'un noi de casa nostra, amic dels seus amics i feliç entre els llagosterencs.

I el poble de Llagostera no podia obviar un fet que va fer que tots els vilatans sentissin com a seu el dolor que embargava i embarga la família.

Els seus companys de l'IES, els nostres alumnes de 4t, van passar uns dies molt dolents. Estaven descol·locats, estranys, sense saber que els passava. Faltava un ampli somriure amb un rostre especial, els faltava en Haji.

Tota la Comunitat Educativa va fer un acte de suport a la família i de record col·lectiu del nostre Haji. Es varen llegir parlaments acompanyats de silenci, plors, cares absents. L'IES li va dir que continuava entre nosaltres. Una foto tamany pòster d'en Haji ens ha fet companyia a l'entrada del centre. Els seus companys la van posar a la cartellera i ha format part de nosaltres. És ell que sembla que ens recordi amb el seu somriure, que la bona convivència és cosa de tots i ell n'era un exemple.

Us fem arribar els parlaments de Pares i Professors. Els escrits són de l'Enric Ramionet i de la Xon Vilahur. Pares i professors ens hi sentim identificats.

La Xon Vilahur escriu:

Jachi, 15 anys i 1001 raons

Jachi, 15 any i 1000 raons per estar entre nosaltres.

La primera raó és que t'estimem, com s'estima un amic, com s'estima un company, com els professors us estimem a tots i cadascun de vosaltres,...

Els professors us estimem perquè vosaltres, nois i noies de 12 a 18 anys, sou l'argila que està a les nostres mans, que moldegem amb paciència en el dia a dia del nostre institut; perquè passem moltes hores amb vosaltres i aprenem tant com ensenyem, perquè intentem educar-vos de la millor manera per sortir d'aquí fets més persones. Cada un de vosaltres és especial i singular.

I tu Jachi, per què ets especial? Perquè ets de la colla, perquè ets el més gran de l'institut, no només de cos, sinó sobretot de cor i de noblesa i de somriure, sempre rient, mai enfrontaments ni mal gestos; d'acord, no t'agrada estudiar, però què hi fa això? Tu ets una persona noble, potser de naixement. Et recordem a classe defensant sempre el més feble, amic dels teus amics, rialler i mig despistat.

Podríem anar desgranant raons i raons, segur que tots els companys de l'institut en podrien dir centenars... Mil raons perquè estiguis aquí amb nosaltres...

I només una raó per la qual no hi ets, una raó que no sabem, que se'ns escapa, que no podem comprendre, que

ningú no ens sap explicar, una sola raó que ha fet que avui no estiguis aquí.

La raó que ha fet que volis cap el país dels teus pares, a reunir-te amb els avantpassats dels qui vares heretar la pell tan negra, el cos tan fornit, el somriure tan ample i el cor tan gran.

Hachi et recordarem sempre com el que ets: una gran i bellíssima persona.

Xon Vilahur, en nom de tots els profes
Llagostera, 11 de gener de 2008

L'AMPA

Algú va dir que les paraules serveixen per ordenar el caos, que és una manera de dir que serveixen per explicar, per explicar-nos, per entendre i trobar el consol de les respostes.

Tots els que hem parlat o parlarem en aquest acte ho fem buscant les paraules precises, les frases justes per poder passar plegats la dolorosa experiència de la mort d'en Haji.

Jo ho faig en nom de l'Ampa, dels pares per tant, i des dels anys que ens distancien de vosaltres, dels que n'heu estat amics i companys, us podria dir que amb el temps s'aprèn a suportar aquestes experiències; que també en aquest aspecte cal recórrer els camins de l'aprenentatge i que això que sembla tan injust, tan terrible, tan incompreensible té algun sentit que es descobreix amb l'edat. Però no ho puc fer.

La pèrdua d'algú que coneixes i que estimes, mai deixa de ser dolorosa, però la vida té lleis innegociables i els que ja tenim una certa edat, d'alguna manera hem après a acceptar la mort dels avis i més tard ens hem hagut de resignar i entendre que el pas del temps et portarà la mort dels pares. Però no hi ha cap aprenentatge, cap lliçó ni probablement cap consol que et permeti acceptar la mort d'un fill o la mort d'un amic a la vostra edat. No hi ha res més que aquest dolor nu,

que aquesta impotència i aquesta ràbia que no sabem cap on adreçar.

Què fer aleshores? Què dir? Com acompanyar els pares, els germans, aquells que senten més intensament la pèrdua d'en Haji?

No podem fer altra cosa que el que amb més o menys traça hem procurat fer aquests dies. Oferir la nostra companyia, el nostre suport i comprometre's, amb ell, a mantenir l'únic combat que permet derrotar mínimament la mort, que és el del record. Haurem d'arrapar-nos a tot el que el manté viu a la nostra memòria i a tot al que amb la seva tràgica pèrdua ens ha deixat, que si hi penseu, no és només aquesta desoladora sensació d'impotència.

Els pares d'en Haji van arribar d'un món que en aparença és molt diferent al nostre però que en essència no ho és gens. En l'estimació, en els sacrificis pels fills, en el desig d'oferir-los un futur millor, que és al capdavant la principal motivació que ja fa anys els va impulsar a fer el viatge.

La identitat és una cosa complicada i les arrels d'una forma o altra sempre es mantenen, però en Haji era ja d'aquí. Era un de nosaltres. Aquí va néixer, créixer i aquí se l'estimava, aquí ha deixat amics i records. Això no és exclouent. Tots podem ser de molts llocs, perquè és obvi que tots som del lloc on se'ns estima i del lloc on deixarem la nostra memòria.

Enric Ramionet

La família d'en Haji el recordava així en aquest senzill recordatori.

Alhaji Lansana Sillah i Ceesay

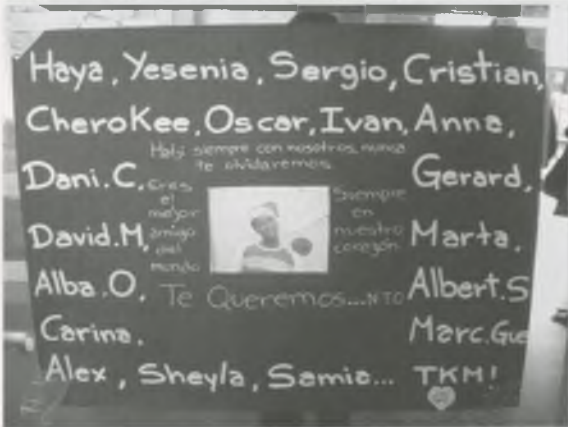
que morí víctima d'accident el dia 29 de desembre del 2007 a l'edat de 15 anys.

A.C.S.

Sant Feliu de Guíxols- Llagostera, desembre del 2007

No tomaràs mai més, però perduràs en les coses i en nosaltres de tal manera que nos caldrà imaginar-te absent per sempre. Tants records de tu s'ens acumulen, que ni podem esperar a la tristesa, i et vivim intensament sense tenir-te.
(M. Martí Paj)

Més dolor a l'IES

EXALUMNES La nostra gent

El 21 de juny del 2007, a l'edat de 23 anys, ens deixava en Vicenç Mateu i Konrad.

En Vicenç era exalumne de l'IES Llagostera, d'aquell IES de barracons, però no menys entranyable que l'edifici actual.

El professorat és va sentir molt colpit per aquesta pèrdua. Des de la revista Traca, el nostre record i afecte per a tots els seus.

Ens agrada recordar-lo amb aquest somriure al rostre.

Em costa imaginar-te absent per sempre,
tants de records de tu se m'acumulen,
que ni deixen espai a la tristesa,
i et visc intensament sense tenir-te"

(Miquel Martí i Pol)

L'any 2007 serà un any que l'IES Llagostera voldria poder canviar. Tots ens sentim molt units a en Narcís i tots els seus i a la família d'en Vicenç.

El 12 de novembre, a l'edat de 25 anys moria a Girona en Sergi Mata i Ferrer. Descansi en Pau.

Ningú, ningú, ni la mort
no ens robarà el teu somriure,
que lluita per sobreviure,
al fons del nostre record.

(Mn. Camil i Geis)

En Sergi tampoc va gaudir de l'IES nou, però el seu pas pels barracons, la seva afabilitat i el estar sempre pendent d'en "Siso", fa que al evocar-lo sens dibuixi un somriure al rostre i l'emoció ens traeixi.

Endavant Narcís, saps que a l'IES us estimem.

EDUCACIÓ I PARTICIPACIÓ

Una de les qüestions que a l'AMPA li semblen més importants dins de l'acció formativa que impulsa l'institut amb l'alumnat és la formació que va destinada o bé que utilitza el recurs de la participació. Per què aquest interès? Les nostres respostes són diverses.

En primer lloc, nosaltres volem que els nostres fills i filles siguin uns ciutadans compromesos amb la democràcia i aquesta conducta no s'assoleix de forma espontània. Cal una formació en què s'aprenquin les bases i els principis de la participació democràtica. Pensem que la participació és una qüestió essencial per a construir i per a desenvolupar la ciutadania com a base d'un sistema polític democràtic i transformador. L'acció política necessita del control, i, en el seu cas, del suport dels ciutadans i ciutadanes. Sense participació no hi ha democràcia i la participació és quelcom més que el fet de votar.

En segon lloc, perquè la base de l'AMPA és la participació voluntària de mares i pares, per tal de donar suport a l'educació que imparteix el professorat i també per exercir el dret al seguiment constructiu de l'acció educativa que el centre desenvolupa amb els joves. Com tots sabem aquesta participació voluntària, no passa, ni en el nostre IES ni en els altres, ni a la nostra societat, per un moment àlgid. Ens hem adormit en el discurs d'una societat opulenta, falsament còmoda i poc implicada en el teixit social i aquest fet comporta un constant empobriment del teixit associatiu. Nosaltres volem un millor futur per a l'AMPA i per aquest motiu pensem que educar els joves en la participació és optar per un teixit associatiu més fort i de més qualitat.

En tercer lloc, perquè pensem que la participació és una acció bàsica per tal de millorar la convivència tant a l'IES com al poble. La convivència a l'àmbit de l'institut és bona, però pensem que

possiblement podem millorar-la amb la col·laboració de tothom i així treballar per a uns alumnes que s'identifiquen amb el projecte formatiu del centre perquè a través de la participació l'han fet seu.

Un bon exemple de participació ha estat la jornada de portes obertes que recentment ha celebrat l'IES, ja que el professorat, l'alumnat i, en la seva mesura, les famílies, hem dut a terme una acció que posa de relleu els bons resultats que podem obtenir a través d'una acció socioeducativa fonamentada en la participació i dirigida a donar a conèixer la vida de l'institut al poble.

Pensem que a través de la participació i del compromís podem aconseguir fer realitat un projecte educatiu en què el professorat i les famílies puguem comunicar-nos els nostres anhels educatius i així construir plegats la millor educació per a les joves generacions.

AMPA IES Llagostera

Salguero
CONSTRUCCIONS

Avd. Canigó nº 73 - 17420 Llagostera (Girona)
mòbil 617 49 64 66 - tel./fax 972 83 11 99

FINQUES
GALOBARDES

DES DE 1970
ASSESSORIA JURÍDICA... ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
c. Fivaller, 24 17240 Llagostera - T: 972 830 900 - Fax: 972 830 926 - galobardesjorba@terra.es

Restaurant / Bar

CAL
DEGOLLAT
Cuina casolana
Servei de carta i menú

C/ Sant Feliu, 55 LLAGOSTERA 17240 Girona
Telf: 972 83 11 25 / 972 83 01 29

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL·LICA

* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

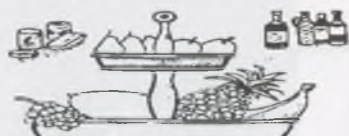
Taller
Brugulat, s.l.

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

C/ Camprodón, 27 i 29
Telèfon 972 83 01 30
Fax 972 83 01 45

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

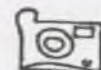
Fruites i
Queviures

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

Foto Kim

Reportatges
Fotos d'Estudi
Material Fotogràfic

Carrer Comte Guifré, 8
17240 Llagostera

Telf. i Fax: 972-83.02.04

Música

HISTÒRIA

La idea de formar un grup sorgí durant el curs 2006-2007, poc després de Nadal, quan en Rodrigo va rebre una guitarra elèctrica. Practicaven durant les hores mortes del menjador escolar, en què demanaven la guitarra espanyola a en Lluís, el professor de música.

La millor ajuda, la va proporcionar Elizabeth Oldeman, la mare d'en Cherokee, tot deixant-los el local de tant en tant per "fer una mica de soroll". En aquests moments només tocaven (intentaven tocar) la cançó Wake me up when September ends de Green Day.

Molts divendres a la tarda quedaven al local després dels estudis. Llavors el grup tenia quatre integrants, els tres esmentats i Pedro Cherino, tots a la guitarra menys l'Emilio.

Els grup es dissolgué durant la festa major de Llagostera d'aquell any, quan en Cherokee i l'Emilio discutiren. Durant totes les vacances d'estiu no es parlaren, però el contacte amb en Rodrigo fou constant.

En tornar a començar les classes, en Rodrigo va canviar d'institut i se'n va anar a viure a Fornells. Aquest fet, en comptes de distanciar-los, va aconseguir que es reconciliessin i, després d'un parell de trucades i converses pel messenger, el grup tornà a reunir-se a casa d'en Cherokee, ja amb ell com a baixista però sense en Pedro.

En un dels primers assajos seriosos, la mare d'en Cherokee va venir amb la proposta de tocar un tema molt més senzill, La Bamba.

Va ser un gran pas, perquè a partir d'aquella cançó van començar a compondre algun tema nou i a assajar-ne de més complicats, com Knocking on heaven's door o Paranoid.

FITXA TÈCNICA

Nom	3Q3
Formació	- Rodrigo Falón (guitarra) - Cherokee Pagès (baix) - Emilio Márquez (bateria)
Fundació	Setembre de 2007
Estil	Punk, rock, heavy metal...

ORIGEN DEL NOM

Entre octubre i novembre es començà a buscar algun nom per a la banda. Un bon dia, el baixista li proposà al bateria: "Nosaltres som rockeros, en Rodrigo és punk, i toquem la bamba, som els tipus més 'CUTRES' que hi pot haver, per què no ens diem 3Q3?" I, de moment, és el nom escollit.

VIVÈNCIES I CONCERTS

- El primer concert del grup es va dur a terme a l'institut de Llagostera, el dia 21 de desembre de 2007, durant la jornada del dia de Nadal.
- El segon fou a l'institut gironí de Montilivi, on els membres del grup quedaren indignats en un primer moment perquè volien cobrar-los entrada.
- Dos dies després a l'institut de Llagostera tornaren a tocar durant la jornada de portes obertes.
- Durant la festa major de Llagostera es dugueren a terme dos concerts, un el dissabte dia 10 a les onze de la nit a la "carpa" del handbol, i l'altre el dia següent, que s'hagueren d'aixecar a les set del matí.
- El dia disset de maig van tocar a L'Escala, en un local, després d'un altre grup de més prestigi anomenat The Row.

En Cherokee i en Rodrigo durant l'actuació

L'Emilio durant el concert a la trobada de motos

D'altres músiques

Uri de la Fuente, mestra

Un any més i ben a prop nostre, un estiu més: la platja, el temps lliure, la lectura, els concerts, els amics... i, sobre tot, la **música**; la màgia de la música, que ens acompanya, ens exalta, ens relaxa, ens emociona, ens transporta, ens transforma i tants i tants qualificatius com pogueu imaginar...

Quines noves músiques hem trobat aquest any? Moltes i molt bones: Combo Dinamo, Najwa, Sr. Chinarro, Los Planetas, Peter Von Poehl, Mus, Dominique A, Tom Verlaine Devendra Banhart, Muchachito Bombo Infierno, La Casa Azul, Els Pets, Antònia Font, etc. De vegades em pregunto quines troballes heu fet vosaltres... segur que en gaudiríem plegats.

Per on comencem? Per la més marxosa, la melòdica, el rock... tant és, el cas és que estigui en el nostre sac, en el sac de les nostres emocions...

Però no us faré una llista de troballes en aquest article, i per què? Doncs, perquè aquest és un final de curs molt especial, i és per això que aquesta pàgina també vol ser una pàgina molt especial, una pàgina diferent, dedicada a una persona també molt especial; tant com no n'he conegut mai cap: sensible, amable, compromesa, justa, alegre, amigable, honesta, cordial, afable...

Aquesta pàgina, doncs, també vol ser un comiat i un homenatge a l'**Assun**, aquesta mestra tan especial que aquest curs ens deixarà per gaudir d'una merescuda jubilació, ja que a tantes i tantes generacions ha fet créixer, descobrir, gaudir...

És per això que us recomanaré la música que ella ha sentit, que ella ha gaudit i que tant bé li fa sentir i tants i tants records la fa reviure...

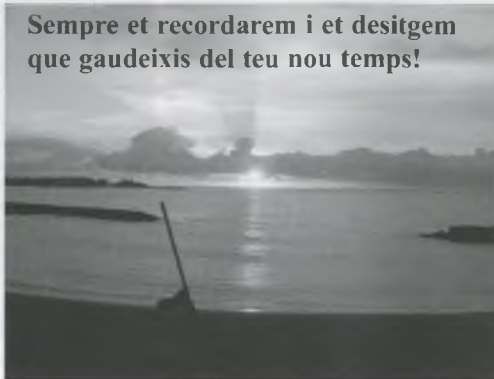
Aquest curs el nostre article és un homenatge per a tu, Assun i per els teus sons.

"i vindrà l'adéu, com així ha de ser..."

Aquí teniu un llistat de les seves més preuades cançons, de les seves **"d'altres músiques"**.

Començarem per en **Serrat** cantant en **MACHADO**... Cantares "Caminante no hay camino, se hace camino al andar..."

- *El silencio* d'en **Rudy Ventura** (trompeta), va ser una cançó molt especial als vint anys.
- *Gaviota herida* de la **Nana Mouskouri**: "Es pot sortir d'un pou del que no s'hi veu llum". Estimula la capacitat de reacció.
- *"Resistiré"* del **Duo Dinámico**, més del mateix, quan la vida estreny massa fort.
- *"Morir al lado de mi amor"*. **Demi Roussos**
- *"Ave Maria"*, **Pavarotti & Friends**
- **Enya**, enlaira l'esperit. Relax, treball, silenci...
- **Els esquiroles**, de l'època "Kumbaia"
- **Primavera per la Pau** (un grup molt especial) format per educadors que canten.
- **Lluís Llach**, moltes, però per dir-ne alguna: "*Amor particular*", "*un núvol blanc*", "*Un pont de mar blava*", "*Viatge a Ítaca*..."
- **Joan Manel Serrat**, moltes... *Mediterráneo*...
- **Marina Rossell**, *la barca del temps*...
- **Raimon**, *Concert al Palau*...
- **Albano & Romina** (quan eren duo) *Libertad*.
- **Sabina, Guerra, Mecano, Ana Belén, Rosa León** cantant *Alberti*...
- Música clàssica, orquestres (**Luis Cobos**...), concerts...
- **La Buena Vida**... quins temps *d'aquarel·les, sorra i cels blaus*, oi, Assun?

Sempre et recordarem i et desitgem que gaudeixis del teu nou temps!

APRENENTS DESCRIPTORS

Aquests són els esborranys del treball de castellà del concurs de Coca-cola "Jóvenes talentos" que varen fer la Laura Díaz i en Martí Llinàs. Les paraules en majúscula els venien imposades per la normativa del concurs. El tema era lliure.

Ahora recuerdo todo lo que sucedió antes del gran ESTRUENDO... Yo estaba tranquilamente tumbada en la hamaca del jardín de mi casa, me encontraba feliz, pues habían empezado las vacaciones de verano. Oía el canto de los pájaros y el murmullo de las olas del mar que tenía a escasos metros de mi casa.

Todo parecía estar en calma y repleto de FELICIDAD. Entonces fue cuando empezó todo. ¡Quién se lo iba a imaginar!

Los pájaros se fueron volando, el sol dejó de calentar porque las nubes se habían apoderado de él. Me fui dentro de mi casa pues el tiempo había cambiado radicalmente.

Encendí el televisor y escuché la noticia más fuerte de mi vida: "Señores y señoras, tenemos noticias de última hora no muy agradables, el PLANETA se esta deshaciendo a un tiempo record. El hielo de los polos se derrite, tened mucho cuidado, sobretodo en las ciudades costeras, pues en los próximos días podríamos sufrir grandes inundaciones".

La noticia no me gustó así que cambié de canal y me puse a mirar un programa más divertido. A la mañana siguiente me apeteció ir a bañarme a la playa y sin pensarlo dos veces me puse el bañador y me fui a la playa.

El mar no parecía tranquilo pero a la gente no le importaba puesto que debía haber unas cuatrocientas personas tomando el sol.

Me apropié de un rincón que quedaba vacío y me tiré al agua. Cuando llegué a la boya un escalofrío me recorrió el cuerpo, ¿qué era eso que veían mis ojos? No podía ser cierto, en esos instantes me acordé del día anterior en las noticias lo que había escuchado.

Entonces la gente de la playa también empezó a verlo y a gritar: ¡QUÉ ES ESO?, ¡UN ICEBERG!, ¡CORRED!

La gente corría asustada.

El iceberg parecía tener vida, me perseguía detrás de mí, estaba en una TRAMPA sin salida y la catástrofe llegó instantes después. Me retumbaron los oídos del choque del inmenso monstruo de hielo con la arena de la playa. Momentos después me levanté, toda la orilla estaba destrozada, sombrillas y sillas se habían convertido en escombros, BASURA, así como el chiringuillo de los refrescos.

Gracias a Dios todo quedó en un susto y nadie sufrió ningún daño.

De lo que me pasó he sacado una enseñanza: tenemos que cuidar nuestro planeta, pues algún día te puede pasar a ti y de planeta sólo tenemos uno.

Ahora mi vida es diferente, ha dado una VOLTERETA que ha cambiado mi forma de vivir y veo el mundo como todo el mundo lo debería ver.

(Transcripción literal)

En Martí Llinàs va escriure aquestes ratlles:

Llego a casa. Los vestuarios del pabellón ya no son más que un montón de ruinas. Del antiguo edificio ya sólo queda el esqueleto de vigas. Hace dos semanas que entrenamos en el patio de la escuela. Un nuevo pabellón se está construyendo muy cerca del instituto. Como ni yo puedo olfatear el aire que me rodea sin poner cara de fastidio, abro el grifo y me dispongo a tomar un relajante baño. Mientras, observo desnudo como cae el agua al resbaladizo suelo de la bañera y como el vapor va "entelant" poco a poco el espejo que me ha visto lavar desde que era un bebé. Me acuerdo de una noticia que se ha puesto de moda en los últimos meses: el cambio climático. ¿Qué es el cambio climático?

Según parece es una catástrofe natural de lo peorcito que hay.

RELATS CONCURS COCA-COLA en Català

Els alumnes que van fer les seves redaccions en Català van haver d'escriure sobre un sol tema: Si pogués triar...

El tema era, no obstant, el suficientment obert com per deixar volar la imaginació. Aquí teniu una petita mostra dels textos dels alumnes que ens els han fet arribar.

El diario, las noticias, va todo lle-
no. Siempre repiten lo mismo, que
si las emisiones de CO2, el efecto
invernadero, llueve BASURA, hay
sequía...¿es verdad todo esto? Pue-
de que sí. Hay gente que dice que es
una TRAMPA de los ecologistas. Yo
no pienso esto, pero otra pregunta
se formula en mi cabeza ¿somos no-
sotros los culpables?. Quiero decir
gente como yo, en el día a día. ¿Me
debería sentir culpable por estar lle-
nando de agua la bañera? A lo mejor
si que tenemos un problema pero...
¿se están tomando las medidas co-
rrectas o es que nadie sabe que ha-
cer y dicen lo primero que se les ocu-
rre para tranquilizar a la gente? Me
explico: en las obras del nuevo pa-
bellón se abrió con un gran ES-
TRUENDO una cañería de agua.
Allí se pierde cien veces más agua
que la que pierdo yo, y los obreros
tardaron en repararlo, iban con una
tranquilidad y una FELICIDAD que
da miedo y el agua venga a caer ca-
lle abajo. Los pequeños gestos son
poderosos, pero los grandes lo son
aún más. Podría seguir pensando
pero mi madre me llamó para cenar.
Quité el tapón de la bañera y me fijé
en que el agua daba una VOLTERE-
TA tras otra antes de irse cañería
abajo. "Los paletas pierden más"
pensé, y me fui a cenar tan tranqui-
lo.

(Transcripción literal)

SI POGUÉS TRIAR...

Les vacances d'estiu ja havien arribat. Les meves notes eren més bones del que m'esperava. Els meus pares m'havien felicitat i el meu germà, com sempre, no m'havia dit res. A ell no li havia anat tan bé. Després d'uns dies de juny molt avorrits van arribar les vacances dels meus pares, que eren propietaris d'una fleca, i per reposar una mica volien passar uns dies a Andorra o als Alps. Si pogués triar, jo me n'aniria a la selva o al desert del Sàhara. Al final van decidir anar als Alps de França. Allí hi passaríem una setmana en un hotel de quatre estrelles. Demà mateix sortirem amb cotxe i, per tant, els deia als meus amics que me n'anava als Alps. Un cop a França, passada la frontera i Lió, cada vegada em posava més nerviós i m'imaginava com era l'hotel. Quan vaig arribar allà i vaig veure l'hotel em vaig decebre bastant. Vàrem arribar a les vuit hores més o menys i com que allà es menja molt aviat, vàrem anar directes al menjador. Era una sala gran on vaig fer una amic, en Josh, un nord-americà que per raons de feina dels seus pares, havia de passar uns dies a l'hotel ens enteníem en anglès. L'endemà els meus pares van anar a un SPA i jo vaig quedar amb el meu amic, en Josh, per anar a jugar a futbol. Abans d'anar amb ell amb vaig menjar uns festucs, que m'encantaven. Ell era un crac del futbol, tenia una tècnica impressionant. Ell fallava molt poc, sempre xutava entre els tres pals, però una vegada va tirar a fora i jo la vaig anar a buscar, però no la trobava enlloc, el vaig cridar i buscant, vàrem trobar un llac preciós

on no vam dubtar ni un moment a tirar-nos. M'ho vaig passar genial. Aquell dia va ser dels millors de la meua vida i també aquelles vacances.

POL FIGUERAS

SI POGUÉS TRIAR...

Estic a casa, sola, asseguda al sofà mirant una pel·lícula dramàtica. No estic bé, no tinc amics, els meus pares s'han separat i acaben d'ingressar a la meua germana per una sobredosi.

De cop em sona el mòbil, l'agafo, és la meua mare i em diu que vagi urgentment a l'hospital, no em vol dir el per què.

Agafó l'abric, les claus, i surto amb tota la meva rapidesa, no sé què em passa, tot gira al meu voltant.

Ja he arribat, ara em trobo davant la recepcionista i em pregunta que a qui busco. Jo, ofegada, contesto:

-Estic buscant la Clara, té 16 anys, i està ingressada per una sobredosi.

La dona em diu el passadís i la porta.

Ara em trobo a l'habitació, tota sola. De cop s'obre la porta i veig entrar el metge. És alt, bastant grassonet, cabells grisos i una bata blanca com la neu que acaba de caure sobre les muntanyes pelades.

Molt preocupada li pregunto per què no hi havia ningú a l'habitació.

En Josep, que és així com es deia el doctor, em respon una frase que em va deixar glaçada:

-La teva germana estava en coma, ho sento no hem pogut fer-hi res.

De cop el món s'atura, no em sento les cames, estic inconscient, no sé què fer, plorar o marxar. No tinc temps per pensar, caic a terra, m'he desmaiàt.

Torno a obrir els ulls preguntant on sóc, no ho sé.

De cop m'aixeco i me'n vaig, no vull saber res de ningú.

Surto al carrer, corro sense un punt final, vaig pensant en tot el que m'ha passat últimament i de cop em paro.

Ja ho tinc, decideixo optar pel suïcidi.

Em dirigeixo cap a casa, obro la porta i entro a la cuina, agafó un ganivet, me'l miro i penso: "què faig, em suïcido o segueixo tirant endavant. Si tingués prou valentia i pogués triar una cosa que està entre la vida i la mort... No sé què puc fer..."

Ja està, he decidit tirar endavant, no val la pena malgastar la vida perquè ara tot em va malament, potser d'aquí un temps tot anirà millor, sí, segur que sí.

Ja ha passat un any. Ara sóc a la meua habitació amb la meua millor amiga parlant de coses d'adolescents.

ARA SÍ QUE SÓC FELIÇ!

ALTRES ESCRITS

Alumnes del centre, que no tenen res a veure amb les pàgines dels relats de Coca-cola, ens fan arribar els seus escrits.

ESTAR ENAMORAT

PERQUÈ TU ETS EL QUE M'ESTIMO MÉS

Amb el petó que m'has fet, m'has tocat l'ànima. He notat la teva escalfor dins meu.

T'he sentit parlar-me sense moure els llavis, aquests llavis que devoro cada cop que et veig.

Ara bé. Cada cop que et robo un bes vol dir que has de marxar, però no ploro ni m'entristeixo perquè sé que quan ens tornem a trobar, el bes que et vaig robar te l'hauré de tornar, i no em fa res dar-te'l si tu ets qui me'l fa.

Ja sé que ho dic molts cops però no em cansaré de repetir-ho, JO T'ESTIMO.

És tan gran el meu desig de tenir-te, que les setmanes em semblen anys, i quan per fi et tinc amb mi, les hores em passen volant. Per què el que és bo dura tan poc i el patiment es fa tan feixuc? No entenc aquesta vida. Oi que estem junts? Doncs li dic a la vida que no m'amagaré sinó que jo lluito per aquesta noia que amb delicadesa em tranquil·litza i m'anima.

I si besar fos un pecat, nosaltres i els nostres llavis seríem pecadors. Però per molt que digués la llei, no deixaré de ser un desertor que cada dia peca i t'agafa, t'estima i et plora, et somia i et guarda en el seu pobre cor que pateix la teua falta.

Que no és falta injustificada, sinó que és una prova, la qual vol demostrar-te que ni que passin 100 anys deixaré d'estimar-te.

PER A LA NOIA QUE EM TORNA BOIG

Tu fas el meu món, tu ets qui el mou, feia temps que anava perdut buscant algú amb qui passar les hores.

Tu ets aquesta persona, aquest ésser viu que em fa viure, que com moltes vegades (que encara són poques) et dic que t'estimo.

Estic absent, no sé on estic, però el que sí que sé és que m'adduí.

El meu cos no em respon, no se si passa el temps, no sento ningú del voltant... Això vol dir que m'estàs abraçant.

Ja sé que potser sóc pesat però és que si fos per mi no em separaria del teu costat.

Donaria el que fos per veure't cada dia, però m'estimo més estar com estem ara, perquè així sempre valoro cada segon que estic amb tu, faci sol o sigui núvol.

Encara recordo la primera vegada que ens vam veure, en el pavelló mentre tu entrenaves, i des d'aquell moment un sentiment creix sense control i em fa fixar-me en aquesta noia que patina sobre la pista, seguint-la amb la vista, sense perdre detall del que realitza.

Només mirant-me em vas prendre tot el que tenia, des del cor fins al somriure, si no fos perquè formes part de mi, estaria ben lluny d'aquí.

Però per molts poemes que faci i moltes coses que digui i demostrï, res podrà dir millor que t'estimo que un petó sortit del fons del meu cor.

Plasmant damunt del paper el que penso

En aquest món tan corromput, moltes vegades perdo l'esperança que encara pugui sorgir l'amor, però ara veig que en els llocs més foscos també pot brillar-hi el sol.

Tu m'has ensenyat a mirar amb el cor, a veure les persones amb l'ull del nostre interior, sense que influeixi el que pugui dir la gent.

L'amor és infinit, no es veu on s'acaba, ni tinc ganes que s'acabi. Ara mateix estic vivint un somni despert, vivint una vida que no vull que finalitzi perquè viure al teu costat em dóna tota la felicitat que pugui desitjar, perquè viure amb tu només ho pot fer algú que t'estimi amb tota la seva força i delicadesa, cuidant-te i protegint-te cada moment que està amb tu.

M'he enamorat vegades però ara veig que eren falses, era un engany que em feia a mi mateix, però això que sento ara, el que tu em fas sentir no ho pot notar cap humà d'aquest país, continent o planeta.

Tu em fas alterar els batecs del cor, tu em fas desbordar de sentiments i sobre totes les coses, em fas ser tal com sóc, em deixes ser aquest noi innocent que t'estima profundament.

Eloi Capallera, 4t d'ESO

D'Gust
CENTRE D'INSTRUMENTS

Carrer de la Llibertat, 4
(al costat biblioteca)
17455 CALDES DE MALAVELLA (Girona)
Telèfon reserves: 972.471.373

- ✓ Menús diaris i de caps de setmana
- ✓ Carta caps de setmana
- ✓ Sales per a grups

Servei de cafeteria

GRUP VILANOVA
ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU • COMPTABLE • FISCAL • LABORAL • FINANCER
PLANIFICACIÓ I GESTIÓ INTEGRAL PER A EMPRESES
ADMINISTRACIÓ I VENIDA DE FIANQUES
CORREDORIA D'ASSURANCES

ST. FELIU DE GUIXOLS - Rbla. Vidal, 39 Tr. - Aj. 47 - Tel 972 32 07 67 - 972 32 10 76 - Fax 972 82 03 69
LLAGOSTERA - Carrer Alvarez de Castro, 10 - Aj. Carrer, 68 - Tel 972 83 02 79 - Fax 972 80 52 22
1726 SANTA CRISTINA D'ARO - Carrer Jaume II, 39 - Tel 972 83 71 65 - Fax 972 83 75 51

EXALUMNES

La Lara Turon va ser la primera dels quatre que va respondre a la nostra demanda de col·laboració. En Norman Sánchez ens ha fet l'honor de compartir la seva obra, aquest any sí!, ja que per fi ha arribat. L'Eduard Comas ha estat un incondicional de la revista i en Pau, com tots els Cañigueral, sempre disposat a donar un cop de ma. Gràcies a tots! Ens sentim orgullosos d'haver estat profes vostres.

La Lara evoca records d'infància i adolescència. La Lara és a Madrid desenvolupant una de les seves passions: el disseny. En Norman ens ha fet arribar quelcom de la seva obra pictòrica. L'Eduard continua fidel a Traca i sempre tenim els seus interessants escrits i en Pau ens deixa gaudir dels relats que crea amb la seva ploma.

A les 5 i 10 al sofà, amb un entrepà de pa amb nocilla

Ja fa uns 7 anys que vam deixar l'institut i la veritat és que guardo molt bons records dels nostres anys als barracons. Tot i que les instal·lacions no acompanyessin, havíem viscut moltes coses entre aquelles quatre parets de plàstic i de cada raconet d'aquell institut provisional en vam fer un lloc acollidor on passar la nostra adolescència. Sobretot recordo la mitja horeta de pati que, la veritat, donava per a molt! Partits de bàsquet, de futbol, confessions, preparar el bar si et tocava servir aquella setmana, anar a veure d'amagat el noi que t'agradava, riure, enfadar-te, ... Ara, de la classe també en recordo moltes coses. El senyor Moll amb les seves classes de matemàtiques que feien que no oblidessis mai les normes i els conceptes. Aquells que l'heu tingut segur que encara recordeu el mític "fora, fora, canvi" o l'expressió "decàgon en l'apòtema". També les casetes de fusta que ens va fer construir la Maria Masoliver a la seva classe de tecnologia, on passaves un mal moment si trencaves una serreta perquè no sabies com dir-li-ho... La Xon, que ens feia descobrir el sistema nerviós mitjançant potes de pollastre i inflant uns pulmons de xai, i l'Assumpció, intentant fer-nos escriure quatre línies que rimessin, algunes vegades amb èxit i d'altres no tant... Podria passar-me hores enumerant cosetes però avui prefereixo parlar d'una altra època.

Segurament no la tinc tan fresca, ja que fa més temps que la vaig viure però faré el que pugui!

Parlo dels anys de col·legi, o del cole, com dèiem nosaltres. A les 9 érem allà, a la porta, amb la nostra motxilla plena de llibres, llibretes i un estoig gegant per embotir-hi tots els llapis, retoladors i mil historietes que ens agradava portar per omplir de color els nostres quaderns. També portàvem l'entrepà, però tot i així sovint ens desviàvem una mica de la nostra ruta i fèiem una paradeta a ca la Ramona per comprar cromos, xuxes i, perquè no confessar-ho, la superpop. Que ningú s'amagui, eh! que en sé d'algunes (i no diré noms) que els encantava comentar les últimes xafarderies d'en Devon Sawa, d'en Nick Carter o d'en Leonardo DiCaprio, mentre els nens jugaven a futbol. I ja no parlem de les Spice Girls! crec que aquí sí que no se'n salva ni un... qui no les havia imitat algun cop o n'havia penjat un pòster a la seva habitació? Doncs això, a les 9 a la porta, sonava la sirena i tots cap dins! Entràvem i fèiem una fila, ben esverats, i això que era de bon matí, rient, cridant, explicant-nos el capítol de "Bola de Drac" que havíem vist el dia abans i comptant les bales que ens quedaven, "caniques", que en dèiem nosaltres, per fer un càlcul ràpid i saber quantes en podríem apostar aquell dia. Si tenies una bala grossa de ferro eres l'amo i els altres no tenien res a fer, guanyaves segur!...

Referent a moments com aquest sí que us podria explicar unes quantes anècdotes. Us en diré una que crec que l'he explicat més de 20 cops al llarg de la meua vida, però s'ho val. El cas és que estàvem tots a classe i cert nen anava cada dia a la mateixa hora al lavabo a fer les seves necessitats (o això deia com a excusa). Els cas és que el professor ja n'estava tip que cada dia a la mateixa hora interrompés la classe i tardés tant a tornar, per això un dia li va dir:

- No em crec que cada dia hagis d'anar al lavabo a aquesta hora i no puguis aguantar-te fins a l'hora del

pati. Així que vés al pati, agafa un pal i porta'm una mostra.

Tots vam riure, ja que vam entendre que es tractava d'una broma, però la nostra sorpresa va ser veure al caganer en qüestió, diguem-li així, voltant pel pati en busca d'un pal. El professor, espantat de pensar que era capaç de portar el pal amb el seu fruit punxat, va dir a un altre nen que anés a dir-li que es tractava d'una broma. La nostra teoria és que el nen que va anar a buscar al caganer volia riure una estona i no el va avisar, però no ho sabem segur... el tema està en que el nostre company es va presentar a l'aula amb un pal amb una merda punxada! Tots vam quedar parats i no podíem parar de riure. El que no s'ho va passar tan bé va ser ell, perquè li va caure una bon raig per part del professor!

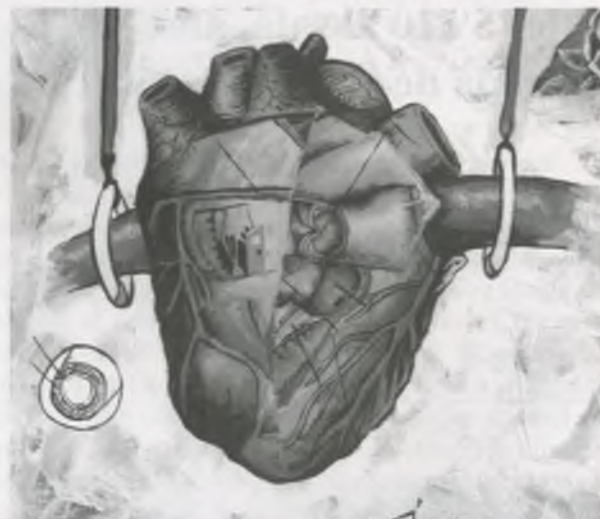
Un cop acabava la jornada escolar anaves cap a casa i amb un entrepà de pa amb nocilla gairebé més gran que tu, et quedaves una estona al sofà mirant les "Tortugues Ninja", "Bola de Drac", "los Fruittis", "El petit xef"... De fet, tots els dibuixos que poguessin fer al Club Súper3! Bé, però sempre te'n quedava algun per veure, ja que abans que ingerissis tots els capítols possibles t'enviaven a fer els deures (quatre sumes, dos problemes de càlcul amb pomes i aprendre't quatre parts del cos) o a fer activitats extraescolars al pavelló: esport amb en Cesc i en Paco, bàsquet, patinatge, handbol...

En general entre setmana no ens ho permetien, però qui no havia fet alguna partideta amb la Game Boy d'amagat? Eres l'ídol de tots si et passaves totes les pantalles del "Super Mario"! Els caps de setmana era un tema a part, aquí ja et deixaven abusar una mica de les consoles, beure Coca-Cola i et donaven la setmanada (unes 500 peles!). El primer que feies amb ella era anar a can Lliri a comprar còmics i, fins i tot, guanyar-te algun tazó. Jugaves amb els amics a la xarranca, a la goma, a "doña Margarita", a "la calle 24", a "un, do, s tres, picaparet", a fer sorra fina, a la "peste alta", al "conejo de la suerte", a amagar (recorda que qui para no pot fer "perrito", eh!), cantaves cançons de Bom-Bom chip, de la Xuxa pop, del Club Súper3 (tot en cassette!)... i intentaves fer un Kame Hame Ha, una fusió o convertir-te en superguerrer. I si a sobre després d'aquestes activitats els teus pares et deixaven convidar a dormir algú a casa o deixaven que fossis tu qui anava a casa d'algú, això ja era el màxim exponent de la felicitat. Això volia dir jugar, mirar una peli de Disney acompanyada d'un bol de crispetes i quedar-se parlant fins la una de la nit! I si durant alguna de les activitats que he citat al llarg d'aquest text tenies una caiguda i t'estripaves el pantalons i et feies una ferida, doncs CAP PROBLEMA! La mare et curava amb una mica de mercromina i et cosia un pegat als pantalons, que a més era d'allò més xulo perquè tenia dibuixets d'en "Goku" o les "Tortugues Ninja". Grans detalls recordats amb nostàlgia...

I aquells que heu passat la vostra infància entorn als 80 segur que us hi sentiu identificats. Si us dic - "Soy capitán, soy capitán de un barco inglés..."- Sou capaços de continuar?

NORMAN SÁNCHEZ

Els treballs d'en Norman els trobareu en la pàgina fem poble. Aquí només una petita mostra.

UNA QÜESTIÓ D'AUTOESTIMA

Eduard Comas Blanch - educomas9@hotmail.com

L'anècdota

Era el 19 de febrer de l'any 2004, ho recordo bé. Una nit típica d'hivern. L'acte va endarrerir-se una mica perquè, tal com acostuma a passar sempre en aquest carai de poble, a l'hora acordada —dos quarts de deu— l'assistència de públic era més aviat escassa. Al final, sumant els puntuals i els que van arribar a misses dites, devíem rondar entre quinze i vint persones. Sigui com sigui, l'espai cedit per la Biblioteca Julià Cutillé va acabar presentant un aspecte prou bufó.

Abans d'asseure'ns a les cadires que l'organització ens havia preparat, recordo l'entrada d'un senyor que va emmudir la sala. Devia sobrepassar la seixantena, duia unes ulleres més aviat grans —si les comparem amb les que s'estilaven llavors— i una barba llarga i espessa. L'home, amb molta naturalitat, va començar a donar-nos la mà un a un mentre ens saludava amb un posat refet, d'indiscutible satisfacció. La meua ignorància i la sorpresa d'aquella actitud em van portar a preguntar-me qui era aquell personatge que mai abans havia vist per Llagostera.

Jesús Moncada va arribar de Barcelona amb cotxe particular, suposo que acompanyat per algun familiar. Venia a parlar-nos de *Calaveres atònites*, una obra que ell mateix havia escrit l'any 1999 i que s'havia treballat al Club de Lectura que la biblioteca promovia i, de fet, encara promou.

Suposo que jo era allà no tant per aquell llibre —que desconeixia completament—, sinó pel record encara fresc a la memòria de *El Cafè de la Granota* (lectura obligatòria quan feia 4t d'ESO) i de la xerrada posterior sobre Moncada a l'institut (a càrrec del també escriptor Héctor Moret).

La presentació de *Calaveres atònites* va desembocar en un diàleg distès, planer i amigable, ambient que l'autor comparava amb una conversa de cafè, copa i puro (tot evocant Josep Maria de Sagarra). Sens dubte, la senzillesa i la humilitat del convidat van facilitar l'èxit de la trobada. Així doncs, després de recórrer les places i els carrers de la seva Mequinensa natal a través d'unes històries que recreen, a cavall entre el realisme i la fantasia, el passat mític de l'antiga població del Baix Cinca, Jesús Moncada va acceptar firmar-nos, amb paciència de sant, el fotimer de llibres —tots seus, és clar— que havíem portat amb aquest fi.

Passat aquell dia i sobretot després de la seva mort el juny de l'any 2005, he continuat sentint, llegint i veient el nom de Jesús Moncada als principals mitjans de comunicació del país, erigint-lo justament com un dels grans de la nostra literatura. Una altra mostra de reconeixement a la seva grandesa no solament humana,

sinó també com a escriptor, la trobem en les darreres edicions del Correllengua, on se li ha atribuït una de les quatre columnes que vertebraven la iniciativa i que s'atorguen a persones destacades pel seu compromís amb la llengua i cultura catalana.

No em fa vergonya confessar que, fins fa poc, jo era un lector de pa sucuat amb oli. Funcionava a batzegades. Tot va canviar poc després d'haver acabat una novel·la de Laura Esquivel. Empès per una inèrcia de naturalesa incerta, vaig estirar un altre llibre del prestatge. Després d'una tria feta sense tenir-ne massa clars els criteris, va caure'm a les mans, tres anys després, *Calaveres atònites*. Vaig obrir-lo i, inevitablement, em vaig quedar aturat a la primera de les pàgines. Hi havia un dibuix petitó, quatre ratlles fetes a mà: un riu, un cel ennuvolat i a l'horitzó, terra ferma. A sota d'aquest esbós, unes paraules: A L'EDUARD, DES DE LA VORA DE L'EBRE. I davall d'això, una firma inintel·ligible: l'autògraf de Jesús Moncada.

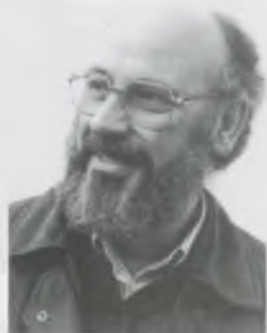
Des d'aleshores m'he transformat en un llegidor —valgui el joc de paraules— de pa amb tomàquet (i un tall generós de cansalada virada).

El fet

Tinc 22 anys. Sé que l'adolescència és una etapa complexa de la vida, però us confessaré un secret: continuo considerant-me, amb orgull, un adolescent. Digueu-me figaflor però la paraula "adult" m'espanta. Connota massa seriositat i monotonia, rigidesa i obligacions innecessàries, rutina i maldecaps absurds. I si us plau, no em pregunteu ara per què la meua pel·lícula predilecta és *Peter Pan*...

Bromes a part, m'agrada l'adolescència precisament perquè entrem en una crisi de valors i de personalitat. Algú dirà que ens convertim en una mena de peça amb peus d'argila, que la nostra força té una base fràgil i, en massa casos, tindrà raó. Però si mantenim a prop el foc familiar i un grup considerable de bons amics, el nostre no té perquè ser un període de trencadisses. He de reconèixer, però, que observo alguns tics en la majoria de vosaltres, companys adolescents, que em

provoquen un formigueig neguitós. Permeteu-me aprofitar, doncs, l'obra de Jesús Moncada per parlar-vos d'un parell de coses que, des del meu modest punt de vista, estem perdent.

- Mantenir sempre vives les arrels: conèixer qui som, què som i d'on venim per poder tenir clar on anem i on volem arribar. Moncada no va oblidar mai Mequinensa ni va deixar-hi els seus records d'infantesa, sinó que va guardar-los fins al seu darrer dia per, a partir d'aquests, anar construint un món literari reduït a la pàtria on es va criar, sí, però on, paradoxalment, tot podia passar i tot es podia explicar. Heus aquí, doncs, una resposta local a un pensament global. Un acte d'amor vers un poble i una gent: el seu poble i la seva gent.

Ara que s'està treballant per un Pla Local de Joventut a Llagostera, ara que semblen emergir-ne els primers resultats, per què no aprofitar-ho i fer del nostre poble, la nostra Mequinensa particular? (I sense haver de témer les aigües de cap gran riu —amb tots els respectes per la Gotarra i el Ridaura!)

- Cridar qui som i que tothom ho escolti: llegint Moncada o qualsevol altre dels nostres grans autors i autores de narrativa, poesia o sigui quina sigui la tipologia textual, un veu, més clar que mai, que la nostra és una llengua de primeríssima qualitat. I que no hi ha motius, doncs —malgrat els arbitratges de què som objecte— per creure'ns una cultura de segona regional ni —permeteu-me la ironia— per ser un equip que desmereixi un camp de gespa com cal. Em costa entendre, doncs, aquesta moda jove —i sobretot adolescent— d'escriure (al xat, al fotolog, al mòbil o a l'agenda del company) amb altres idiomes que alguns s'atreveixen a definir com a més *cool*, *happyflower* o *frikis* —totes elles, paraules de concepte força buit.

Sense voluntat d'enfadar-me amb els que esteu carregats de manies i prejudicis a l'hora d'utilitzar el català —una llengua que no és millor que les altres, però tampoc pitjor!—, encara que reconeixent certes ganes de picar-vos la cresta, acabo citant unes paraules dites per un dels personatges que apareixen als llibres de Jesús Moncada: "No treballi tant, senyor secretari, deixi la paperassa i vingui a finestrejar. Guaiti, fixi's en aqueixa noia tan bonica que travessa la plaça. No badi, cregui'm, això dura poc. En un tres i no res, passem d'embrions incerts a calaveres atònites."

ies llagostera

Pau Cañigueral

Ella era una dona senzilla, honrada i treballadora. Vivia a quatre passes de l'estació de metro de Plaça Lesseps, en un pis petit que el seu avi li havia deixat en herència. Feia deu anys que estava casada i tenia dos fills; una nena de vuit i un nen de cinc. En tenia prou amb la canalla i algun plaer efímer -que li proporcionava el seu marit els dies que no havia begut- per endolcir l'amarga solitud de la seva existència. Els dissabtes, solia portar els nens a un parc petit que hi havia dos carrers més avall; només en casos d'excepcional suficiència econòmica, els podia dur al cine com feien les altres mares. A casa, tot era estendre rentadores, planxar les camises del seu home per si un dia es decidia a buscar feina i cuinar. L'únic passatemps que tenia dins del pis era cuidar les plantes que s'havia anat comprant i, en especial, l'orquídia que li havia regalat el seu home ja feia més de vuit anys. Però el que realment l'omplia de debò era agafar el metro. Travessava tota la línia 3 fins a Sants i, allà, traçava itineraris segons li venia de gust. Havia passat moltes hores vagant sense rumb per la ciutat que s'amaga sota terra; tant, que havia desenvolupat un sisè sentit gairebé sobrenatural per orientar-s'hi.

Els diumenges a la tarda, s'evadia de la rutina passejant pel món subterrani i el seu marit es quedava

a casa mirant el futbol i bevent cerveses amb el veí del pis de sota. Quan tornava, feia el sopar mentre ell la grapejava barroerament i la nena es dedicava a fer la traveta al seu germà. Gairebé sempre havia d'acompanyar el marit fins a l'habitació de tan borratxo que anava. Si tenia sort, l'home s'adormia de seguida, però els dies que havia pres un parell de cerveses més del compte, no la deixava anar tan fàcilment. Els nens es quedaven jugant tranquil·lament al menjador i havien après que no es podien moure fins que arribés la mare. Per enllestir-ho ràpid, ella ofegava el cap del marit enmig dels seus pits traient-li l'aire, així escurçava l'acte i evitava l'alè pestilent que emanava de les seves entranyes. Feia temps que aquest turment s'havia convertit en una feina més de la neteja de la llar. Cinc minuts més tard, la Marta es plantava al menjador per recollir les joguines que els nens havien escampat, i encara tenia temps de rentar els plats abans de posar les criatures al llit i explicar-los un conte.

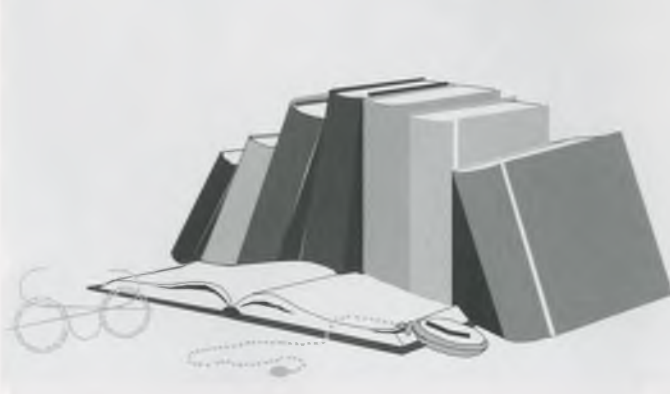
De dilluns a divendres s'aixecava ben aviat per tenir a punt els esmorzars de tota la família abans d'anar a treballar. I aleshores començava el plaer. Baixava les escales de la boca del metro de Plaça Lesseps inspirant profundament l'aire viciat que havia fermentat durant la nit i no sortia d'aquelles galeries fins que arribava a Via Júlia. Sabia que podia seguir un camí més directe, però igualment feia transbord a Diagonal i a Maragall. Li encantava pujar i baixar del metro; aquella sensació embriagadora que se sent quan el tren arriba a l'estació, el frec amb la gent i l'abraçada d'aire càlid que sorgeix de les reixes del sistema de ventilació.

Un dia, es va adonar que una mirada la seguia a tot arreu. Un home d'uns cinquanta anys, que havia vist sovint per l'estació, l'esperava cada dia a l'entrada de Lesseps i la seguia tot el trajecte; anada i tornada. La Marta mai havia cregut que li pogués passar una cosa així. Sabia que era poc atractiva i allò que més destacava d'ella era que sempre passava desapercebuda. Poc podia imaginar-se que, precisament això, la feia tan atractiva als ulls d'aquell home. Passaven els dies, i la Marta va anar descobrint fins on arribava l'obsessió del desconegut. La seguia a la feina. L'observava quan s'escapava per dinar. Quan passejava sola pel metro. I també el va veure un dissabte a la tarda al parc on

portava els seus fills... Va advertir el perill que corria al seu marit, però ell, massa enfeinat amb la quiniela de la setmana, no va saber què dir-li. Fins i tot va pensar encarar-s'hi. Però amb els temps que corren, qui s'atreveix a parlar amb un desconegut?

De moment, va decidir evitar-lo per les bones servint-se de tota l'habilitat que havia anat adquirint al llarg de les seves passejades. Els transbords insòlits en estacions molt allunyades i les corregudes esbojarrades per pujar a l'últim moment van començar a fer-se habituals. Desesperada, va acabar marxant a les sis del matí per intentar despistar-lo. Tot va ser en va. Aquell home la seguia sense descans, com si també tingués un do per als desplaçaments subterranis. Cada cop que sentia com les bafarades calentes que emergien del sistema de ventilació li fregaven les orelles, es girava esporuguida i no es calmava fins que veia el seu perseguidor observant-la des de la distància, aliè a tot el que l'envoltava. Els ulls solitaris del desconegut miraven la Marta amb un afecte desmesurat que ella confonia amb una perversió malaltissa. Sovint, es despertava suada imaginant tot allò que li podria arribar a fer en una galeria abandonada d'aquell complex subterrani. La situació, com era d'esperar, no va trigar a arribar al límit. El dia de santa Marta, la dona es va trobar, a la porta de casa, una orquídia que portava una T-10 on normalment s'hi posa la targeta de felicitació. L'ensurt va ser tan gran que va decidir substituir els plaers dels viatges amb metro per l'insípid autobús del món exterior.

Definitivament, aquell home va deixar de perseguir-la. L'Enric (així és com l'anomenava interiorment), ja no l'esperava a l'entrada del metro, ni l'anava a buscar a la feina, ni l'acompanyava en les seves sortides de diumenge a la tarda i tampoc es preocupava de portar els nens al parc. Esperant el bus, la Marta sentia un fred només comparable a les carícies del seu marit. Havia desaparegut l'escassa felicitat que sentia abans del canvi de transport. Un bon dia va dir prou... Es va llevar decidida; agafaria la T-10 que havia guardat darrere el test on va plantar l'orquídia i tornaria a baixar les escales de Plaça Lesseps. Havia de recuperar la mirada solitària del seu Enric.

LA NOSTRA LLENGUA

MANIFEST DEL CORRELENGUA 2007

Avui rebem la flama del correllengua, però la defensa de la llengua no pot quedar reduïda només a un dia a l'any, quan fem bons propòsits i solemnes declaracions. Lluny d'això les nostres exigències han de mantenir-se presents i actives tot l'any.

És clar que a les autoritats els hem d'exigir una actuació positiva al respecte, amb lleis que ajudin a impulsar-ne la presència en la vida pública i amb la garantia de l'acompliment efectiu de les ja existents, però també hem de ser conscients que, en última instància, depèn de totes i tots nosaltres que la llengua sigui present i activa en la vida pública els 365 dies de l'any.

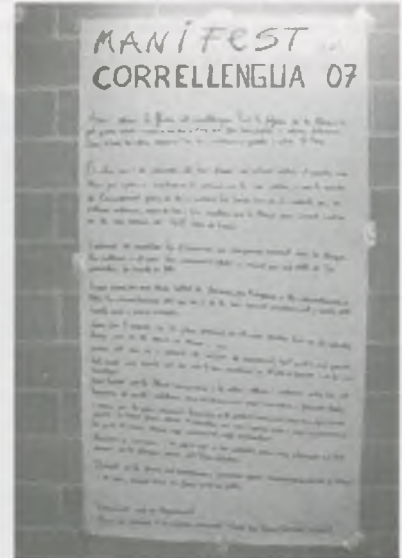
Cadascú de nosaltres ha d'assumir un compromís personal amb la llengua, la cultura i el país. Un compromís efectiu i concret que, més enllà de les paraules, es concreti amb fets. I això passa per una clara actitud de fermesa, per l'exigència a les administracions, a totes les administracions, del seu ús i de la seva normal acceptació oral i escrita, sense boicots més o menys encoberts; passa per l'impuls de la plena presència en el món escolar tant en les activitats lectives com en els espais de lleure i joc.

Passa pel seu ús i estímul als mitjans de comunicació, tant públics com privats, tant orals com escrits, així com per la seva consolidació en el món d'internet i de les noves tecnologies;

Passa també per la lliure comunicació i la plena relació i intercanvi entre tots els territoris de parla catalana, sense entrebancs amb excuses nominalistes o falsament legals; i passa per la plena integració lingüística de la població nouvinguda, sigui d'on sigui, perquè aquesta és l'única forma efectiva d'articular una nova societat unida i sense marginacions, en la qual la nostra llengua sigui realment el mitjà d'interrelació. Aspirem a aconseguir, i ho exigim així a les autoritats, poder viure plenament i a tot arreu en la llengua pròpia dels Països Catalans. Davant de la flama del Correllengua, assumim aquest compromís personal amb la llengua i el país, perquè tenim la força de tot un poble.

Endavant amb el Correllengua! Visca la llengua i la cultura catalana!

Visca els Països Catalans lliures!

FOTO DE FAMÍLIA de parelles lingüístiques

Parelles Lingüístiques

També aquest curs, ara amb una mica més d'experiència, els alumnes han col·laborat amb entusiasme per portar a terme aquesta profitosa tasca de rebre i orientar els companys nous. Aquesta és la relació dels nostres voluntaris.

La Friné amb la Mayra

En Jordi i l'Alexandra

L'Àngel i en Haffit conversant

Tots dalt l'escenari fent la seva presentació

DIADA DE L'ARBRE

28 DE MARÇ: DIADA DE L'ARBRE A LLAGOSTERA

L'IES es vesteix de gala. El passat 28 de març vam rebre la quitxalla de Llagostera. Juntament amb els alumnes de primària del Puig i de Ntra. Sra. Del Carme, vam plantar un munt d'arbres que contribuïran a fer del nostre centre un lloc molt més agradable que esperem que ajudi a conèixer en contacte amb la natura.

Gràcies a tots aquells que ho vàreu fer possible. Va ser una jornada molt rica en convivència, bona organització, millor participació i de la qual tots podem estar orgullosos. El nostre reconeixement als centres educatius de Llagostera, gràcies Ajuntament, pares, professors i alumnes per fer-la possible.

Flaixos d'una diada

L'endemà de la festa

El pati de l'IES restava un pel tristoi, sens dubte li anava la marxa i enyorava a tots aquells alumnes que l'havien fet sentir molt viu. Al pati de l'IES li agradava sentir-se molt acompanyat. Ens va confessar que el seu somni secret és que sense trigar gaire tots els alumnes en edat d'estar en un institut no es moguin del seu poble i gaudeixin del seu esguard. Ens ha comentat que cada curs li proporcionen més mitjans i que de mica en mica espera ser un dels llocs més acollidors i estimats dels nois i noies. Intentarem fer realitat els seus somnis. O no?

Aquests nois ja comencen a fer possible aquest desig i cuiden els futurs arbres que milloraran la imatge i el benestar del centre.

Gràcies!

Voluntaris per la llengua curs 2007-2008

Aprenent	Voluntari
Sheila Rubio	Laura Ortín
Neison Pulgarín	Miquel Polinario
Abdel Hafid Dari	Àngel Oliveras
Alexandra Tudor	Jordi Casas
Eloi Muru	Eduard Montiel
Edwin Rubio	Núria Serrano / Ivan Pérez
Ikram El Huyani	Carina Freixas Cristina Mateo
Inssaf Berrada	Anna Santamaria / Samia Bekkari
Mayra Tapia	Cherokee Pagès / Friné Oudeman
Geraldine Ardaya	Àngel Oliveras
Maria Lenny Mérida	Judith Bastida Lidia Serrano
Siham Koubaa	Michelle Arancibia
Edeison Pulgarín	Marta Gironès Alba Ortín
Abdellatif Hiadi	Yesenia Rua
Sigou	Aroa / Albert Saiz
Siham Harcha	Laura Ospina
César Cisneros	Arnau Torrent
Lilian Ríos	Laura Brugulat
Maria Muru	Tati Saavedra/ Yasmina Dahouti

Actualitzat el 4-4-08

Un any més hem tirat endavant aquest projecte que té com a base el voluntariat, prenent com a model les parelles lingüístiques que funcionen arreu de les terres catalanes.

Padrins de paraules

Aquest curs no hem apadrinat noves paraules, però si us convidem a no oblidar les que ens vàrem comprometre a utilitzar. Endavant!

PARAULES A RECORDAR

El nostre compromís era utilitzar aquestes paraules fins a aconseguir que ens siguin familiars. Som-hi!

Suara, masmàrria, carcabòs, enllevat, bilorada, estefanòria, escalàput, occir, arrigussar, estornicar, tenir corimir, esbardellar, apotegar, beno, vianda, fonyar, lluert, maçana, xurriaques, eixida, abissini, trumfa, fato, xerrapeta, gamat, amig...

Anem pensant les que podrem proposar el proper curs. Creiem que és una activitat prou interessant.

Pintura i decoració
Juan José
Rodríguez Reche

Santiago Russinyol, 3
Tel. Mòbil: 676 618 831
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Farmàcia Saurí c. b.
Carrer Pau Casals 13
17240, Llagostera (GI)
T./F. 972 80 55 99
magdasauri@cofigi.org

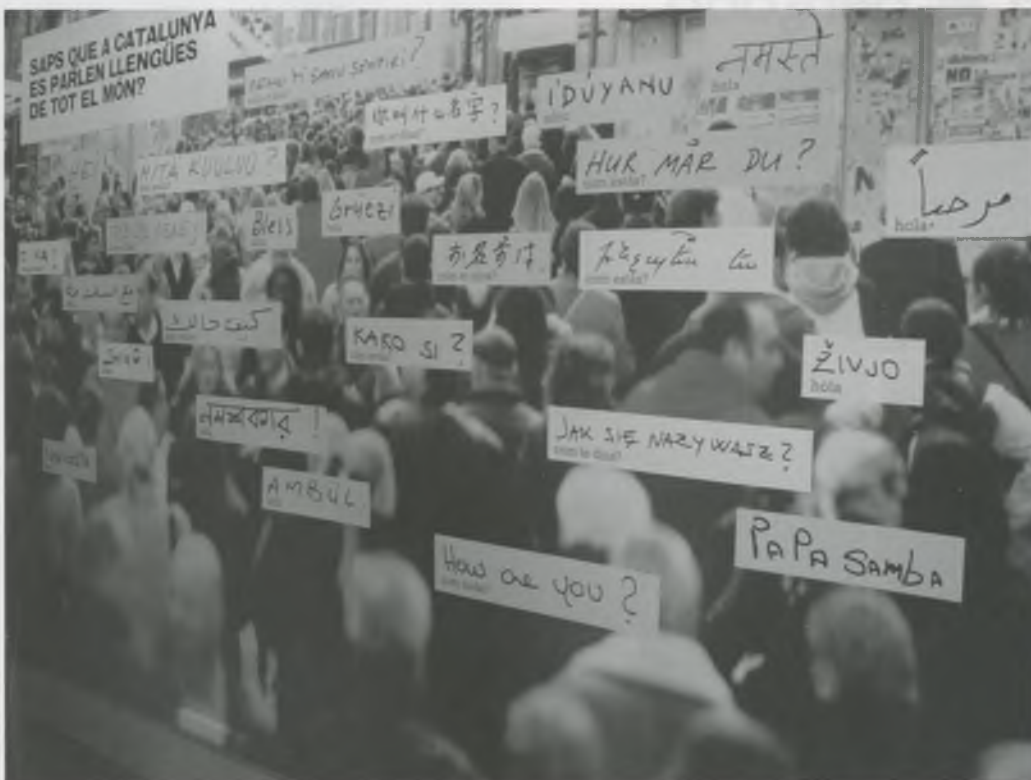
EXPOSICIONS

Llengües a Catalunya

Els dies 8, 9, 10 i 11 d'octubre va tenir lloc a Llagostera, al local social de La Caixa, la exposició Llengües a Catalunya.

Els cursos que la van visitar varen ser: alumnes de primer d'ESO, acompanyats per la M. Àngels Llavina i la Xon Vilahur. Alumnes de 2n d'ESO amb els professors, Montse Casadevall i Elisenda Pujolà. Alumnes de 3r d'ESO, amb la M. Àngels Llavina i en Lluís Batllósera. Els de 4t d'ESO van anar-hi acompanyats de la Xon Sàbat i de l'Assumpció Gonzalo. Els batxillers van anar-hi el dia 11 amb les tutores, Montse Noguera i Assumpció Rost.

Us adjuntem una petita mostra fotogràfica del pas dels alumnes de 4t per l'esmentada sala.

CRÈDITS DE SÍNTESEI

La setmana del 3 al 7 de març, a l'IES Llagostera, els alumnes realitzen els crèdits de síntesi. Les diverses activitats fan que els nois i noies passin una setmana diferent, més atractiva que les normals. Us parlarem dels crèdits de 1r, 2n i 3r d'ESO

- El tren petit 1r
- Descubrim el Berguedà 2n
- Un món plural 3r
- Fem una pel·lícula 4t

Aquí teniu una petita unes fotografies del crèdit de 1r.

El tren petit

Aquí sí que hi ha entusiasme. S'estrenen a l'ESO i és el seu primer Crèdit de Síntesi. El gaudeixen! Podeu comprovar-ho.

En aquest crèdit treballam:

- l'activitat econòmica i social dels anys 50 i 60 del segle XX: informem sobre la indústria surera...
- Les magnituds: estudiem distàncies...
- Altres activitats

Descobrim el Berguedà

En aquest crèdit hem descobert l'entorn natural de l'Alt Berguedà.

Els objectius que ens vàrem proposar aconseguir van ser:

1. Descobrir l'entorn natural d'una comarca: el Berguedà.
2. Aplicar a la descoberta d'aquesta comarca alguns dels coneixements adquirits al llarg del curs escolar.
3. Fomentar la convivència entre tots els alumnes.
4. Potenciar el treball en grup.
5. Elaborar un dossier de tots els treballs realitzats durant la setmana del crèdit de síntesi.

Un món plural

Els de 3r s'han desplaçat fins a Barcelona – al barri del Raval – per poder veure més de prop la diversitat cultural.

Els de 3r, en el seu crèdit de síntesi:

- **Comproven semblances i diferències entre llengües.**
- **La gastronomia: fan receptes d'arreu del món.**
- **Les diferències i les coincidències culturals: visiten el barri del Raval de Barcelona i poden veure més d'aprop la diversitat cultural.**
- **Fabriquen instruments musicals d'arreu del món...**

Poc abans de portar la revista a l'impresament hem pogut recollir una crònica que fa la Patricia Castán a el Periódico del 27 de maig en la que ens parla del Raval com d'un barri amb un 47,7% de immigrants. Adjuntem uns retalls del diari que poden il·lustrar millor l'impacte que ja ens va causar en el moment de visitar-lo.

Els dies de treball a l'IES ens han deixat una mostra fotogràfica que volem compartir amb vosaltres.

Han valorat el Crèdit com a interessant i han gaudit del viatge a Barcelona, dels diversos tallers, especialment de cuina, on es van mostrar com a bons pastissers.

Volem agrair a la M. Àngels Llavina el seu mestratge. Any rere any ens ajuda a posar en solfa i combinar ingredients per acabar creant pastissos vistosos i comestibles.

FOTOS crèdit IES

Taller d'instruments musicals d'arreu

Fem una pel·lícula

Els grans de l'ESO van voler provar en el món del cinema. Ens haurem de treure el barret pels seus treballs.

La temàtica havia de tenir un trasfons moral i ètic. Són bastants els temes que es van tractar, per citar-ne algun: l'assetjament, les drogues que maten...

Una d'aquestes pel·lícules "La caixa de Pandora" va estar premiada a Noruega durant una trobada del Comenius. Enhorabona a tots!

Perles per a intel·lectes refinats i superiors

L'Assumpció Rost ens les fa arribar.

(Professors poc sensibles, absteniu-vos)

LENGUA CASTELLANA Y LITERATURA

[Faltas de ortografía corregidas]

Como se suele decir, el subrayado es mío.

ALFONSO X EL SABIO

- «Alfonso X el Sabio tuvo una gran importancia en el siglo XIII por unas razones evidentes, una de ellas fue que mandó traducir las normas del latín al castellano para que el pueblo las entendiera y las pudiera cumplir [**¡menudo detallazo el suyo!**] [...] También propuso que todos los textos a partir de ese momento, como las fichas médicas o los textos que eran de vital importancia para la población se escribieran en castellano.» [¡qué organización para la época, con fichas médicas y todo!]
- «Era un rey muy culto al que le gustaba leer, pintar y escribir, pues muchos libros sobre la lengua castellana son escritos por él [**que se quiten Bello, Menéndez Pidal o Quilis**]. Fundó la Real Academia de Lengua Castellana e introdujo normas ortográficas.» [¡menuda longevidad la de este señor!]
- «Fue rey de la Edad Media» [sin comentarios]

EL MESTER DE CLERECÍA

- «es una corriente literaria escrita por clérigos y que surgió al ver el éxito que tenían los cantares de gesta» [¡qué perra es la envidia!]
- «Gonzalo de Berceo fue el primer escritor en literatura castellana e hizo una obra importante llamada Milagros de mi Señora.»

PROPIEDADES TEXTUALES

- «La adecuación: el texto debe ser adecuado, lo cual exige un buen conocimiento de la lengua» [algo que se echa de menos en la definición]

GRAMÁTICA

- “Los determinantes siempre acompañan a un nombre y lo determinan” [raro que no haya especificado aquello de “como su mismo nombre indica”]

ORTOGRAFÍA

- “Las siglas son palabras sacadas de una oración donde se cogen las iniciales de cada palabra de la oración” [de aquí a la RAE]
- “El neologismo es aquella palabra nueva que antes no se usaba pero al cabo del tiempo los jóvenes las dicen” [esto es ciencia y lo demás tonterías!]
- Segunda versión: “Los neologismos son palabras creadas” [a ver quién es el guapo que le dice que no]

LITERATURA DEL SIGLO XIX

- “ El postromanticismo surge después del Romanticismo [gran reflexión donde las haya]. Sigue parecidas cosas

iguales como en pensamientos de amores imposibles e otras imposibilidades [que también se distingue por ser el autor más longevo de la literatura española]

- “La prosa del romanticismo consistía en idealizar un mundo perfecto [que idealizado, ya debía ser el no va más] escondiendo la realidad. Géneros: teatro, literatura y música [además de las películas de Spielberg]”
- “El Naturalismo consiste en explicar detalladamente lo natural” [¡hay que ver lo que se complican los estudiosos de la literatura pudiendo explicar las cosas con esta claridad!]
- Versión de bolsillo: “el Naturalismo se basa en lo natural” [como el Activia de Danone, vamos]

HISTORIA DE LA LENGUA

- “La romanización es la adaptación del romano, su idioma y costumbres a la Península Ibérica” [si porque a los romanos les costó una barbaridad adaptarse al clima peninsular...]
- 2ª versión: “la romanización consiste en un conjunto de lenguas actuales que derivan del latín. El castellano es una de ellas” [a eso se le llama claridad en los conceptos]
- “El s. VI fue el Siglo de Oro de la lengua y la literatura española” [como todo el mundo sabe, el español se hablaba ya en época de los mamuts: lo del latín fue sólo un accidente histórico]
- “En el siglo VI se encuentra algún escrito en castellano” [¡si es que las Glosas Emilianenses están sobrevaloradas!]
- “Nebrija fue el primero en hacer los primeros diccionarios” [Mira qué emprendedor, ¡esto de ser el primero en todo debe resultar hasta estresante!]
- “El Diccionario de Autoridades es llamado así porque autorizaba el uso de las palabras” [¡si es que el mismo título lo dice, hay que ser tonto para preguntar, hombre!]

La importancia de saber redactar

AVISOS PARROQUIALES

(son avisos parroquiales reales, hechos con muy buena voluntad y muy mala redacción)

- o Para cuantos entre ustedes tienen hijos y no lo saben, tenemos en la parroquia una zona arreglada para niños.
- o El próximo jueves, a las cinco de la tarde, se reunirá el grupo de las mamás. Cuantas señoras deseen entrar a formar parte de las mamás, por favor, se dirijan al párroco en su despacho.
- o El grupo de recuperación de la confianza en sí mismos, a las ocho. Por favor, para entrar usen la puerta trasera.
- o El viernes, a las siete, los niños del Oratorio representarán la obra “Hamlet” de Shakespeare, en el salón de la iglesia. Se invita a toda la comunidad a tomar parte en esta tragedia.
- o Estimadas señoras, ¡ No se olviden de la venta de beneficencia! Es una buena ocasión para liberarse de las cosas inútiles que estorban en casa. Traigan a sus maridos.
- o Tema de la catequesis de hoy: “Jesús camina sobre las aguas”. Catequesis de mañana “en búsqueda de Jesús”.
- o El coro de los mayores de sesenta años se suspenderá durante todo el verano, con agradecimiento por parte de toda la parroquia.
- o Recuerden en la oración a todos aquellos que están cansados y desesperados de nuestra parroquia.
- o El mes de noviembre terminará con un responso cantado por todos los difuntos de la parroquia.
- o El precio para participar en el cursillo sobre “oración y ayuno” incluye también las comidas.
- o Por favor, pongan sus limosnas en el sobre, junto con los difuntos que deseen que recordemos.
- o El párroco encenderá su vela en la del altar. El diácono encenderá la suya en la del párroco, y luego encenderá uno por uno a todos los fieles de la primera fila.
- o El próximo martes por la noche habrá cena a base de judías en el salón parroquial. A continuación tendrá lugar un concierto.
- o Recuerden que el jueves empieza la catequesis para niños y niñas de ambos sexos.

Asun Gonzalo

23 d'abril SANT JORDI

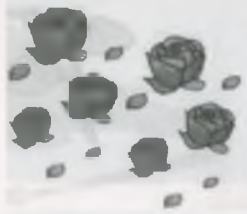
Tradicions i cultura

La cultura tradicional és la forma d'expressió més profunda de la personalitat dels pobles.

Hem de respectar les diferents cultures tradicionals, ja que formen part del patrimoni de cadascun dels pobles i de tota la humanitat.

Com cada any, per Sant Jordi, a l'IES Llagostera celebrem una diada cultural. Els alumnes de tercer van vendre roses i llibres per tal de compartir aquesta diada amb el poble i guanyar diners per al viatge de final d'etapa a 4t.

La resta de l'alumnat va tenir activitats diverses al Casino Llagosterenc.

Tots plegats van esmorzar a la plaça del poble. Els pares i les mares de tercer d'ESO venien coques i begudes per ajudar els seus fills. La Natàlia, tutora de 3r i responsable de les activitats escolars, va anar de bòlit tot el dia, gairebé no la vam veure. Estava current, i molt! I va aconseguir, juntament amb els alumnes de 3r, un bons calerons per al viatge del proper curs. Gràcies, Natàlia!

Lectura de poemes

Aprofitant la Diada i la celebració del Dia Mundial de la Poesia i l'Any de les Llengües i la Interculturalitat, alumnes d'ESO i Batxillerat van llegir-nos poemes de diferents autors i de diferents països. Els hi vam agrair.

Siham Koubaa... (poema en àrab)

Anna Santamaria...Pere Quart *L'amor de l'home*

Michelle Arancibia...Poema de J. Keats *"On death"*

Eloi Muru...Poema en basc

Alisson Gutierrez...Josep Sebastià Pons *Sponsae Meae*

Ikram el Hyani...Antoni Albalat *El gat*

Melanie Ortiz

Friné Oudeman

Laura Ospina

Sergi Bergillos/José López

Àlex Igareta

Bécquer,
Quevedo,
Blas de Otero,
Espronceda,
Petrarca,
En francès

¿Qué es poesía?"
Cerrar podrá mis ojos"
Tu vientre y otros resabios
La canción del pirata"
Canzoniere
Abscenc

La nostra diada

La diada de Sant Jordi 2008 ens va portar actes diversos i la proclamació dels guanyadors dels premis del XV Concurs Literari Sant Jordi 2008. Amb un caire festiu els alumnes van seguir les següents activitats:

8 - 12

2/4 d'11 - 3/4 de 12

3/4 de 12 - 1/4 d'1

1/4 d'1 - 3/4 de 2

Venda de roses pel poble (alumnes 3r)

Esmorzar al pati de l'IES

Anar cap el Casino Llagosterenc

Activitats de Sant Jordi al Casino Llagosterenc:

- Proclamació dels guanyadors del Concurs literari 2008
- Presentació de la revista TRACA
- Presentació de les parelles lingüístiques 2007-08
- Lectura de poemes
- Teatre pels alumnes de 4t. Dirigit per la Lidia Masllorens

La gent gran per la Diada a la plaça

Els alumnes vam poder compartir amb la gent gran un espai tan agradable com és la plaça del poble. El dia hi acompanyava i tots junts, generacions ben distants, vam gaudir d'aquesta festa tan nostra i tan catalana.

PINZEL·LADES LITERÀRIES

Tan sols una bandera

(Transcripció literal)

Tot és fosc
A la llunyania veig una llum
les espatlles la creu
Em segueixen els demés

Camino per inèrcia
La pols em fa tossir
Segueixo el meu camí
La meva mort és propera

Camino pel passadís
El passadís maleït
On el crit és silenciàt
Amb cops de fuet desprietat

La meva vista és baixa
Els cops de fuet, dolorosos
Amb ma mort lucrosos
Tots aquells fastigosos

El sol és alt
La sorra em crema sota els peus
Les meves sandàlies
Caigueren ahir

Avui cauré jo
Però ells m' aixecaran,
Perquè crucificat
En màrtir em convertiran

Potser no
La societat només recorda
A aquells que els varen marcar
I oblida a aquells que per a ells mai existiren

Un forat davant meu
Unes cordes lligades al pal de la bandera
La bandera del sofriment
I jo en seré la tela, mogut pel vent

Em tomben al pal
A cada mà un clau
Crec que em dessagnaré
Que ràpid moriré, tot i que m'equivoco

El dolor es tornà més agut
En el moment que
Aquell gran fill de puta
M' hissà davant del món

La set em crema la gola
la gana em corrou l' estòmac
I brots de bogeria
sorgeixen al meu cap

Tres dies penjat
tres dies de sofriment
i encara no s' ha acabat
encara segueix el meu turment

Ja no sento les meves extremitats mig podrides
els meus crits es van ofegar en el temps
barrejats amb la sorra del desert
un oblit sense sentiment

M' adormo
i no em torno a despertar
per fi la meva llibertat
Enmig dels que com jo, moren injustament.

Cherokee Pagès – 3r d' ESO -

PREMI SANT JORDI 2008
-POESIA-

**XIII Concurs
literari
Sant Jordi
2008**

PREMI SANT JORDI 2008 -NARRATIVA-
Núria Torres, 4t d'ESO

Un mal dia

—“SIX, SIX, SIX; THE NUMBER OF THE BEAST!!!!”

Faig un salt tan gran del llit que em sembla un miracle no haver tocat el sostre. Giro el cap a banda i banda, intentant esbrinar què m'ha despertat. Tot i estar confús i mig adormit, no trigo a saber-ho.

—DANNY!! —crido, intentant sobrepassar el volum de la música amb la veu. D'acord, és impossible.

M'aixeco del llit, amb un mal de cap impressionant i em dirigeixo a l'habitació del meu germà gran. Obro la porta i, lluitant contra l'impuls gairebé irrefrenable de tornar-la a tancar, intento parlar-hi. Impossible. He d'entrar al santuari dels déus de la música estrident i satànica per a fer-ho. He de reconèixer que aquella habitació em produeix una sensació d'incomoditat important, amb tots aquells pòsters ensangonats i les banderes negres amb calaveres penjant per les parets.

—DANNY!! —repeteixo, a dos centímetres de distància d'aquell boig.

—¿Eh? —pregunta, girant-se, sense deixar de cantar a tot volum.

—Treu això, que vull dormir!

Em mira amb aquells ulls tan clars que té i desvia la mirada, amb menyspreu, ignorant-me completament. Poso els ulls en blanc.

—Li diré a la mare —l'amenaço, perforant-lo amb la mirada, tot i que ell està d'esquenes.

—“The one for you and me...” —segueix cantant. Sap perfectament que, amb la de vegades que m'he queixat, la mare ja no em fa cas.

Baixo a al cuina, traient foc pels queixals. El meu altre germà, ros i baixet, uns anys més gran, està esmorzant amb només una samarreta plena de ninotets deformes i uns mitjons que li arriben fins als genolls. Espero, pel meu bé, que porti roba interior...

—Bon dia —em diu.

—Ho dubto... —contesto, malhumorat.

M'assec al seu costat i esmorzo, perforant el flam amb la cullera fins que em queda suc de flam.

—No hauries de ser tan violent. Acabaràs com l'Orochimaru, si segueixes així...

—Com qui? —pregunto. Em sembla que el flam se m'ha posat malament es sentir aquesta paraula tan rebuscada.

—El dolent de Naruto. Bé, un dels dolents, s'entén. És un home molt...

Ell segueix parlant i jo faig veure que l'escolto. No entenc absolutament res del que em diu. Segurament

XIII Concurs
literari
Sant Jordi
2008

parla d'alguna sèrie de les que mira per Internet, o potser d'un videojoc.

Quan acaba la seva fabulosa explicació amb els detalls i les tècniques secretes que utilitza un tal “Sasuke” (vaja, em sembla que és un nom) per matar aquell del qui no sé repetir el nom; aprofito per marxar.

Em convé una mica d'aire fresc i, sobretot, no trobar-me amb ningú estrany. Tot i això, dues passes després de sortir de casa, veig l'Hèctor. Avui serà un mal dia...

—John —em crida, somrient. Oh, oh. M'ha vist.

—Hola, Hèctor —saludo, fredament, per si per remota casualitat s'adona que no tinc ganes de parlar amb ell.

—T'he d'explicar una cosa fortíssima —em diu, emocionat. Quan comença així no hi ha qui el pari.

L'Hèctor és un noi que vesteix gairebé sempre de negre, porta els cabells curts i el serrell molt llarg, tapant-li un ull. Segons ell, pertany a una tribu urbana anomenada “memos” o “nemos” o alguna cosa per l'estil... No li faig mai gaire cas, perquè jo a aquesta gent no els se diferenciar en tribus o subespècies o el que sigui. I, com a últim detall, heu de saber que l'Hèctor és homosexual. No em molesta. De veritat, no em molesta en absolut... és només que no m'agrada que m'expliqui amb pèls i senyals les seves experiències sexuals amb altres nois.

I, per a ell, una cosa “fortíssima” ha de ser l'explicació de la “sessió” del dia abans.

—Ostres, ostres, John. Saps el noi baixet de la biblioteca? Aquell del que et vaig parlar?

—Sí —li menteixo. Com menys expliqui millor...

—Doncs que ahir se'm va insinuar, tio! És molt fort. I jo, clar, ja saps que em “mola” i tal, no? Bé, què li havia de dir, jo? Doncs mira, que li vaig seguir el joc, saps?

I ja hi sóc de ple. Intento desconnectar de totes les maneres possibles. Per déu, és que després tinc malsons! De veritat que l'Hèctor m'hauria de poder entendre...

Fa mitja hora que escolto el meu amic parlar, i em sembla que no puc més. Em sembla molt bé que sigui homosexual i que no tingui por de reconèixer-ho, que això és un pas cap a endavant en aquesta societat, però... ja fa estona que noto una suor freda que em recorre el cos i m'està agafant un tic a l'ull esquerre.

—Et trobes bé? —em pregunta, tot d’una.

—No —contesto, immediatament, veient l’oportunitat de tallar-lo —; em fa molt mal la panxa.

—Hauries d’anar a casa teva... estàs molt pàl·lid. No et preocupis, ja t’ho explicaré més tard, quan et truqui —Ostres, ostres, ostres, quina mala sort. L’Hèctor encara és més pesat per telèfon... Avui serà un mal dia.

Sóc al parc, assegut en un banc, intentant deixar d’imaginar-me l’Hèctor i el seu nou amor fent coses privades. Per sort, el relaxant cant dels ocells i les casuals fulles de tardor que cauen suaument davant meu m’hi ajuden. És bonica, aquesta època de l’any; amb els arbres en tons marronosos, ataronjats i groguencs...

—JOOOOOHNN!! —Què passa? Què passa? Em pregunto, movent el cap a banda i banda.

Una noia em mira, somrient. La que faltava...

—Verònica... —murmuro, preocupat —; carai, ara que he de marxar...

—Has de marxar? I què més? No esperis que m’ho cregui, perquè t’he d’explicar les novetats del FFXIII.

—Que has de què? —pregunto, amb els ulls tan oberts que em faig mal.

—El nou Final Fantasy! Les lletres són “Final Fantasy tretze”.

—Aaaaah... és clar... —Final què?

—Aquest cop els gràfics són al·lucinants, i la música és...

Vaig deixant que m’ho expliqui sense saber ni de què em parla. Després de deu minuts ben bons, arribo a la conclusió que m’explica un videojoc nou. Qui pot ser el boig a qui se li ha acudit fer tretze versions del mateix videojoc?

La Verònica és una noia estudiantosa, seriosa i simpàtica. O això pensava abans de passar amb ella per davant d’una botiga de videojocs. Quan en surt un de nou, perd el món de vista, i és capaç de passar-se nits seguides sense dormir per tal de ser la primera de passar-se’l.

—I, l’altre dia, als “foros” de Final Fantasy vaig veure que deien que...

I segueix explicant. Una altra de les seves peculiaritats: és capaç d’explicar-li el joc a una paret. Per què no? Si només parla ella...

—Ei, Verònica —la tallo, aguantant-me el cap amb la mà perquè ja em sembla que caurà —; hauria d’anar cap a casa...

Em tancaré a l’habitació i deixaré de pensar en gent estranya durant una bona estona. Però és que no conec a ningú que sigui mínimament normal?

Abans de poder arribar a la seguretat de la meua habitació (la qual, per cert, no hauria d’haver deixat), la Verònica m’ha fet anar a buscar un manual per aprenents del Dragon Quest. Se li ha ficat al cap que he d’aprendre a jugar-hi, però serà difícil, perquè no sé ni què és.

Tot i això, després d’aquest llarg mal dia, arribo a casa. Bé, només és migdia... les coses es podrien posar pitjor...

—“FOR THE KINGS FOR THE LANDS FOR THE MOUNTAINS...”

Genial. Un altre cop amb aquella música tan escandalosa. Ja ho sabia, que les coses podien empitjorar.

Em dirigeixo a l’habitació d’aquell tros d’animal que tinc per germà, però, sorprenentment, no hi és. I la música tampoc ve d’allà... Baixo les escales ràpidament, tement que pugui passar alguna cosa. El meu germà en un lloc de la casa que no és el seu santuari... feia anys que no ho veia, això. Corro tan de pressa com puc fins a l’entrada del soterrani, havent tombat la tauleta del menjador, un parell de coixins i una cadira.

Una llum vermella, acompanyada de la música estrident, m’impacta al cervell amb tanta força que em sembla mentida no haver caigut d’esquenes. Aixeco el cap, tement trobar-me la colla d’amics bèsties i estranys del meu germà. Però, en comptes d’això, una pancarta ben gran penja del sostre i tota la gent estranya que encara no m’he trobat durant el dia és a sota.

—PER MOLTS ANYS JOHN —diuen, llegint el que diu a la pancarta.

Em quedo uns instants saturat mentre els meus dos germans i els meus dos amics m’estiren cap a dins de la sala. No sé què fer ni què dir. Em sembla que m’he emocionat...

Feia molt que ningú em feia una festa... tant, que ni tan sols recordava que avui és el meu aniversari! Ara entenc perquè aquesta colla han intentat que em passés mig dia fora de casa.

Tots em diuen coses agradables, em donen els seus regals i tallen el pastís. Potser encara hauré tingut un bon dia... O no?

El somriure em va fugint de la cara en veure que regal de la Verònica és un videojoc; el del meu germà gran, un disc de música Heavy Metal; el de l’altre germà un manga d’una sèrie estranya i, el de l’Hèctor, un llibre d’historietes eròtiques homosexuals... per no parlar de la resta.

Mentre cada boig parla del seu tema en una estranya barreja de crits i estupideses on em sento absolutament fora de lloc, encara em pregunto tot i l’alegria de la festa sorpresa: he tingut un mal dia?

CALÇATS LLINÀS

Plaça Catalunya, 1 - Tel. 972 80 52 91 - LLAGOSTERA
C. Alta Riera, 6 - Tel. 972 64 32 22 - LA BISBAL
C. Sant Joan, 43 - Tel. 972 32 13 55 - SANT FELIU DE GUÍXOLS

Taller Josep Sagué, S.L.

EXPOSICIÓ, VENDA, SERVEI TÈCNIC I RECANVIS
C/ Cantallops, 6-10 - 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Vendes: 972 83 16 33 - Recanvis: 972 83 02 43
Taller: 972 83 02 43 / 972 83 10 27 - Fax: 972 83 10 27

JOSEP MIR MIQUEL

C/ CONSELLERS n.º 21

17240 LLAGOSTERA

TEL: 649 74 95 57

Floristeria Cal-Ri

Roser Calvet Ribas
rcalvet@floristeriacal-ri.com
T972830988

C/ Cristòfol Colom, 15 17240 Llagostera (Girona)
www.floristeriacal-ri.com info@floristeriacal-ri.com

farmàcia

Joan Saurí Masgrau

C/ Consellers, 28 - Tel. 972 83 29 18
17240 Llagostera

Mª Carme Valentí

Perruqueria unisex
Extensions, depilacions facials, manicura, solàrium i més

Av. del Gironès, 8 - local A - 17240 Llagostera (Girona)
t. 972 83 06 20

ACTUAL

Moda per a dona

C./ Àngel Guimerà, 5. - Llagostera.
Tel: 972.83.14.30

LLIBRERIA
SUREDA
S.C.

Pl. Catalunya, 15
17240 LLAGOSTERA
(Girona)
Tel./ Fax 972 83 00 97

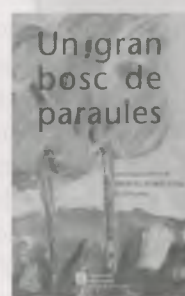
LLIBRES

Aquest any no farem referència als llibres més venuts per Sant Jordi. Intentarem donar-vos altres lectures que us poden ser interessants sense ser best-sellers. Accepteu aquest popurrí fet amb molta bona voluntat pels alumnes, que han estat una mica guiats pels profes. Bona lectura!

**“Llegir és com entrar a l’interior d’una muntanya
I descobrir la llum del llenguatge.”**

Emili Teixidor

- **Esos recuerdos que gobiernan nuestra vida.**
- *Patrick Estrade* – Kairós/Pagès editors.
(Aquest psicòleg proposa que ens coneguem millor mitjançant l’interpretació dels records de l’infantesa).
- **La memòria fa pessigolles.** *Joaquim Muntañola*
- **Frato. 40 anys amb ulls d’infant.** *Francesco Tonucci*
- **Erase una vez la escuela.** *Carlos Lomas*
- **El meu germà Pol.** *Isabel-Clara Simó*
- **De tot cor.** *Andreu Martí*
- **El principito.** *Antoine de Saint-Exupéry.*
- **Un gran bosc de paraules.** *Miquel Martí i Pol*
- **Un hombre con un tenedor en una tierra de sopas.** *Jordi Sierra*
- **Trena de cendra.** *Carme Guasch.* Columna
- **Emma.** *Maria Barbal.* Columna
- **Espesjos.** *Eduardo Galeano*
- **El joc de l’àngel.** *Carlos Ruiz Zafón*
- **El fin es mi principio.** *Tiziano Terzani*
- **El matí amb Raimon Panikkar.** *Antoni Bassas*
- **Todos los tés del mundo.** *Oceano Ambar*

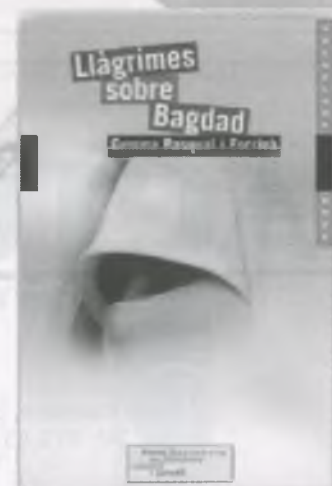
EL
PRINCIPITO

Els alumnes de 3r AB us recomanen

LLÀGRIMES SOBRE BAGDAD Autora: Gemma Pasqual i Escrivà

Bagdad, primavera del 2003. Mentre els tambors de guerra amenacen la ciutat, l’Erfan, una nena de tretze anys, representa la seva darrera funció: “El llac dels cignes”. La seva única preocupació és ballar, la seva il·lusió és arribar a ser la gran Pavlova iraquiana. Viu feliç amb la seva família, els pares, la Bibi i la seva germaneta petita, la Mawj, fins que un gran terrabastall canvia la seva confortable vida de soca-rel: la guerra esborra tota les seves il·lusions i la transporta a un altre món, ple de penúries, sense aigua, sense llum, o la prioritat és sobreviure. L’Erfan aprendrà a subsistir en aquesta nova vida, fent pinya amb la resta de la seva família i amb els nous amics que trobarà en el camí, valorarà la importància de les petites coses i descobrirà l’amor. Malgrat tot, no pot perdre mai la esperança que algun dia el seu país retrobarà la pau i ella tornarà a ballar.

JULS, JULIETTE

Autor: Toni Villalobos

La notícia que vam donar per la televisió de l'accident del camió d'en Josep Llop, la Juls o la Juliette -com us agradi més- envers el pitjor dels seus malsons. La policia investiga el cas i descobreix que en Josep conduïa sota els efectes de la droga. Però la Júlia no es pot creure aquesta versió. El seu pare, un traficant? impossible! El pare es guanya la vida viatjant i comprant mercaderies exòtiques.

La Júlia decideix dur a terme una investigació paral·lela a la de la policia. Unes cintes de vídeo que en Josep havia enregistrat durant el seu viatge li donen la pista per poder descobrir el que s'amaga darrere el tràgic succés.

Gràcies a la seva voluntat d'esclarir el cas i demostrar la innocència del seu pare, reconstruirà, a poc a poc, las peces del trencaclosques. En aquesta peripècia, però, no estarà sola; comptarà amb l'ajut d'en Blai i el destorb del tinent Vilarassau.

En aquesta trepidant història, que té com a escenari el Delta de l'Ebre, la Juls viu una arriscada i perillosa aventura en el tèrbol món de les drogues i el contraban.

Una història d'amistat, de confiança i de valor.

MARAGDA

Autor: Jordi Lapesino

Il·lustracions d' Oriol Malet

Per què les grans aventures han d'e passar sempre lluny de casa? No és prou misteriós el Montseny, per exemple? A Catalunya tenim una extensa i variada mitologia; ja és hora de revelar els seus secrets i de descobrir els indrets més misteriosos.

En Maragda hi trobareu aventura, intriga, emoció, monstres, dones d'aigua, nans, malediccions, camins antics i oblidats, amors, enveges, amistat, natura, màgia... I tot a quatre passes de casa vostra. Tots els indrets mencionats existeixen de debò, en la realitat o en la nostra mitologia. Una passejada pel Montseny us ho demostrarà. Però heu de ser molt prudents, ja que si us equivoqueu de camí o us endinseu més del compte en una cova mig amagada entre la vegetació, potser descobrireu que esteu perduts i atrapats en un indret ple de perills i habitat per estranys personatges, un lloc on hi ha coses molts pitjors que la mort. Només si sou prou valents i teniu la sort de no trobar la Maragda (o que ella no us trobi a vosaltres), aconsegiu d'escapar sans i estalvis, Però escolliu bé la sortida o tindreu una altra sorpresa. Un últim advertiment: en aquest llibre no podem dir allò de <<qualsevol semblança amb la realitat és pura coincidència>>.

LA PASSIÓ D'ALEXANDRA

Autor: Xulio Ricardo Trigo

L'Alexandra és una noia catalana d'origen ucraïnès. Té fama de ser divertida, els seus companys i companyes l'aprecien, malgrat que no sempre comprenen les seves dèries, una mica insòlites per a la majoria. Aquest fet la fa sentir diferent i li fa cercar espais de solitud on gaudir de la seves afeccions. La lectura, llançar xiclets que es queden enganxats al sostre de l'habitació o la música de la cantant islandesa Björk, esdevenen els seus aliats a l'hora de construir un món paral·lel on viure.

L'amistat d'una noia argentina que arrossega un passat difícil farà trontollar el seu món personal, sobretot quan aquesta li descobreix a Internet la pàgina del bookcrossing, un web de gent que allibera llibres perquè altres els trobin. Totes dues entraran en contacte amb un misteriós personatge que, després d'anunciar-ho en la xarxa, abandona als cafès de l'Eixample llibres de la poeta argentina Alejandra Pizarnik. La lectura d'aquesta autora canvia la manera de veure les coses de l'Alexandra, la qual, mentre investiga la verdadera identitat del personatge, anirà descobrint els secrets de la seva nova amiga.

Una història emocionant que ens parla dels misteris que tots portem a dins i de com podem compartir amb els altres les passions més secretes.

ADOLESCÈNCIA i FAMÍLIA

Bones relacions

Les bones relacions amb familiars i amics són indispensables per tenir una vida feliç. Cal que tots ens hi esforcem.

L'adolescència és una etapa fonamental en la formació de la personalitat.

Durant l'adolescència, els nois i les noies desenvolupen una gran capacitat per incorporar i elaborar informació i afinen molt el sentit crític.

L'adolescència es caracteritza per la riquesa de vivències i aprenentatges, però també per la inestabilitat de les emocions i els sentiments.

Els nois i les noies experimenten canvis hormonals profunds vinculats a l'adquisició de la capacitat reproductiva i canvis personals i socials importants per adaptar-se al món que comencen a descobrir.

Es tracta d'un moment d'afirmació i de conflicte amb les normes familiars i socials que topen amb la recerca de valors absoluts dels adolescents (amor, veritat, solidaritat...).

Es el moment ideal per parlar de drogues i drogodependències.

Els adolescents volen experimentar i ser feliços. Moltes de les experiències que tenen es desenvolupen en el marc del grup d'amics, amb els quals comparteixen vivències i sentiments. Tenen necessitat d'experimentar coses noves i de compartir-les amb els altres. D'aquesta manera comencen

a tenir els primers contactes amb les drogues.

Els pares hem d'aprendre a influir en els fills.

No podem oblidar que l'experiència és el mitjà d'aprenentatge principal per als adolescents.

Hem d'aprendre a situar la nostra influència educativa com un recurs per a quan ells ens demanen l'opinió. Això no vol dir que evitem expressar les nostres creences i opinions davant dels fills. Al contrari, ho hem de fer d'una manera continuada i amical.

No podem esperar que ens facin tant de cas com quan eren petits, però hem de tenir el convenciment que anar destil·lant creences, valors i coneixements és molt útil i que els ajuda a conformar el caràcter.

Prohibir per prohibir no serveix de res.

No tots els adolescents són iguals. Ho podem veure en les maneres canviants de parlar, de vestir-se, o en els gustos musicals. Les formes exteriors no indiquen nois i noies bons o dolents.

L'ADOLESCENT

1. Reclama llibertat per prendre decisions pròpies. **"Vull sortir amb els amics. Em dones diners?"**

2. És molt permeable a les influències que rep de l'entorn, a les modes i a les pressions comercials, de consum. **"Això sí que és guai."**

3. Es rebel·la contra els adults, fa la contra i transgredeix les normes en un acte d'afirmació. **"Deixa'm, és la meva vida."**

4. Vol descobrir, experimentar, conèixer el que és desconegut i el que és prohibit, explorar sensacions noves. **"Que fort, quina passada!"**

5. S'identifica amb els amics, amb qui forma un grup d'afinitat i d'interessos comuns. **"Són els meus amics. No vull que em vegin amb vosaltres."**

No és el mateix ser pare o mare
que exercir de pare o mare

Ser pares i mares o fer de pares i mares

ELS PARES I LES MARES

1. Podem ajudar els nostres fills a guanyar llibertat i autonomia perquè siguin **responsables de les seves decisions**, perquè sàpiguen què volen viure i què han d'evitar.

2. Podem afavorir el **coneixement i el pensament crític**: convidar-los a reflexionar, amb arguments sòlids i creïbles.

3. Hem d'estar disposats a **discutir, negociar i pactar**, sense perdre de vista que sense respecte per les normes no hi pot haver responsabilitat ni llibertat.

4. Hem de fomentar les **actituds reflexives i prudentes**. Des d'una lògica adolescent, les sensacions i els plaers són immediats; els danys, llunyans i improbables.

5. Hem de respectar els amics dels nostres fills, però alhora **incidir en les actituds que els impedeixen ser ells mateixos**.

- Sentir-se estimats i segurs ajuda els nostres fills a trobar l'equilibri.
- En la infància prevenir és sinònim de protegir, evitar que els nostres fills pateixin cap risc.
- En l'adolescència, protegir vol dir proporcionar recursos – coneixements, habilitats personals, testimonis i valors – perquè puguin decidir.
- Prevenir és ajudar a decidir.
- Raonar les nostres decisions.

Les drogues són més a prop dels adolescents del que et penses. L'alcohol, el tabac i el cànnabis són les drogues més properes i les que arriben més fàcilment als adolescents.

Parlem de drogues, sense dramatitzar ni banalitzar.

Prendre drogues sempre és un risc.

Evitar parlar de drogues o fer-ne un tema tabú no les elimina ni redueix les probabilitats que nois i noies hi hagin de fer front en algun moment de la vida.

Les drogues afecten el desenvolupament educatiu, la vida familiar i la relació amb el nostre entorn.

Per als adolescents, prendre drogues és molt perillós.

Quan el cervell s'acostuma a funcionar sota els efectes d'una substància determinada, la persona acaba desenvolupant una dependència que no li permet viure lliurement la vida.

Per a algunes persones, a causa de la seva inestabilitat psíquica o perquè el seu cervell encara s'està formant, consumir drogues comporta un gran risc.

Les conseqüències del consum de drogues no són només sanitàries. Afecten el desenvolupament educatiu, la vida familiar i laboral i la relació amb l'entorn.

Obra Social
Fundació "la Caixa"

Confecció
i
Col·locació de cortine

Robes per la Casa

Espinet Deu i Torres

Telf. i Fax (972) 83 00 44 Àngel Guimerà, 6
17240 LLAGOSTERA

LA GUERRA CIVIL

Petit treball de recerca proposat a classe de Català

Albert Saiz i Cherokee Pagès

Entrevistat: Josep Vilallonga Ribalta. Data de naixement: 26 de novembre de 1922 , 86 anys. Nascut a Sant Celoni. Viu a Llagostera. Estudis: Primària. Ofici: Sastre.

Viu a Llagostera des dels quatre anys d'edat

Entrevistat: Valentín Saiz Arribas . Data de naixement: 14 de juliol del 1930, 77 anys.

Nascut a Cuenca. Ha viscut: Madrid, Barcelona, Llagostera. Actualment viu a Barcelona. Estudis: Primària. Oficis: Feines del camp, mecànic i administratiu. Va viure a Llagostera vint anys.

VALENTÍN SAIZ ARRIBAS

1- Recorda vostè els bombardeigs?

- Sí, però al poble on en aquells moments vivia no n'hi va haver. Però a les ciutats sí.

2- Què era el racionament?

- Era el mètode que utilitzaven per no malgastar el menjar.

3- Quin mètode utilitzàveu?

- A cada família se li donava una targeta blanca on hi havia imprès els aliments als que tenia dret, i eren segellats en els moment que els obtenia.

4- Tenien gaire valor els diners?

- No, perquè no n'hi havia gaires. Però el que en tenia podia menjar millor.

5- Com era la vida a pagès?

- Com que eren més aïllats no estaven gaire afectats però tot i això la vida era difícil.

6- I la vida a ciutat?

- La vida a ciutat era més perillosa perquè era on més bombardejaven i on més atacs hi havia.

7- Què era l'estraperlo?

- Era l'intercanvi il·legal d'aliments.

8- Com es feia?

- Doncs mira, la gent que tenia gallines, per exemple, guardava els ous que li sobraven i els intercanviava per altres coses que no tingués.

9- Com va viure vostè el temps de fam?

- Molt malament, perquè es passava molta gana en aquells temps, ja que el menjar era escàs.

10- Què sap de les patrulles de control?

- En el meu cas, al meu poble, no se'n feia.

11- Qui eren els refugiats?

- Eren persones que s'amagaven a les muntanyes per evitar el conflictes, però d'allà on vinc no tenien on amagar-se.

12- Ha sentit a parla dels desertors?

- Sí, eren aquells que no volien lluitar i marxaven del poble per no ser atrapats.

13- Qui eren els nens que van portar cap a Rússia?

- Eren aquells que quedaven orfes per culpa de la guerra i els portaven allà perquè tinguessin una vida millor. Alguns d'ells van tornar quan van fer-se grans.

14- Què sap dels camps de concentració?

- Jo poca cosa puc explicar-te'n, perquè no hi he estat, però pel que he sentit i vist en fotografies, eren llocs on els feixistes acumulaven gent que consideraven perillosa o que simplement trobaven pel carrer i la tancaven en pèssimes condicions.

JOSEP VILALLONGA RIBALTA

1- Recorda vostè els bombardeigs?

- Aquí Llagostera es van tirar una sèrie de bombes sobre l'antiga central elèctrica.

2- Com va quedar el terreny?

- Des de la finestra de casa meua veia els cràters que deixaven les explosions i sentia l'olor a cremat dels arbres.

3- Sap vostè què es el racionament?

-Sí, recordo que ens donaven una targeta amb la qual podíem aconseguir el menjar necessari per subsistir.

4- Quin valor tenien els diners?

- Doncs no massa, més aviat cap, ja que molts pobles van encunyar la seva pròpia moneda, de manera que només servia allà i prou.

5- Hi havia gaire diferència entre la vida a ciutat i la vida als pobles?

- Evidentment la gent del poble vivia més tranquil·la, dins el que cap, ja que els de ciutat estaven molt més afectats.

6- Què era l'estraperlo?

- Era el "mercat negre" d'aliments que hi havia a l'època. La gent que tenia una manera d'obtenir menjar reservava una part del que aconseguien per canviar-ho amb gent que tenia alguna altra cosa que els podria fer falta.

7- Va viure vostè el temps de fam?

- Sí, i va ser molt dur. Menjàvem el primer que trobàvem pel carrer, com fulles de col i coses que ara semblen pràcticament impensables.

8- Recorda les patrulles de control?

- Sí, recordo que quan era petit una gent amb fustils es dedicava a rondar la ciutat vigilant.

9- Qui eren els refugiats?

- Eren les dones, nens, i homes vells que s'amagaven per no veure's afectats.

10- On s'amagaven?

- En cabanes de pedra camuflades amb molsa a les muntanyes.

11- Com s'ho feien per menjar?

- Caçaven al bosc, i quan era de nit tenien un codi de colors de mocadors amb el qual podien saber si la gent de la casa tenia aliment, si estaven vigilats...

12- Què sap dels nens que es van enviar a Rússia?

- Eren aquells que quedaven orfes per culpa de la guerra, que llavors eren enviats amb tren cap al nord.

13- En què consistia l'exili?

- En marxar del país durant el temps de guerra.

Treball de català. Petita recerca

La guerra civil

Tota la informació d'aquest treball l'hem tret de l'Eugènia Riera Gurnés, que és la néta de l'Eugeni Gurnés Bou, que va viure la guerra.

Eugènia Riera Gurnés va néixer a Caldes de Malavella el 14 de desembre de l'any 1951. Quan era petita va anar a viure a Llagostera i s'hi ha quedat a viure tota la vida.

Va estudiar d'administrativa, que abans es deia comerç. Treballa de comptable en unes oficines, a Transports Japic.

Eugènia es va casar amb Antoni Puig Mencio l'any 1974. Varen tenir un fill l'any 1975 que es diu David Puig Riera.

L'avi de l'Eugènia que va viure la guerra civil es deia Eugeni Gurnés Bou va néixer el 6 de març del 1907 a Llagostera.

L'Eugeni va viure a Llagostera fins el 1939 que va anar a França a l'exili. De França en va marxar el 27 d'agost del 1940 i va anar cap Madrid. Després de sortir de la presó de Madrid es va dirigir cap a Girona, on el dia 7 de maig del 1943 va morir afusellat, però la Guàrdia Civil va fer constar que havia mort per un atac de cor.

L'Eugeni no va estudiar cap carrera, però va treballar de xofer internacional a l'empresa Transports Font de Llagostera. A més va ser alcalde de Llagostera des del 8 de febrer de 1937 fins a l'octubre. Ell sempre va ser un gran defensor del republicans i sobretot de la gent pobra perquè ell venia d'una família pobra.

RESULTAT DE LA RECERCA

• Els bombardeigs

Els principals bombardeigs varen ser a les grans ciutats i a les

ciutats amb port com ara Sant Feliu de Guíxols, Roses, Barcelona... Però els pobles també varen ser bombardejats ja que quan tornaven de camí hi tiraven les bombes sobrants.

Amb els bombardeigs hi va haver molts de morts i ferits a causa de les bombes i les injustícies.

• El racionament

Hi havia unes menes de tiquets que s'anomenaven "cartilles de racionament" que servien per intercanviar per tal d'aconseguir algun tipus d'aliment necessari per viure.

L'ajuntament donava una cartilla per a cada membre de la família.

• La vida a pagès, la vida a ciutat

La vida a pagès en temps de guerra era més fàcil, perquè eren pobles petits que no eren bombardejats, i, si ho eren, poques vegades; i a més tenien els aliments dels horts que cultivaven els pagesos.

La vida a ciutat era més complicada, perquè no tenien aliments i eren els que bombardejaven més.

Els que vivien a les ciutats per la falta d'aliment anaven a les nits a buscar menjar als pobles de pagès o en algun cas els en portaven de França per les muntanyes o ports.

• L'estraperlo

Per culpa de la falta de mitjans per poder viure, la gent feia el que fos per viure, com per exemple el cas

de l'estraperlo, que consistia a passar-se l'aliment d'altres països. Els catalans, a través de les muntanyes, es passaven l'aliment amb França o també per mar, amb barques.

• Temps de fam

Per culpa de la fam, la gent havia de fer actes il·legals per aconseguir qualsevol cosa per sobreviure, feien l'estraperlo i també fins i tot robaven.

La misèria i també les plagues de malalties, van ser les conseqüències dels temps de fam.

• Patrulles de control

Eren agents de la Guàrdia Civil que controlaven dia i nit zones limitades de tots els pobles i ciutats.

Després de la guerra, per anar de poble a poble necessitaves un permís que es deia sal conduit, i si no el duies a sobre les patrulles de control se t'emportaven a la presó.

• Refugiats

Eren les persones que s'amagaven de la guerra a països exteriors, la majoria dels espanyols sortien en direcció França per la Jonquera, Portbou o Irun.

A França com que es van trobar tots de cop es van agrupar en camps de refugiats; els més importants eren: Argelers, Saint Ciprient, Ribes Altas...

Al cap d'un temps es van trobar amb Hitler (dictador alemany). En

aquell mateix temps Franco va posar una llei que deia que tots els espanyols que no

haguessin matat a ningú no els farien res i que podrien tornar, sense cap mal ni cap pena.

La majoria van tornar a Espanya, i quan va ser aquí, per ordres de Franco els van afusellar o els van tancar a la presó; varen ser enganyats pel dictador espanyol. I els que no van tornar a Espanya varen ser capturats en camps de concentració nazis.

Tot aquell que marxava d'Espanya cap a un altre país era per poder tenir una vida més bona però va ser al revés. S'enduïen tot el que podien de casa seva, però com que havien de caminar molts quilòmetres anaven deixant el que pesava més pel camí

• Els desertors, els amagats

Era tot aquell republicà que marxava de l'exèrcit de la república per amagar-se i no morir, la majoria eren amagats al bosc.

A vegades a les cases hi posaven senyals per als amagats, per si hi havia perill o no que poguessin ser capturats per les patrulles. Un exemple n'és algun tall de roba, per indicar que no s'hi acostessin.

Quan baixaven, els oferien menjar, alguna cosa de beure i roba.

• Vencedors i vençuts

Els vençuts eren els republicans, que varen perdre davant els franquistes, els vencedors, que eren de dretes.

• Els nens de Rússia

Eren els fills dels republicans vençuts perquè varen ser adoptats per famílies russes perquè els van oferir casa i aliments abans que morissin a causa de la guerra.

• Fills orfes o sols

Els fills orfes eren els que no tenien pares ni mares, i si no els adoptava una família havien d'anar a orfenats que es deien "hospici". Varen ser els que ho van passar malament. La majoria d'orfes eren de part de pare. N'hi havia alguns de mare també però d'aquests n'hi havia més pocs.

• L'exili

Era al lloc on anaven els republicans a refugiar-se. La majoria era a França (on anaven els catalans), Anglaterra, Sud-Amèrica, Rússia, Algèria...

• Els camps de concentració

Eren als llocs on anaven els exiliats. Primer anaven a un camp de concentració per registrar-los i després els enviaven a altres camps. Com que era a l'hivern, en els camps de concentració costaners els deixaven dormir a la platja i havien de dormir sota la sorra per no passar fred.

• El valor dels diners

Els franquistes van canviar la moneda del país. Això va fer que la moneda dels republicans no tingués valor. A més no la van poder canviar per la nova moneda, i es van quedar sense diners.

• Garrot vil

Era una manera de matar la gent, amb la qual es patia molt ja que era una mort molt lenta. Consistia en una mena de cargol que poc a poc s'anava cargolant i així ofegava a la persona, fins a causar-li la mort.

Albert Rissech, Àlex Sánchez,
Bilal El Oumari
3r d'ESO

Ctra. Barcelona, 465 . 17003 Girona
Tel. 972 222 196 . Fax 972 200 442 . Mòb. 649 006 089
www.gironacustom.com gicustom@grn.es

EXTINTORS
GIROFOC S.L.

www.girofoc.com

Carrer Camprodon, 32
17240 LLAGOSTERA
Tel. / Fax 972 80 52 59
Mòbil 607.700.935

SALUT

Quin és el teu nivell d'estrès?

1.- Et costa agafar el son?

* No, encara que de vegades el son no és reparador.

+ Sí, sovint.

No, dormo molt bé.

2.- Davant dels problemes, menges més?

* De vegades, pico més del normal.

+ Sí, menjar em relaxa.

Acostumo a portar una dieta sana i equilibrada.

3.- Dediques a la feina més hores de les necessàries?

* Només en moments puntuals.

+ Sí, em costa organitzar-me i sortir a la meua hora.

No, marco prioritats i reparteixo la feina.

4.- Et consideres una persona exigent i autocrítica amb el que fas?

* Sóc exigent, però sé posar-me límits.

+ Més que exigent, sóc molt autocrític, de vegades em desmotivo.

Sí, m'ajuda a aconseguir el que vull.

5.- Quan tens un problema, t'obsessiones amb ell?

* Només quan no veig clara la solució.

+ Sí, acostumo a donar moltes voltes a les coses.

No, intento solucionar-lo sense obsessionar-me.

6.- Et costa concentrar-te en la teua feina?

* Segons l'angoixat que estigui.

+ Freqüentment sí, acostumo a tenir coses pendents.

No, acostumo a centrar-me en el que estic fent.

7.- Dediques cada dia uns minuts a alguna activitat que t'ajudi a desconnectar?

* Sí, encara que de vegades em costa fer temps.

+ Gairebé mai tinc temps lliure.

Sí, m'ajuda a desconnectar i sentir-me bé.

8.- Com reaccions quan et sorgeix un problema inesperat?

* Ho parlo amb el meu entorn i cerco una solució.

+ Em pregunto per què i em desanimo.

M'ho prenc amb tranquil·litat i ho resolc.

9.- Et costa molt prendre decisions?

* Només si són de molta transcendència.

+ Sí, valorar els riscos em genera tensió.

Normalment no.

10.- Dediques temps de qualitat a la família i amics?

* Sempre que puc.

+ Ho faig, però amb molta dificultat i aquest temps no sempre és de qualitat.

Sí, aquest temps no és negociable.

Majoria de *

Encara que hi ha situacions que et generen cert estrès, has après a controlar les teves pors. Per seguir així, practica esport, ja que és la millor manera de descarregar tensions, i fitxa les teves prioritats perquè els problemes no et sobrepassin.

Majoria de +

El teu nivell d'estrès és elevat i et costa adaptar-te a les noves

situacions. Per a superar-lo, realitza activitats que et relaxin (sortir a prendre alguna cosa, fer esport...) i organitza la teua agenda de tal manera que el treball i les obligacions no et superin.

Majoria de

Disposes de les eines necessàries per a superar les situacions que et generen tensió. Davant l'estrès, reaccions de manera positiva analitzant els problemes i cercant la solució que et permeti restablir l'equilibri.

Salut i higiene

Notícies que impacten

CADA MINUTO MUEREN EN EL MUNDO TRES NIÑOS POR FALTA DE HIGIENE

Jornada de concienciació que se celebra hoy en el mundo esta centrada en saneamiento

Veinte segundos es el tiempo aproximado que se tarda en llenar una olla de agua. Pero cada 20 segundos también muere un niño en el mundo como consecuencia de la

falta de higiene, según la organización de naciones unidas (ONU). Para alertar sobre esta grave situación, el 2008 ha sido declarado como el año internacional del saneamiento y esta es también el asunto que centra durante la jornada de hoy la celebración del día mundial de agua.

Pocas veces somos conscientes de lo afortunadas que somos las personas con solo abrir un grifo.

“A pesar de los notables esfuerzos de los gobiernos y la comunidad internacional, el ritmo de avance hacia el objetivo de desarrollo del milenio de reducir a la mitad el porcentaje de sostenible a agua potable y saneamiento básico, ha sido lento y desigual”.

“El acceso a agua potable y servicios básicos de saneamiento es un requisito imprescindible para alcanzar los objetivos de

desarrollo del milenio relativos a la pobreza, la salud, el género y la sostenibilidad medioambiental”.

“La mejor del saneamiento también se traduce en un incremento del desarrollo humano, la dignidad, la intimidad y la seguridad, en especial de las mujeres y las niñas, así como en el avance de la igualdad de género”.

“En la actualidad, hay una necesidad perentoria de abordar la cuestión del saneamiento de manera sostenible, con la participación de todos los interesados y, lo más importante de todo, de los gobiernos y las comunidades locales, las familias y los inversores”.

CREO QUE ESTA NOTICIA ES MUY IMPORTANTE

Este año 2008 se ha declarado año internacional del saneamiento para alentar de la grave situación de

desperdicio de agua.

Durante esta jornada se celebra el día mundial del agua.

Muchas veces no nos damos cuenta de lo afortunadas que somos las personas, que con solo abrir el grifo disponemos de agua potable. Es un privilegio enorme del cual no todas las personas del mundo pueden disponer.

También debería darse más importancia al agua que va a las cloacas sin ser depuradas ya que puede provocar enfermedades. La falta de saneamiento, como dice la noticia, afecta a más de 2.600 millones de personas. Esto equivale a la mitad de la población del mundo en desarrollo. Y me parece que sanear el agua es una buena medida que debería aplicarse urgentemente. Para evitar así la muerte de tantas niñas de países pobres.

Azahara Díaz – 2n ESO –

Matias Cerrato Lara
Marc Bosch Padrosa

Pg. Romeu, 13 . 17240 Llagostera
Tel./Fax 972 83 08 12 . Mòb. 620 680 658

C/ Gavarres, 24
Tel. 972 83 09 73
Fax 972 83 18 14
17240 LLAGOSTERA (Girona)

• 17240 LLAGOSTERA Passeig Tomás Boada, 10
Tel. 972 83 00 81 - Fax 972 83 03 42

• 17411 VIDRERES Pl. Narcís Monturiol, 30 - Tel. 972 85 05 46

• 17455 CALDES DE MALAVELLA C/. Rossinyol, s/n - Tel. 972 47 07 72

• 17412 MAÇANET DE LA SELVA Av. Catalunya, 35, baixos
Tel. 972 16 55 37

bar musical

L'escàndol

NOTÍCIES

Em dic Jan Palahí

La Fekria, amb ajuda, us fa arribar les notícies més destacades d'aquest curs 2007/08.

- o Donem la benvinguda a Xon Sàbat, Albert Rodríguez, Pedro Pablo Fuentes, Joan Benet Presas, Joan Pérez, Cristina Congost, M. Assumpció Rost, Sandra Soto, Cristina Coloma, Esther Palahí, Tània Rovirola.
- o El 22 de febrer va néixer en Jan Palahí. En Jan és el fill de l'Anna, l'administrativa del centre, i d'en Tomàs. Enhorabona als pares i la resta de la família.
- o Els alumnes de 4t d'ESO han fet el seu viatge a París acompanyats per la Xon Vilahur, en Lluís Batlloera i en Joan Pérez.
- o Els alumnes de batxillerat, acompanyats de l'Assumpció Rost i de la Cristina Coloma, han visitat Roma, la ciutat eterna.
- o Ja ha sortit la 7a convocatòria del Premi Baranova de literatura infantil i juvenil 2008. El termini de lliurament d'originals serà el 15 de setembre de 2008. Proclamació del veredict: primera quinzena de desembre de 2008. Trobareu informació a la biblioteca del centre i a www.baranova.cat. Primer premi 22.000 euros, segon premi 7.000 euros.
- o Els alumnes de 2n d'ESO han participat en el Concurs literari que organitza la Coca-Cola . El XXXIè en català i el 48è en castellà. Felicitats!
- o L'IES Llagostera s'ha vestit de dol en perdre els seus exalumnes Sergi Mata i Vicens Mateu. Descansin en pau.
- o La Sra. Maria Sala, mare d'en Pitu Basart, professor de català de l'IES, va morir a Caçà de la Selva el passat 2 de desembre a l'edat de 86 anys. Pitu, Engràcia, Jordi, Aina, Pau, vàrem pensar en vosaltres.
- o En plenes vacances de Nadal tots ens vàrem sentir colpejats per la mort d'en Hagi Sillah. En Hagi era alumne de 4t d'ESO i va morir a la carretera el 28 de desembre. Trobarem a faltar el seu somriure. La Comunitat educativa de l'IES s'uneix al dol de la família.
- o Del 16 al 30 de novembre, a Taradell, va haver-hi una exposició de retrats de l'artista Lídia Masllorens. La Lídia és la directora de l'IES Llagostera. Des d'aquestes ratlles volem felicitar-la i desitjar-li tota mena d'èxits.
RETRATS . Lídia Masllorens . Taradell 2007 / Edifici Can Costa de 6 a 9 del vespre.
- o Volem agrair als comerciants, empresaris, pares i amics de l'IES Llagostera, la seva col·laboració a posar anuncis a la nostra revista. Sense ells no seria possible poder gaudir any rere any d'aquesta publicació. MOLTES GRÀCIES!
- o L'AMPA de l'IES ens ha comprat una meravellosa televisió que està en la línia de les noves tecnologies. Les que tenim estan ja molt obsoletes. Gràcies, pares i mares de l'AMPA.
- o També durant aquest curs, la Lídia Masllorens ha perdut el seu germà. En Gerard Masllorens i Vilà va morir sobtadament el passat 21 de gener del 2008 a Lleida, als 37 anys. Lídia, estem amb tu.
- o Yo quiero hablaros sobre los dulces niños que llegan al mundo a cada instante. Sobre esos pequeños que brillan como estrellas en la noche, que con sus sonrisas infinitas alegran los corazones de tantos seres.
De junio de 2007 a finales de mayo de 2008, éstos han sido los 79 destellos de luz que han iluminado nuestro pueblo Llagostera. Fekria
- o Setze alumnes de l'IES Llagostera varen participar en un taller de cuina inclòs al Pla Educatiu d'Entorn. El Diari de Girona ens ho explica en un article que comentarem en la nostra revista.

- o Els alumnes de segon d'ESO Cristian Malagón, Xandre Font, Nil Palaudàrias, Óscar Fernández i Martí Llinàs han guanyat el Concurs de l'ONCE en la fase provincial, motiu pel qual rebran un rellotge-brúixola. Aquests alumnes passen a la fase autonòmica. Els desitgem que els vagi igual de bé.
- o El diumenge 27 d'abril, festa de la verge de Montserrat, l'IES Llagostera va fer la Jornada de portes obertes. Va ser un dia molt agradable. El sol convidava a sortir a passejar i els veïns de Llagostera -pares, família, alumnes i futurs alumnes- van fer un volt pel nostre centre. En guardem un record molt entranyable.
- o Durant els parlaments que van tenir lloc el dia de la Jornada de portes obertes, molts ens vam assabentar que el Sr. Josep Miquel Palaudàrias havia estat nomenat president de L'AMPA. Enhorabona!
- o També, aquest mateix dia, l'Ajuntament de Llagostera i l'AMPA de l'IES, aprofitant l'acte a l'institut, van anticipar-se al comiat de l'Asun Gonzalo i li van lliurar flors i una preciosa ploma estilogràfica. L'Asun es jubila a final de curs.
- o L'IES Llagostera, dins de la Jornada de portes obertes, va fer una exposició dels 12 anys de la Revista Traca. Podreu veure unes fotografies a la pàgina que ens parla d'aquesta Jornada.
- o Aquest 2008 se celebra l'Any Internacional dels Idiomes. Aquest reconeixement a les llengües ha estat proclamat per l'Assemblea General de Nacions Unides. Els de 1r d'ESO han fet uns murals sobre el tema.
- o També al 2008, del 8 al 24 d'agost per ser més exactes, se celebraran Els Jocs Olímpics d'estiu a Beijing, China.
- o El mes de maig no va començar gens bé per a en Moisés González i la seva família. En Moisés va perdre la seva mare, la Sra. Josefina Martín. El nostre condol.
- o Casal d'estiu 2008. Dies: del 30 de juny al 22 d'agost (de dilluns a divendres). Horari: matí de 9 a 1 / tarda de 4 a 8. Edat: de 4 a 14 anys (cal tenir 4 anys abans del 31 de desembre). Organitza: CASAL PARROQUIAL LLAGOSTERENC. Termini d'inscripcions: 18 de juny (places limitades). INFORMEU-VOS-EN!
- o Tallers artístics d'estiu. Lloc: Escola de Belles Arts. Professors: Alba Barceló i Norman Sánchez. Informació: Ajuntament de Llagostera.
- o Patronat Municipal d'Esport. Activitats esportives. Llagostera estiu 2008. Campus esportiu, cursets de natació per a adults, curset de natació, bany lliure...
- o Els alumnes de 4t acompanyats per la Xon Sàbat, la Montse Jorba i l'Assumpció Rost, van visitar L'EXPO JOVE. Va ser interessant!
- o Poc abans de portar la revista a l'impremta ens arriba una notícia que ens ompla d'alegria. La Isabel Jodar, profe d'anglès, i en Vicent Colom, un dels fundadors de l'IES Llagostera, aviat seran pares. Enhorabona! Estem molt contents.

Dimarts - Divendres:
Matí: de 9h a 13h.
Tarda: de 15h a 19h.
Dissabte: de 9h a 18h.

Hores convingudes
972.117.293

Puig
Perruqueria
Unisex

Avda. Del Gironès, 15B 17240 Llagostera (Girona)

marta fullà
arquitectura - api

Arquitectura
Api
Decoració
Interiorisme
Treu-hi el nas! Sala Activa

Plaça Catalunya, 4
17240 Llagostera
Tel. 972 83 23 68

m.fulla@coac.net
www.formesmodernes.com

DEPARTAMENTS

L'IES de Llagostera vol donar a conèixer a través de la revista del centre la composició dels diferents departaments. En la Traca núm. 14 presentem el Departament de Matemàtiques.

El Departament de Matemàtiques

En el Departament de Matemàtiques ens ocupem que els alumnes adquireixin la pràctica del raonament portat fins al plantejament i resolució de problemes. Això es porta a terme pensant en la vida quotidiana i en estudis posteriors, tant de tipus més professional com de batxillerat i, òbviament, universitaris, ja que les matemàtiques, a més de resultar importants i interessants per elles mateixes, són l'eina de treball indispensable d'altres assignatures com la Física, l'Economia o la Tecnologia.

Fem l'assignatura als quatre cursos d'ESO com a matèria comuna i fem reforç o ampliació amb quatre crèdits variables, un a cada curs del primer cicle i dos a l'últim any d'aquesta etapa educativa. A Batxillerat tenim pes específic en tres de les quatre modalitats que es poden estudiar al nostre institut. De fet, s'imparteix l'assignatura al batxillerat Científic - Tecnològic i al de Ciències Socials, a més d'una ampliació en el Científic - Tecnològic.

Aquest curs 2007-08 formem part del departament els següents professors/es Elisenda Pujulà, Tània Rubirola, Fabiola Sanz i Josep Genóher.

EL REI DEL GALLINER!

Nivell inicial i primer nivell

Part de l'aula d'acollida

LAULA D'ACOLLIDA

Un dia de treball a l'AA amb un nivell inicial

L'Alexandra, la Ikram i en Neison

ALEXANDRA TUDOR

Fa set mesos que sóc a Catalunya . Jo abans vivia a Romania , a Bucarest, la capital . A Romania l'escola és més dura. L'horari era més curt i diferent : entrava a les 8 i sortia a la 1.

Aquí tot el dia a l'institut, en el meu país només al matí , aquí es dina a l'institut, al meu país, no . Al 'col·le' d'allà no teníem tantes festes. Però m'agrada l'institut de Llagostera igual que el de Romania. L'escola de Catalunya és moderna i maca. L'aula d'acollida és una experiència més per a mi . Aprenc un altre idioma que m'agrada . Els professors són molt bons amb els alumnes . Aquí són molts alumnes en una escola , però en el meu país n'hi havia més de 300 . Els professors no parlaven tant com aquí , allà ens deixaven parlar més a nosaltres per aprendre. Hi aprenia anglès, francès i llatí, i italià i alemany optatius. Aquí aprenc també, però per a mi és una mica difícil . Però m'agrada molt. Tot és perfecte i està bé .

Alexandra Georgiana Tudor- 3r A -

HOLA, JO SÓC LA SIHAM

Tinc 14 anys sóc marroquina. Fa 2 anys que sóc a Catalunya, abans vivia al Marroc i anava al col·legi Abobacar Sadik. Érem 30 nenes i nens. M'agrada l'escola del Marroc i també m'agrada l'institut de Llagostera. Adéu.

Siham Harcha -3r B-

HOLA, SÓC EL NEISON

Fa onze mesos que visc a Catalunya i m'agrada molt. Quan vivia a Colòmbia anava al col·legi a la ciutat de Pereira i era molt gran. Al col·legi només es parlava castellà i una mica d'anglès. Tenia molts amics, a Colòmbia. I també anava a entrenament de futbol. A les tardes anava amb els meus amics al parc a jugar. A la meva classe érem quaranta nois i noies. Jo estava a primer de secundària, aquí a Catalunya aprenc molt perquè m'ensenyen català, anglès i altres llengües.

Aquí estudio molt més perquè estudio tot el dia de dos quarts de nou fins a dos quarts de sis. A Colòmbia

només estudiàvem al matí, de dos quarts de nou fins a les dotze. A l'aula d'acollida aprenc molt, m'ensenyen moltes coses i també aprenc molt de català i a ser bona persona...

Neison Leandro Pugarin, 2n d'ESO

JO SÓC LA IKRAM EL HYANI

Jo fa un any que visc a Catalunya, abans vivia al Marroc. Anava a l'escola de la Mohamad al Faci, a Nador. I aprenia àrab, francès, anglès i moltes coses i tenia 8 professors i hi havia 8 classes. M'agradava l'escola del Marroc. I també m'agrada una mica l'institut de Llagostera. Quan aprengui català m'agradarà més l'institut. L'escola del Marroc m'agrada perquè les noies i els nois van junts a l'escola, però a la classe s'asseuen una filera de nois i una filera de noies. Les taules són pupitres per a dues persones i no hi ha ordinadors ni vídeos a la classe. Tenien molts llibres i molts professors, i tota l'escola porta bata blanca.

4t A

HOLA, EM DIC SIHAM KOUBAÀ,

Tinc catorze anys i fa un any que sóc a Catalunya i estic molt contenta. Vaig a la classe d'aula d'acollida per aprendre català, la meva professora d'aula d'acollida es diu Xon i el meu professor es diu Albert. A mi m'agrada Catalunya.

Al Marroc vivia a Tetuan i anava al col·legi. La meva escola era molt maca i tenia coses molt interessants. La meva escola a Tetuan tenia 10 aules.

Allà aprenia àrab i francès, matemàtiques i plàstica, però aquí tenim moltes llengües.

A Tetuan no teníem gaires festes, i quan teníem festa anàvem al col·legi.

ADÉU!

Siham Koubaà, 2n A

ALUMNES DE L'AULA D'ACOLLIDA CURS 2007-08

ALUMNE/A	NIVELL 0	CURS
Pulgarín, Edeison Steven		1r. A
Koubaa, Siham		2n. A
Pulgarín, Neison		2n. B
Vlasie, Alexandru (baixa)		3r. B
Harcha, Siham		3r. B
Tudor, Alexandra G.		3r. A
Hiany el, Ikram		4t. A
Aiadi, Abdellatif		4t. B
	NIVELL 1	
Merida, Lennya (baixa)		2n. A
Yafrah, Salma		3r. B
Merida, Jery (baixa)		3r.
Tapia, Ninet (baixa)		4t. A
Biyae, Sigou		4t. A
Tapia, Mayra		4t. B
Ríos Padilla, Lilian Susana		3r. A
	NIVELL 2	
Dari, Abdelhafid		1r. A
Berrada, Insaff		1r. B
Cisneros, Cesar A		2n. A
Ardaya, Geraldine		2n. A
Rubio, Edwin		2n. B
Rubio, Sheila		3r. B

El Consell Escolar de l'IES Llagostera us convida a la Jornada de portes obertes 27 d'abril de 2008

Casa nostra és casa vostra, si és que hi ha cases d'algú

El passat 27 d'abril – Festa de la Mare de Déu de Montserrat – l'IES Llagostera va celebrar la Jornada de portes obertes. Aquesta diada de convivència del centre amb els futurs alumnes, alumnes, exalumnes i tothom que ens va voler acompanyar va crear una nova visió del nostre centre i va fer que els llagosterencs se sentissin més propers a nosaltres.

Des de aquestes ratlles volem agrair als professors, pares i amics de l'IES la seva col·laboració.

La invitació, molt ben dissenyada per la Lúdia, convidava als següents actes:

De 10 a 12: **Mostra dels diferents àmbits de l'IES i de treballs d'alumnes.**

A les 12: **Inauguració de la jornada per part de la Directora de l'IES, el President de l'AMPA, un representant dels alumnes i l'Alcalde de Llagostera.**

De 12 a 2/4 de 2: **Actuacions musicals i gimnàstiques dels alumnes.**

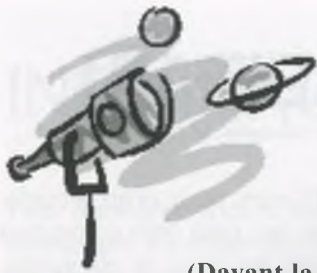
Durant tota la jornada hi haurà servei de bar a càrrec dels alumnes de 3r (Pro viatge fi de curs).

Flaixos d'una diada

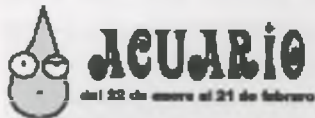

El que diuen les estrelle

(Davant la manca d'imaginació actual recordem en Pol Bordàs i en Marc Ortín, quan feien ESO, i posem per segona vegada el seu horòscop)

ACUARIO

del 22 de gener al 21 de febrer

SALUT: salta, balla, crida... fes el que et doni la gana perquè fa sol i el cel és blau, les flors brillen de colors i la pau regna al món... deixa els porros.

AMICS: d'això, no te'n falten, eh?
AMOR: a darrere en aquell espai d'ombres, tens algú bojament enamorat de tu, que taquicàrdia cada cop que mires cap a on és ell/ella... tingues vista!

DINERS: sabem que et passes hores a la terrassa els dies de núvols esperant que caiguin del cel, però jo sé d'alguns que treballen i se'ls guanyen. És un indirecta.

ARIES

del 21 de març al 21 de abril

SALUT: milloraràs! Sabem que últimament la tenies irritada (la panxa!) i que no podies resistir de fer-ho (menjar!). I perdona, però em sembla que ets massa malpensat.

AMICS: si et passes el dia mirant el paquet o el pits del/de la teu/teva interlocutor/interlocutora, no aniràs gaire lluny.

AMOR: aquí tindràs sort! A l'estiu trobaràs rotllo, algú de fora i que no et coneix de res!

DINERS: n'estàs segur que cobres molt en aquesta feina? Si sabessis com riu el teu cap quan te'n vas...

GEMINIS

del 21 de maig al 21 de juny

SALUT: sigues una persona sana! S'ha acabat el beure! És la fi del fumar! Prou de festes nocturnes sense fre! Quina ironia; no? Rebenta la nit ara que pots cabró/cabrota.

AMICS: al costat, sempre, durant els bons moments i els dolents també, pots estar tranquil.

AMOR: posa-hi ganes home! (o dona!) que tot es pot aconseguir amb una mica de convenciment!

DINERS: administració, si et plau, administració! Amb el que et costa aconseguir-los i la velocitat amb què te'ls pots patejar... em fas patir...

TAURE

(del 21 d'abril al 19 de maig)

SALUT: et trobes bé? Fas cara molt estrany, tens com un color groguenc molt estrany! Per què vomites? Però vigila, que m'embrutes la moto!

AMICS: no abandonis, ells mai no ho farien... (o sí).

AMOR: vés a buscar a fora de casa, el món es gran i segur que trobes algú.

DINERS: quin fàstic! Diners bruts, de multinacional que desplacen les empreses locals per enriquir-se, utilitzant qualsevol mètode per ser més competitius al mercat... com has pogut vendre't? Canvia de feina si realment ets qui dius ser, revolucionari/revolucionària de pacotilla!

CANCER

del 22 de juny al 22 de julió

SALUT: fort com un... cranc? Bé, deixem-ho en fort/forta. Tu sí que tens una salut de ferro!

AMICS: encara et deuen calés! Vigila, vigila, que són uns aprofitats, se'ls veu a la cara!

AMOR: el cor s'accelera, et poses a suar, notes com tot et tremola, un amic et fa un cop de colze quan el/la veus i tu caus a terra, traient espuma per la boca i patint convulsions! Tranquil/tranquil·la! Que no n'hi ha per tant! Ara acabes de fer el ridícul!
DINERS: tenim la teva millor opció: Barcelona. el concert, la Rambla. Segur que disfressat/disfressada d'estàtua vivent quedes de meravella.

PISCIS

del 22 de febrer al 22 de març

SALUT: mooooo! No pot ser, una terrible qalipàndria galopant t'atacarà en el moment més inoportú! Digues adéu a tot l'estiu sencer, piscina...

AMICS: vists i no vists, passaran per casa a fer-te alguna visita al llit de tant, els veuràs

AMOR: si tenies algú, no s'acostarà a tu perquè no ho sabràs mai... si no tens a ningú, t'espera un estiu magre, noi/a

DINERS: bé, no faràs gaire despesa... si de cas els teus pares es gasten un dineral en fàrmacs!

LEO

del 23 de Julio al 23 de agosto

SALUT: mira que intentaven dir-te que no ho fessis, que et mataries, que no ho podies fer, tu no. Però, tossut com sempre, no els vas fer cas, t'hi vas infiltrar. Et vas tirar des del nou trampolí, el més alt. No hi havia aigua

AMICS: jo de tu em plantejaria d'escollar-los perquè almenys hi ha algú que es preocupa per tu!

AMOR: només tens una opció, per trista que sigui, i és anar a la discoteca i preguntar a cada persona de l'altre sexe (o del mateix, ja us ho fareu...) si vol rotllo amb tu, sempre hi ha aquell 0,1% de gent que hi cau...

DINERS: els teus pares sempre et diuen el mateix: "et penses que sóc el banc d'Espanya, jo, o que?" però coi, per alguna cosa són banquers!

BALANÇA

(del 24 de setembre al 22 d'octubre)

SALUT: hauries de vigilar el colesterol, que entre tants Bollycaos i tants Donuts el que et sortirà rodó no és el dia, sinó la panxa!

AMICS: vaja, em sembla que t'hauràs de passar un estiu sense companyia : els fa vergonya anar amb tu! Controla't

AMOR: resa i potser el senyor t'ajudarà, perquè el són les estrelles

DINERS: l'Ibex 35 pujarà un 3,4% però el Dow Jones baixarà 3 punts respecte a ahir. Penso que és el moment de retirar les accions perquè es preveu una gran davallada dels ingressos...Ah, que no ho hauries de fer!

SAGITARI

(del 23 de novembre al 20 de desembre)

SALUT: mira, jo de tu ho deixaria, no és per res, però estàs començant a no sentir les olors, ni els gustos, passa't als xupa-xups, que també enganxen!

AMICS: podríeu anar junts a una clínica de desintoxicació! Serien com unes colònies d'estiu.

AMOR: pos vas a ser que no!

DINERS: ja veurem quan decideixin retirar-te la paga, sabràs que no es pot viure sempre del cuento!

VIRGO

del 23 de agosto al 21 de septiembre

SALUT: respira, tranquil·litza't, viu la vida més suaument, no t'ho prenguis tot tan a la valenta, perquè si et menges tots els mals acabaràs enfonsat fins a baix de tot.

AMICS: utilitza'ls per apujar-te una mica l'ànim, que són d'allò milloret que pots trobar!

AMOR: ahà! Digues-li burro/burra! Només poden dir que a la tercera... la vençuda!

DINERS: mai vas massa sobrat / sobrada, però a veure si en treballes uns quants, eh?

ESCORPIO

del 23 de octubre al 21 de noviembre

AMICS: deixa't d'històries i cerca'n d'autèntiques amb qui puguis fotre el boig sense que et diguin res, amics de veritat sense que et diguin res, amics de veritat sempre van bé!

AMOR: i per uns breus instants, una estona de cel... escapa't i llença't a l'aventura, però si et cremes a mi no em diguis res...

SALUT: sempre et diuen que tens una salut de ferro, preo ja deus saber que el ferro s'oxida, no?

DINERS: benvingut al club dels amargats.

CAPRICORNIO

del 23 de diciembre al 21 de enero

SALUT: dieta mediterrània, anar a caminar cada dia, fer piscines... estàs fet/feta tot un cos deu!

AMICS: no siguis tan egocèntric i comparteix una mica amb ells, que sempre ets tu, tu i només tu.

AMOR: veig, veig... que no t'estima, ho sento, un altre cop serà.

DINERS: sempre convidant la gent... tan generós/generosa, com es nota que hi ha calés!

FLECA

M^a DEL CARMEN

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 972 83 05 01
LLAGOSTERA

INFORMACIÓ ACADÈMICA

Vam començar el curs formulant aquest decàleg que ens ha ajudat a aconseguir un clima de més respecte i solidaritat en el nostre treball quotidià. Creiem que era condició "sine quantum" per poder desenvolupar la nostra tasca amb l'ambient necessari per tirar endavant el repte que a tots plegats ens espera aquest curs i els següents.

Decàleg de convivència

1. Al centre som més de 300 persones entre alumnes, professors, i personal d'administració i serveis: només el respecte mutu farà que la convivència sigui bona.
2. Al llarg del curs passem moltes hores a l'edifici de l'IES: si sabem respectar-ne els diversos espais i el mobiliari la nostra estada serà més agradable.
3. A l'aula, hem de tenir un comportament adequat:
  - a. Tinguem el material preparat abans que arribi el professor.
  - b. Estiguem atents i col·laborem amb el professor i els companys.
  - c. Comportem-nos amb educació i respecte.
4. A l'aula no podem...
  - a. ... ni beure, ni menjar, ni mastegar xiclet.
  - b. ... manipular el telèfon mòbil.
  - c. ... escoltar música amb MP3 o aparells similars.
5. Entre classe i classe, no podem sortir de l'aula; tampoc podem córrer, jugar, tirar guixos, cridar...
6. Si ens hem de desplaçar d'una aula a una altra, cal que ho fem amb tranquil·litat però sense torbar-nos ni jugar.
7. Al pati, cal que siguem respectuosos amb les persones i amb l'entorn:
  - a. Moguem-nos pels espais en què sigui permès de fer-ho.
  - b. Fem activitats que no molestin altres persones ni causin desperfectes.
  - c. Llencem els envasos, els papers i la brossa a les papereres.
8. Siguem puntuals sempre:
  - a. A l'hora d'arribar al centre.
  - b. A l'hora d'entrar a classe.
9. Si sabem que hem de faltar a classe...
  - a. Justifiquem anticipadament l'absència.
  - b. Si no hem pogut fer-ho, recordem als pares que truquin a l'IES per avisar-ho abans de les 9 del matí.
  - c. Portem el justificant signat pels pares abans dels 4 dies posteriors a l'absència
10. L'IES ens ofereix molts serveis: utilitzem-los correctament.
  - a. Si usem el servei de transport, comportem-nos educadament amb el xofer, el monitor i els companys.
  - b. Si ens volem quedar a dinar ocasionalment, al matí, abans d'entrar a classe, passem per consergeria per avisar-ho.
  - c. Si hem d'utilitzar el servei de fotocòpies – servei de pagament-, respectem l'horari establert.
  - d. Si per alguna raó urgent hem de telefonar – servei de pagament-, cal anar a secretaria, mai a consergeria.
  - e. Si anem a la biblioteca, respectem les normes de funcionament.

COMENIUS

Projecte Comenius curs 2007-2008

Dublin, octubre 2007.

En una setmana de dies molt curts i grisos a Irlanda preparem el que serà el tercer curs del nostre projecte Comenius Yes, Young Europeans? Sure!.

Professors noruecs, irlandesos, croates, holandesos i catalans treballem conjuntament per tal que els nostres alumnes vagin adonant-se de la diversitat social i cultural que hi ha dins d'Europa i aprenguin a ser més respectuosos i tolerants vers els altres i alhora s'enriqueixin amb noves experiències. Al llarg d'aquest temps han pogut comprovar quins són els aspectes que comparteixen amb altres joves europeus i quins són els més diversos o sorprenents. Aquest curs decidim que els alumnes de cada país prepararan curtsmetratges sobre quatre temes; amor, hospitalitat, religió i mort, i que 5 estudiants de cada país realitzaran una trobada a Sandnes, Noruega, al maig del 2008.

Triem aquests quatre temes de treball donat que també participem com a centre en el projecte YAM 2008 (Joves i Migració). En iniciar el proper curs esperem que sis alumnes puguin participar en la trobada de joves europeus a STAVANGER, que és la capital europea de la cultura aquest any 2008.

M. Àngels Llavina

CORRELENGUA

Manifest correllengua 2007

Alumnes de batxillerat

"Tinc una llengua tan viva, com les més vives que hi ha", deia el poeta Miquel Martí i Pol. Sí, la nostra és una llengua viva, oberta, integradora, una llengua que defineix el nostre poble, de Salses a Guardamar i de Fraga fins a Maó. (veure pàgina "la nostra llengua")

DIVULGACIÓ CIENTÍFICA

La curiositat de saber

El ésser humà sent una curiositat innata per conèixer el món que l'envolta.

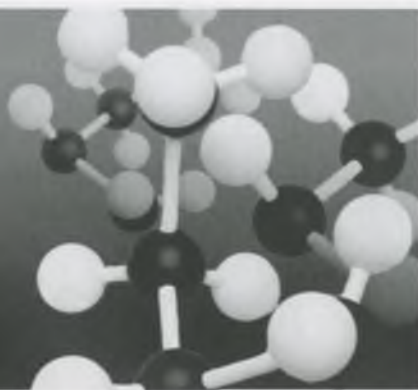
Aquesta curiositat ha estat l'estímul per portar a terme els grans invents i avenços científics de la humanitat. Sense aquesta curiositat la informàtica, l'aeronàutica, la medicina... no existirien.

Observa el món que t'envolta i podràs experimentar el plaer de realitzar els teus propis experiments.

Investiga la Investigació

L'aventura de la curiositat

Programes de TV per Internet de divulgació científica
fets per equips de joves en forma col·laborativa
i amb l'ajuda de voluntaris de l'audiència

Alumnes de tot Catalunya col·laboraran a través d'Internet per a elaborar treballs multimèdia sobre científics en una iniciativa pionera al món.

El Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, TV3 i el Centre de Telefònica I+D de Barcelona, llancen una iniciativa pionera al món de creació de continguts multimèdia a través d'Internet.

Barcelona, 29 de març de 2008

El Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, TV3 i el Centre de Telefònica I+D de Barcelona han posat en marxa una iniciativa pionera al món de creació de continguts multimèdia en col·laboració a través d'Internet, en la qual els protagonistes seran 80 alumnes de batxillerat i ESO i 27 professors de 21 col·legis repartits per tot Catalunya.

La iniciativa s'emmarca en el Euroscience Open Forum, ESOF 2008, organitzat per la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació que aplegarà 4.000 científics, investigadors i polítics del 18 al 22 de juliol a Barcelona en la reunió multidisciplinària més gran sobre la matèria que té lloc a Europa.

Els alumnes seleccionats per a aquest projecte, denominat "Investiga la Investigació", col·laboraran a través d'Internet per a realitzar conjuntament videoreportatges sobre sis dels científics que participaran a ESOF 2008, entre ells tres Premis Nobel. Els reportatges analitzaran les bases científiques i les característiques fonamentals de la investigació, aprofundint també en la dimensió social del treball i en les figures personals dels investigadors. TV3 seguirà el treball dels alumnes i produirà, a més, el reportatge "L'aventura de la curiositat".

El conseller d'Educació, Ernest Maragall, que ha impulsat personalment la iniciativa, destaca que "un projecte com 'Investiga la Investigació' demostra que, amb imaginació i utilitzant mitjans que estan a l'abast de tots, és possible apropar la ciència i la investigació als joves en una forma que els resulta molt atractiva. Els participants en l'experiència són estudiants de darrer curs d'ESO i primer de Batxillerat, que estan en el moment just de decidir l'orientació que donaran a la seva vida. Participar en una aventura com la que els proposem pot influir-los en una forma molt definitiva."

El nostre institut hi participa!

En Jordi Coll, l'Àngel Oliveras i la Friné Oudeman, alumnes de 1r de batxillerat, en seran protagonistes. Estan treballant en la realització del videoreportatge sobre Tejinder Virdee, professor de física experimental al Centre de Recerca sobre l'energia Nuclear (CERN), que està ajudant a posar en marxa el nou accelerador de partícules de molt altes energies LHC.

Rostisseria Montserrat

C/ Ganix, 46 Llagostera
Tel. 972 80 57 68

HORARI:

De dimarts a divendres de 9 a 5
Dissabtes de 9 a 3 i de 6 a 9
Diumenges de 9 a 3
Dilluns tancat excepte festius

TREBALLS DE RECERCA

El curs 2007-08, a l'Institut de Llagostera s'han realitzat els següents treballs de recerca:

Bergillos Pedraza, Sergi	Coneixem més a fons el nostre Sistema Solar.
Casas Comas, Jordi	La música jamaicana als Països Catalans
Ciurana Bosch, Anna	Evolució del Blat de moro.
Coll Caballero, Jordi	Investiga la investigació
Collell Pont, Aleix	Creació d'una empresa serrallera
Comas Vilà, Marc	Estudi de l'evolució esportiva a Llagostera
Córdoba Carreras, Núria	Crear una empresa: Fleca i pastisseria.
Corominas Canaleta, Jordi	Construcció i manteniment de piscines.
Figueras Agustí, Eduard	Estudi i propietats de la llet.
Frigola Rissech, Joan	La línia d'alta tensió Gavarres
Igareta Wagner, Alex	Realització d'un guió de pel·lícula a partir d'una novel·la
López Álvarez, José	Projecte de construcció d'un bar
Masvidal Gascons, Judit	Una ullada a la literatura medieval a través dels càtars
Mañas Mellado, Albert	Ermites de Llagostera i voltants.
Oliveras Rovira, Àngel	Investiga la investigació
Ortin Moré, Laura	La influència de les imatges en la societat.
Ortiz Pareja, Melania	La parla i els dibuixos dels infants.
Ospina Gonzalez, Laura	Ètnies africanes a Llagostera...
Pulido Roig, Ruben	Bars de Llagostera
Valentí Pujades, Xavier	La xarxa elèctrica municipal de Llagostera
Virgili Caritg, Tània	La típica masia catalana

XERRADES I TALLERS

Durant el curs, els alumnes veuen el seu currículum enriquit per l'aportació de coneixements que fan persones alienes al centre, però requerides pel professorat, per tal d'ampliar el saber i fer-lo més entenedor. De les diverses activitats que s'han fet en aquest sentit, en recollim una petita mostra.

- Presentació Concurs de redacció
- Adolescència i Alcohol
- Salut i sexualitat
- Conferència el perill dels piercings i els tatuatges
- El tabaquisme
- Educació grupal i afectiva.
- Taller prevenció de drogodependències
- Autoestima i imatge corporal: prevenció de trastorns alimentaris
- M'agrado tal i com sóc
- La feina de buscar feina
- Els adolescents i les situacions de conflicte?
- Els amics, la família...

CONCURS BÍBLIC DE DIBUIX

Fiona Oudemán Sánchez, alumna de primer d'ESO A, ha guanyat un accésit del IX Concurs Bíblic de Dibuix. Aquest concurs és organitzat pel grup Avant de Terrassa i hi participen alumnes de tot Catalunya en diferents categories. Aquest any hi ha hagut més de 35.000 participants... així doncs un accésit té el seu mèrit... Felicitats, Fiona!!!

El repartiment dels premis va ser el dissabte 26 d'abril.

¡COMPARTIENDO
ILUSIONES Y PROYECTOS

CONCURS DE L'ONCE

Els alumnes de 2n d'ESO van participar en el Concurs de l'ONCE i novament van aconseguir premi.

Els alumnes Cristian Malagón, Xandre Font, Nil Paludàrias, Oscar Fernández i Martí Llinàs han guanyat el Concurs de l'ONCE en la fase provincial, motiu pel qual rebran un rellotge-brúixola. Aquests alumnes passen a la fase autonòmica. Els desitgem que els vagi igual de bé.

24 CONCURSOS ONCE

ONCE

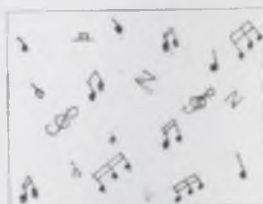
1 SFX: Ambient d'un lloc

2 Bx: Jo he sentit així!
Efx: Ento nega

3 Sfx: Ambient de ciutat

5 SFX: Música rebent

6 Jx: Jo he sentit així!

7 Sfx: Cost que parla

4 Jx: Jo cometo així!
Sfx: Ambient de ciutat

9 Sfx: Música amb així, gènere a h...
com a llucant

10 Jx: Jo... com... comparo...
... parant!

8 Jx: Jo parlo així!

EM JUBILO!

i vull que gaudiu de la meva il·lusió

Era a primers de setembre de l'any 1967, curs 67-68. Dinou anys acabats d'estrenar... Una bata blaurada amb unes inicials brodades a la butxaca per la mare: MGC Mariona Gonzalo Casas. La mare sempre em deia Mariona.

Una trentena d'ulls curiosos em van escorcollar quan vaig entrar a la classe. Aquells ulls interrogants eren de les meves primeres alumnes, unes nenes de 6-7 anys que començaven el curs amb la il·lusió dels primers dies, després d'un llarg estiu.

La meua escola: Dr. Masmitjà. Pertanyia al Cor de Maria. Estava i està situada al carrer Joan Maragall, número 56 de Girona. Sembla que era ahir!

2008, seixanta anys a punt de fer. El 27 d'agost, per ser més exacta. EM JUBILO! I ho faig a l'IES Llagostera.

Estic contenta. Tinc ganes de fer moltes coses: llegir, escriure, passejar, badar... Viure! Però Llagostera al cor. Llagostera marcant una fita important en el meu últim any de docència activa.

Girona, Barcelona, Palamós, Calonge i Llagostera. De tots els llocs pels quals he passat en guardo un record especial.

GIRONA: Molta il·lusió, joventut i aprenentatge.

BARCELONA: Un any important en la meua vida.

PALAMÓS: Il·lusió, treball, universitat, amistat, oposicions.

CALONGE: El meu bateig a l'escola pública. Tot molt diferent. Més il·lusió, molt esport, direcció, exalumnes, amics, vint anys de la meua joventut...

LLAGOSTERA: Un nou repte. Molta il·lusió, bons companys, treball, compromís, amics, el meu adéu.

LLAGOSTERA

Curs 97-98. Tutora de 1r B. Cap de Departament. Encarregada d'audiovisuals...per ser el primer any, no estava gens malament. L'IES entrava en el seu segon any de vida. Tots fèiem el que tocava i més per tirar-lo endavant. Hi havia molta il·lusió, compromís, treball i experiència en el món de l'educació en l'Equip Directiu.

Vaig arribar el mateix any que la Xon Vilahur i en Pitu, amb ells i d'altres he compartit aquests onze anys. Ha estat una bona experiència. Ens hem sentit l'Institut molt nostre.

Vaig compartir tutoria amb l'Agnés Eritja, ella tutoritzava el 1r A. Va ser un curs molt especial, hi havia molta complicitat amb els alumnes de tots dos primers: en Borja, en Norman, l'Estel, l'Anna, la Núria, l'Enric... per posar algun nom. Només fa onze anys. Només!

La nau navegava a les ordres d'en Vicent, la Cati, la Marta i en Tavi. Hi ho feia amb la il·lusió de qui enceta un nou projecte, un nou institut: l'IES LLAGOSTERA. Tot plegat va ser la conseqüència que no m'enyorés de vint anys passats en un altre centre. Em vaig sentir molt ben acollida. Tots ens hi sentiem!

En aquest meu últim any, l'IES ha emprès una nova aventura, també molt plena d'il·lusió. Em sento feliç de poder-hi aportar, encara que només sigui per un curs, la meua il·lusió. L'IES ha donat un cop de timó i ha fet girar la nau mar endins, amb nous reptes, com nous són els canvis que contínuament experimenta la nostra societat. La Lídia, la Xon Vilahur, la M. Àngels i en Pitu han pres el relleu i fan que junts naveguem per arribar a bon port. Fa onze anys que són al centre, tota una garantia!

Me'n vaig contenta, amb un somriure al rostre, amb la seguretat que la feina que es farà estarà ben feta i amb la confiança que l'IES Llagostera, el meu IES, aconseguirà les fites que persegueix. Llagostera, els alumnes, la societat, en sortirà beneficiada.

Bon viatge, companys! En un futur em sentiré feliç podent compartir els vostres èxits, les vostres lluites i el vostre, el nostre desig, d'anar formant persones que algun dia, no molt llunyà, puguin contribuir a fer un món més just per a tothom; i si és més just, serà millor.

US ESTIMO!

VIATGE A ROMA

els de 2n de batxillerat van a Roma

El passat 10 de març va començar el periple que nou alumnes i dues professores de 2n de batxillerat vam viure a la ciutat de Roma com a viatge de final d'estudis. La veritat és que l'assumpte no podia iniciar-se pitjor: només aterrar el cel es va encapotar i, poca estona després, la pluja tractava d'impedir-nos fer la primera presa de contacte amb la ciutat. No obstant, com que aquí, a casa nostra, anàvem curts d'aigua veure com queia no ens va desanimar, ans al contrari, i vam sortir de l'hotel sí o sí. El cert és que quan hi vàrem tornar, al vespre, semblàvem més ànecs que persones però ho vàrem fer amb la satisfacció d'haver paladejat el nostre primer capuccino autèntic a pesar dels elements!

Per sort, la pertorbació que amenaçava Itàlia i que venia "dalla Spagna" (vés per on!) es va diluir els dies següents i, tot i que vam tenir algunes jornades de fred, de mica en mica la cosa va anar millorant fins a permetre'ns gaudir de les nostres visites. Perquè altra cosa no, però cultura, en vam fer i molta! De bones a primeres vam inspeccionar el llegat imperial romà: els fòrums, el Circ Màxim, el Colisseu,... i vam tenir temps de veure el canvi de guàrdia a la tomba del soldat desconegut en el monument a Víctor Manuel i passejar-nos per la Plaça d'Espanya i la Fontana di Trevi. L'endemà, va arribar el torn del Vaticà, amb tota la santa extensió dels seus inacabables museus, la Basílica de Sant Pere, la plaça, la cripta, ... i un bar on vàrem esmorzar la mar de bé a base de pizzes. El dijous vam entrar a les catacumbes i al monument commemoratiu als herois de la resistència italiana en època de la segona Guerra Mundial a les Fosses Ardeatines. A més, vàrem poder contemplar algunes de les esglésies més rellevants de la capital. I, per fi, el divendres (que ja tocava), ens vam abandonar al consumisme i ens vam dedicar a comprar records. Les últimes hores van resultar d'allò més interessants en un vaixell molt ràpid que ens va dur fins a Barcelona en el doble de temps del previst. Però ja se sap: amb les avaries no s'hi juga! Ara ja en tindrem una per explicar als nostres néts quan estiguem jubilats!

PD: recomanem molt ferventment a tothom qui viatgi a Roma que no deixi de regatejar amb els revenedors ambulants: es poden aconseguir autèntiques gangues! Per a més informació, passi's per l'aula de 2n de Bat.

Assumpció Rost

LLAGOFINQUES
SERVEIS IMMOBILIARIS

Manel Malagón Rodríguez

Consellers, 21 (Baixos) 17240 Llagostera
Tel. 972 831830 Fax. 972 831831
E.mail:llagostera@llagofinques.com

PERRUQUERIA ROSER

UNISEX - ESTETICA - SOLARIUM

Passeig Pompeu Fabra, nº 9
Telèfon: 972 80 57 38
LLAGOSTERA - Girona

INSTAL·LACIONS

Rufi
Restruidis s.l.

CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica
TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

Tot per el seus animals de companyia

- * Peixos
- * Ocells
- * Gàbies

Carrer Comte Guifré, 21
Telèfon 972 83 03 21
17240 Llagostera (Girona)

MAS TARRÈ
Restaurant

Ctra. De Vidreres o St. Feliu de Guisols. Km 25
Tel. 972 83 14 27

electrodomèstics

Codolar

Carrer Camprodon, 11
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. - Fax 972 83 04 77
e-mail: jcodolar@terra.es

SOM ESPECIALISTES EN ELECTRODOMÈSTICS

EBENISTERIA PERELLÓ

c/. Ponent, 28 - Tel. i Fax 24 19 34
17180 VILABLAREIX
(Girona)

CAN CASSOLES

LLAGOSTERA - TEL. 972 830 702

VIATGE A PARÍS

SÍ, SÍ, SÍ NOS VAMOS A PARÍS

París mon amour!

La nuit!

i se fueron...

CULTURA CLÀSSICA

Sortida a Tarragona

El 15 d'abril els alumnes de 1r de batxillerat humanístic van anar a Tarragona amb l'IES Josep Brugulat de Banyoles. Al matí van visitar les restes romanes de la ciutat: muralles, circ, fòrum, amfiteatre i el museu d'història. A la tarda van assistir a la representació de la comèdia "El Persa", de Plaute. Abans de marxar encara van tenir temps per parar a veure el pont del Diable.

Portàtils Ordinadors de Sobretaula Consumibles Mouse Teclats CD DVD
 Altaveus PDA Cablejat Servei Tècnic Perifèrics Tintes Piles Impresores
 Toners TPV Mp3 Mp4 Torres SD Complementos per a Mòbil Jocs PSP PS3
 Ps2 XBOX Monitors R... Programes de Gestió
 Impresores Laser Man... es Web Portals Web
 Hòsting Correu Electrò... bretaula Consumibles
 Mouse Teclats CD DV... bretaula Consumibles
 Altaveus PDA Cablejat... es Piles Impresores
 Toners TPV Mp3 Mp4... n Mòbil Jocs PSP PS3
 Ps2 XBOX Monitors R... Programes de Gestió
 Impresores Laser Man... s Web Portals Web
 Hòsting Correu Electrò... ges SD Complementos
 Altaveus PDA Cablejat... s Piles Impresores
 Toners TPV Mp3 Mp... Mòbil Jocs PSP PS3
 Ps2 XBOX Monitors... rames de Gestió
 Impresores Laser M... Web Portals Web
 Hòsting Correu E... PDA Cablejat

c/ Comte Guifré, 27 bxs 17240 Llagostera - Girona T972830770

ESPECIAL COMENIUS

Divendres, 16 de maig, primera hora del matí. Arribem a l'IES. En Pitu ens rep amb una agradable notícia, tenim un correu des de Noruega de la Montse Jorba i la M. Àngels Llavina. Diu així:

Com va tot per Llagostera?

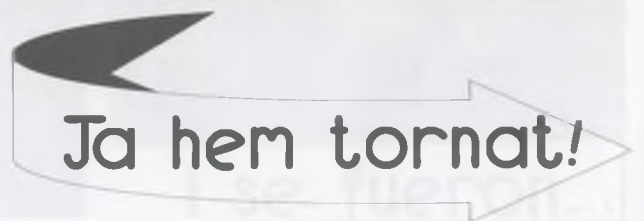
Aquí tot va molt bé, excepte el teclat de l'ordinador que no té accents ni alguns signes de puntuació essencials per a la nostra llengua.

Els alumnes estan molt contents i molt ben atesos. Hem guanyat el primer premi del festival de cinema amb la pel·lícula del crèdit de síntesi de 4t "La caixa de pandora".

Ahir vam enviar un mail a la Lúdia, no sabem si l'ha vist. Demà anirem caminant a veure un fiord des de dalt del penya-segat. El temps és molt bo i aquí és d'agrair.

Molts records,

Montse i M. Àngels

Aquests són els seus comentaris:

Ja fa tres anys que el nostre institut participa al projecte "YES", que consisteix en un intercanvi de cultures entre escoles de diferents països: Croàcia, Noruega, Catalunya, Irlanda, Holanda... Aquest any, i per celebrar el final del projecte, s'ha decidit que alguns alumnes de cada centre escolar viatgin a Noruega i prenguin part en un concurs de Cinema de la ciutat de Stavanger. Aprofitant que Stavanger és la ciutat cultural europea de 2008, vam participar en el projecte YAM, youth and migration, i a causa d'això els curts tractaven sobre amor, mort, hospitalitat i religió. Tots els països van participar amb 4 curts, excepte Noruega que en tenia 7. Més concretament, del nostre institut hi havien 3 curts fets pels alumnes de 1r de Batxillerat i un vídeo del Crèdit de Síntesi de 4t que vam trobar molt interessant. Tots els curts van ser valorats per un jurat format per especialistes en el tema, professors i alumnes, i els 3 millors van rebre un "cucut", d'or, de plata o de bronze. El vídeo de 4t anomenat "La caixa de pandora", va guanyar el cucut d'or. El de plata va ser per a Noruega i el de bronze per a Croàcia.

Jordi Coll i Joan Frigola

Fotos: 1.- Asseguts al damunt d'unes boies fent temps per entrar al museu del petroli de Stavanger. 2.- Joan, Friné i professor de l'escola de Sandness durant la barbacoa a la platja. 3.- Friné i amigues traient el cap des de dalt d'un fiord. 4.- Joan i Maria amb els peus penjant. 5.- Ballant sardanes al costat d'un precipici de 700 metres, si és que som catalans... =D. 6.- Xevi amb la bandera de Noruega just abans de començar la desfilada. 8.- Friné, Joan, holandeses i noruecs fent ganyotes. 9.- Xevi i Jordi amb la família el dia de la Constitució Noruega. Es veuen els vestits tradicionals. 10.- Estirats a la platja després de la barbacoa. 11.- Henrik (en Joan i l'Àlex estaven a casa seva) traient el cap dalt del fiord.

"Aquest viatge ha sortit fins i tot millor del que m'havia imaginat, des que vam arribar fins l'últim dia ha sigut un no parar impressionant! Hem conegut Noruega des del punt de vista de la gent amb la qual hem quedat, hem conegut molta gent, amb diferents cultures, hem escalat muntanyes per veure un fiord, sortit de festa... En fi, una setmaneta més a Noruega no hagués estat GENS malament: D!"

Friné B. Oudeman.

Divendres 16 de maig:

Aquest dia vam anar a veure un "fiord", que és l'entrada del mar (com un riu) dintre de la terra. Per veure-ho havíem de pujar a una muntanya.

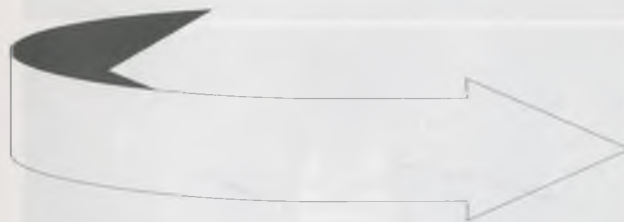
Així doncs, vam agafar l'autocar per anar fins al peu de la muntanya i començar a escalar. La pujada era molt difícil i cadascú anava al seu ritme. Tres noies irlandeses es van quedar a mig camí perquè no podien més. Un cop a dalt la vista era extraordinària. Vam menjar, fer fotos i després vam tornar cap a l'autocar, on gairebé tothom va dormir. Finalment, a la nit vam anar a una barbacoa i va estar prou bé.

Aleks Igareta 1X

El dia 17 de maig és el dia més important de Noruega, és fa una mena de desfilada amb molta gent i diferents grups de persones d'allà, amb música, festes, trobades i molta germanor.

Ens vam llevar a les 6 del matí per tenir un esmorzar amb tota la família i ens va sorprendre que tots anaven vestits amb un vestit característic norueg. Després d'esmorzar ens vam trobar tots a la desfilada i la vam viure des de dins. Vam aprofitar l'ocasió per onejar una bandera catalana i fer una mica de "propaganda". A la tarda vam repetir la desfilada i a la nit vam celebrar una festa a casa d'un dels nois amb qui vivíem. Com a la festa de desfilada, va ser un gran final per a un magnífic viatge.

Xevi Valentí

ESPORTS A IES

- Accions del pla català de l'esport a IES Llagostera 2008
- Recopilatori d'activitats físiques i esportes curs 2007-2008

Dins del Pla Català de l'Esport s'han desenvolupat activitats lúdiques relacionades amb el programa de la matèria d'Educació Física.

El Pla està pensat per animar els alumnes a practicar més activitat física en horari no lectiu.

Disposem d'una associació esportiva amb l'objectiu de permetre la participació de tothom (alumnes, pares, mares i professors/es) en la promoció de l'esport.

Els dinamitzadors desenvolupen una tasca de connexió admirable: Marc Comas i Cristian Vázquez de 1r batxillerat, Albert Turón, de 2n de batxillerat i Joshua Sarrià, Eduard Montiel i Miriam Ortega de 4t A.

Com a professors hi col·laboren Xon Vilahur, Fabiola Sanz i Natàlia Arqués. Amb el suport de la direcció del centre.

Les activitats que s'han fet són:

Activitats aquàtiques

Tots els dimecres des del 24 d'octubre fins el 27 de febrer

**Piscina Municipal de Sant Feliu
Extraescolar esportiva**

Desenvolupament de l'activitat:

- Pràctica d'activitats aquàtiques, estils de natació, jocs, waterpolo, jacuzzi, sauna.
- Iniciació a les activitats aquàtiques.

Objectius pedagògics:

- Millora de les habilitats motrius a l'aigua.
- Coneixement i perfeccionament de la tècnica de natació.
- Conviure amb els companys.

Activitats esportives per a 3r

Dimarts 12 de febrer

Pistes Poliesportives de Lloret de Mar

Activitat curricular

De 8.30 a 17.30 h. Autobús des de l'IES

Preu: 0 euros. Subvencionat pels Consells Comarcals de la Selva i el Gironès

Col·laboradors: Alumnes dinamitzadors de quart

Desenvolupament de l'activitat:

- Per equips mixtos d'uns 10 integrants, els alumnes fan un itinerari d'activitats:
- Atletisme, volei herba, bicicleta tot terreny, bitlles catalanes, Korfball i aeròbic-funky.
- Amb una estona de temps lliure.

Objectius pedagògics:

- Participar en una jornada esportiva, recreativa i lúdica.
- Conviure amb els companys.

Jocs d'escalada

Jocs i tècniques per a escalar, maniobres de seguretat i recursos per anar a la muntanya.

- Jocs d'escalada al gimnàs del pavelló.
- Escalada en rocòdrom al poliesportiu polivalent.
- 2 sortides pràctiques a Solius.

Dirigida:

A nens i nenes de Llagostera de 8 a 14 anys

Els divendres de 17.30 a 19 h

Al Gimnàs del CEIP Lacustària i al pavelló polivalent

Va començar el divendres 28 de març

Jocs i esports alternatius

Dimecres des del 16 d'abril de 2008
Pistes de l'IES Llagostera
Extraescolar. Voluntària
De 16.30 a 18.15 h

Beisbol, Bàdminton, Tennis, Tennis taula, Pilota Indiana, Hoquei i Korfbal

Competicions amistoses

A l'hora del pati

Bàsquet, voleibol, handbol i futbol
Hi participen els grups que vulguin apuntar-se

Esports a l'hora del menjador

Tennis, Tennis taula, escacs, bàsquet i futbol.
Per a les persones que es queden al migdia a l'IES

Activitats de dansa balls moderns, coreografies

Dimecres des del 5 de març de 2008
Gimnàs de l'IES Llagostera
Extraescolar
De 16.30 a 18.15 h

Funky, Hip-Hop, Aeròbic, Breakdance

Competició de comarques

Seleccions de Korfbal, Bàsquet i Futbol-7
Sortida fora de Llagostera. Previstes a partir d'abril, 2008

Vela escolar

A la platja de Sant Feliu de Guíxols
Iniciació pràctica amb petites embarcacions
Data prevista de començament el 21 de maig de 2008

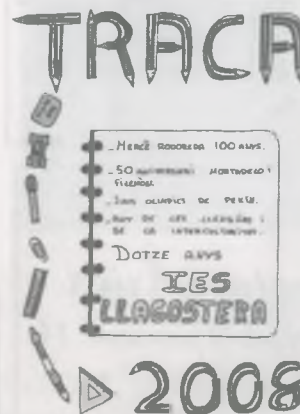
Pedro Pablo Fuentes

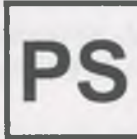
Bon estiu a tothom!

BUSCÀVEM UNA PORTADA

Com altres anys, la revista TRACA va fer un concurs per triar la portada del seu núm. 14. Hem de dir que hem tingut més participació que altres anys. Volem donar les gràcies als alumnes, especialment als de 1r d'ESO, que han estat els que han participat més. Moltes gràcies!

Aquestes són les portades presentades.

PAUHER SCHOOL, C.B.
 IDIOMES / TRADUCCIONS
 Constància, 1 Baixos - Local 4 -
 17240- LLAGOSTERA
 Tels. 972 805163 / 972 321224

EMBOTITS ARTESANS

C/ Almogàvers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel: +34.972.830135
 Fax: +34.972.830101
 E-mail:
 nogue@nogueassessors.com
 Carrer dels Almogàvers, 21
 17240 LLAGOSTERA (Girona)

**ASSEGURANCES
 ASSESSORIA
 LABORAL I
 FISCAL
 COMPTABILITATS
 SERVEIS
 IMMOBILIARIS**

FRANCESC XAVIER NOGUÉ I DESPUIG

**BAR
 RESTAURANT**

Pg. Pompeu Fabra, 92 - 17240 Llagostera
 Tel. 972 831 292

Calçats Àries
 El Angel Guimerà, 14
 Tel. 972 83 11 35
 Llagostera
 Enriqueta Vergés
 Calçats i complements
 Home-dona-nen

**RAMIONET
 LLOVERAS**
 ASSEGURANCES

Joan Maragall, 30
 17240 Llagostera
 tel. 972 831 819
 fax. 972 831 804

Camprodon, 16
 17240 Llagostera
 tel. 972 830 040
 tel. 972 805 539

Ramon Gurnés, SL

Agència

RENAULT

Ctra. Tossa, s/n. 17240 LLAGOSTERA
 Tels. 972 83 09 07 - Fax 972 83 10 66

PASTISSERIA

Murgadella

C/. Santiago Rusiñol, 3
 Telèfon 83 11 39
 17240 LLAGOSTERA (Girona)

PLA EDUCATIU D'ENTORN

L'aportació de l'IES al Pla Educatiu d'entorn ha estat important. Des d'aquells inicis en els quals es proposaven punts com treballar amb les famílies per poder integrar-les a la vida del centre, assumir alguna despesa per al pla de tutories, recuperar l'escola Taller organitzada per l'Ajuntament (jardineria, manteniment...), traslladar a l'IES el Taller d'estudi assistit (biblioteca oberta fora d'horari escolar...), dinamitzar l'hora de menjador... Des d'aquells inicis, dèiem, ha plogut molt. Avui ja és un fet.

Aquí trobareu una petita mostra d'algunes de les activitats que s'estan fent.

EXPOSICIÓ DE LLENGÜES A CATALUNYA

Es va realitzar durant el primer trimestre. Hi van assistir tots els cursos.

TALLER D'ESTUDI ASSISTIT (4 TALLERS)

AMPA IES (contractació de 4 monitors).

Aquest taller funciona els dilluns, dimarts i dijous de 17,45 a 18,55. Els monitors són: Eduard Diaz, Pau Cañigueral, Estel Cañigueral i Olga Sánchez. Hi assisteixen alumnes de primer, de segon, de tercer i de quart d'ESO.

TALLER DE JARDINERIA - Engràcia Valls

L'Aula Oberta o quan un insult no és un insult

Un alumne de l'Aula Oberta –d'ara en endavant AO– m'ha ensenyat què és el *parcour*, paraula que en francès vol dir itinerari, recorregut. En el *parcour* les colles de joves es mouen pel medi urbà fent salts i cabrioles tot aprofitant el mobiliari, les construccions i fins i tot la vegetació. Els bancs, les baranes, les escales, els arbres, les rampes, els pals de la llum... esdevenen obstacles i punts de suport d'un itinerari que cadascú crea a partir d'unes coreografies determinades, com ara "el gat", "el salt de precisió" o "el trencacanyells". Els nois i les noies es relacionen lliurement amb el medi enriquint el seu significat. Quan un banc passa a formar part d'un *parcour*, ja no és mai més només un lloc per seure. Potser quedarà brut de petjades, però, en la meua opinió, l'espectacle gratuït que ens ofereixen els joves compensa la necessitat de netejar-lo si després hi volem seure. No hi ha res trencat, ningú ha ofès ningú, i, per tant, endavant amb aquesta forma d'expressió!

Aquest any he fet de professora a l'AO de l'IES Llagostera, des del 25 de març al 29 de maig, un parell de mesos amb tot de festes pel mig. Un curt espai de temps per crear un *parcour* particular en els espais oberts de l'Institut on els alumnes de l'AO i jo mateixa hem fet jardineria i una mica d'horticultura. Tanmateix, sense llibertat no es pot crear, i per això he pretès que els nois s'expressessin sense coaccions. I, és clar, això havia de provocar, en principi, que se saltessin tot de normes de l'Institut, però sense agressions i sense danys materials significatius, amb una excepció feta a la impensada.

S'entén que les normes de convivència permeten crear l'ambient adequat per a l'aprenentatge. Com sempre, n'hi hauria d'haver prou amb una sola norma: el sentit comú. Però ja hi som: què passa quan el sentit d'algú no és el comú? Què passa quan, de fet, la qüestió és que no s'acaba de trobar el sentit? Què passa quan l'entorn social falla en la seva missió de formar persones integrades? I cal tenir clar que integració no vol dir submissió o conformitat acrítica, sinó capacitat de resoldre problemes o injustícies –personals o socials– de manera eficient i generosa. Em vénen al cap persones com en Gandhi, o la Rigoberta Menchú, que han esdevingut referents d'aquesta capacitat.

Probablement poques persones podrien afirmar que estan integrades del tot, però bé, anem fent sense entrebancs greus. Però tornem-hi, què passa quan aquests entrebancs sí que són greus? Doncs que ens trobem amb persones poc integrades. Els alumnes de l'AO són persones que, si més no en l'àmbit de l'Institut, no estan ben integrades i que, per tant, perden el respecte a la integritat, sense ser-ne, d'entrada, responsables. Entenc que la responsabilitat és de l'acció concreta, però no "d'ésser dolent". Un alumne de l'AO és responsable, per exemple, de trencar la branca d'un roser, perquè només ell ha decidit fer-ho, però no per això "és dolent". Perquè també haurà plantat amb cura un llorer, posat amb traça una tanca de fusta, fet un

esqueix de gerdera que després brotarà ufanosament, construït un parterre de maduixeres, cavat un escocell per contenir l'aigua al voltant d'uns lliris, repartit triturat de poda en els escocells perquè faci d'encoixinat i eviti la compactació del terreny, les pèrdues d'aigua i la sortida d'herbes, adobat amb fems de cavall i compost un hortet, après noms i utilitats de plantes, trasplantat uns conillets, regat... en definitiva, haurà embellit un espai i l'haurà dotat de sentit: "això ho he fet jo, i em satisfà". Aquest sentit que de vegades costa tant de trobar.

Però tampoc per això serà "bo". He intentat reconèixer als alumnes les actituds i les accions que han col·laborat a donar sentit a l'activitat i a fer-la harmoniosa. Actituds i accions que no han estat les més abundants però que demostren que amb recursos adequats i amb una continuïtat en el temps les balances es poden anar inclinant cada vegada més pel cantó positiu. N'estic convençuda, per a mi ha tingut molt de sentit fer de professora de l'AO. I a més a més m'agrada. Perquè igual que en el *parcour* urbà de vegades un banc no és un banc, en el *parcour* de l'AO tot sovint un insult no és un insult. És saltar-se la norma, és portar al límit les situacions, és despistar i confondre, és boicotejar... és, en definitiva, situar-se en el llinard de la falta com a forma d'identitat. És no voler, de forma més o menys conscient, "fer el salt del gat" i volar sobre l'abisme de l'expulsió per anar a caure, amb aplom i precisió, en un altre lloc on també es pot sentir seguretat. Desitjo als alumnes de l'AO que trobin altres llocs segurs, i els animo a fer el salt. Paga la pena. Recordeu el salts de gratacel a gratacel d'en Neo i d'en Morpheus a la pel·lícula Matrix?

I res, no voldria acabar aquest escrit sense explicar que les pràctiques que hem realitzat en l'espai de l'AO han partit del sistema de cultiu ecològic, que produeix aliments sans per les persones i saludables pel medi ambient, o que enjardina espais amb un ús mínim de recursos, especialment l'aigua. Si els cultius que hem inaugurat tenen continuïtat, observareu com la terra es va transformant i cada vegada ens ofereix plantes més esplèndides i bones per menjar i per veure. Perquè la terra, com les persones, necessita que l'estimin, que l'entenguin i que la cuidin, i llavors dóna els seus millors fruits. Salut.

TALLER DE CUINA - Casino Llagosterenc

Setze alumnes participen en un taller de cuina inclòs al Pla Educatiu d' Entorn de Llagostera (L'aula suplement d'ensenyament. Dimarts, 15 d'abril de 2008)

DdeG, Llagostera

El Pla Educatiu d' Entorn de Llagostera ha inclòs aquest any un taller de cuina per a joves, organitzat conjuntament per l'entitat Casino Llagosterenc i l'Associació de Restaurants de Llagostera amb el suport de l' Ajuntament i del Departament d'Educació i la col·laboració de l' IES Llagostera. El taller té una durada de 2 mesos, durant els quals els 16 joves que hi participen poden aprendre i experimentar les seves habilitats culinàries davant els fogons de la mà de cuiners llagosterencs. L'activitat inclou l'elaboració de primers, segons i tercers plats, des d'amanides fins a guisats i postres, tots ells amb productes de temporada de la nostra terra. El taller es duu a terme a les cuines de diferents restaurants de Llagostera i està dirigit i conduït pels mateixos cuiners de l'associació. La realització del taller de cuina també comptarà amb alguna sessió a l'aula gastronòmica del Baix Empordà. Aquesta és una activitat que tant des de les entitats responsables com des de l' Ajuntament de Llagostera, l'institut i els mateixos participants valoren com a molt positiva i enriquidora, ja que conjuga els objectius que busca el Pla Educatiu de l'Entorn: portar més enllà de les aules l'educació i la formació aprofitant les oportunitats i les riqueses que ofereix l'entorn.

PRÀCTICA DE DIFERENTS ESPORTS

(Bàdminton, beisbol, pilota indiana,...) – Pla Català d'Esports

NATACIÓ - Pla Català d'Esport

Amb molt bona assistència, sobretot d'alumnes de 1r i 2n d'ESO

TALLER DE MEDIACIÓ DE CONFLICTES

Carme Romero Durán (mediadora escolar, d'Acord S.C.)

XERRADES FORMATIVES

IES Llagostera A 3r i 4t d'ESO

TALLER DE FAMÍLIES - AMPA IES Llagostera

LES LLENGÜES UN GRAN TESOR

Exposició per primària i secundària.

Dintre del Pla Educatiu d'Entorn, amb participació de l'Ajuntament de Llagostera i del Departament d'Ensenyament, s'ha fet una exposició "LES LLENGÜES UN GRAN TESOR" durant els mesos de maig i juny. Hi han participat els centres educatius de Llagostera. Les dades del 26 de maig al 11 de juny.

Els alumnes de l'IES, acompanyats dels seus professors de català, la van visitar els dies 2, 4, 5, 6, 9 i 10 de juny

Va ser una activitat molt interessant.

BON ESTIU!

SORTIDES DEL 3r TRIMESTRE

El dimarts 3 de juny vàrem fer les sortides del 3r trimestre del curs 2007-08. Us fem arribar les activitats que van dur a terme els diferents cursos.

1r d'ESO - Sortida a Torroella (esports d'aventura)

2n d'ESO - Sortida a Sant Pere Pescador (esports d'aventura)

3r d'ESO - Sortida a Torroella i les Medes (Aus i peixos)

4t d'ESO - Sortida a Figueres al Museu Dalí i Museu de la Ciència i la Tènica

Amb aquestes activitats i la jornada esportiva del dia 13 de juny, l'IES Llagostera tanca el curs d'activitats 2007-08.

DIADA ESPORTIVA I DE CLOENDA DE CURS: 13 de juny de 2008

De 2/4 de 9 a 3/4 de 9 al Pavelló i a l'IES Jornada esportiva: Benvinguda!

De 9 a 1: Jornada esportiva: competicions

A les 8 de la tarda Ajuntament, (Sala de Plens) Acte de Graduació dels alumnes de 2n de batxillerat:

- Parlament de la Directora del centre
- Repartiment de diplomes i records
- Parlament de l'alcalde de Llagostera

A 2/4 de 10 del vespre a l'IES: Podria haver-hi un sopar

A 2/4 d'11 de la nit a l'IES:

- Repartiment de records als alumnes de 4t d'ESO
- Comiat del curs
- Karaoke
- Ball amb Dj

JUGUEM I APRENEM

cál:cu=lo

Operaciones básicas

Coloque los signos matemáticos +, - y x en los espacios vacíos de manera que el resultado de las operaciones sea el número central. ¿Ha sido capaz de resolver el juego en menos de dos minutos? Anote SÍ o NO en la casilla de respuesta.

[14]

Respuesta [ ] Tiempo [ ] Nivel [ ] [medio]

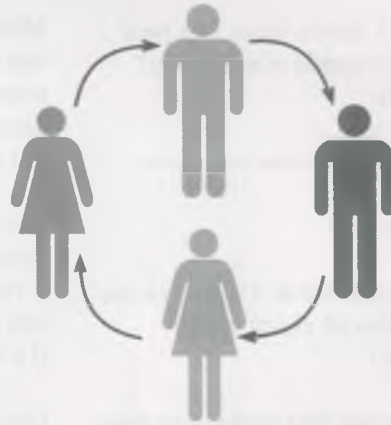
razo namien to

Lógica

En un taller trabajan cuatro personas, dos hombres y dos mujeres. A Lali, le gusta como compañera de trabajo Ana, pero no le agradan los dos chicos. A Oscar le gusta Lali, pero no le gusta la persona que le gusta a ella. A Moncho le caen bien una chica y un chico. Sólo a una persona le gusta Ana, ¿quién es? Anote la letra de la opción correcta en la casilla de respuesta.

Opciones

A. Ana B. Moncho C. Oscar

[15]

Respuesta [ ] Tiempo [ ] Nivel [ ] [difícil]

percepción

Identificación de partes en un todo

Busque el grupo de gatos idéntico al del modelo y señálelo. ¿Ha sido capaz de encontrarlo en menos de un minuto? Anote SÍ o NO en la casilla de respuesta.

[16]

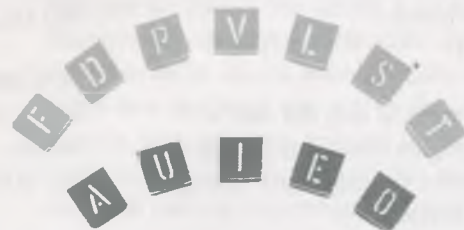

Respuesta [ ] Tiempo [ ] Nivel [ ] [fácil]

fgh lenguaje ijk

Formación de palabras

Con las letras de estas fichas forme veinticinco monoslabos. Puede repetir tantas veces como quiera las letras. ¿Ha sido capaz de realizar el juego en menos de un minuto? Anote SÍ o NO en la casilla de respuesta.

[15]

Respuesta [ ] Tiempo [ ] Nivel [ ] [fácil]

ENDEVINALLES

Per Marc Guerrero - 3r d'ESO

ADIVINA!

ENDEVINA, ENDEVINETA...

Sheila Rubio - 3r AB

¿Quin es l'home al qual totes les
medecines el fan viure?
(le cituecamraf)

Muchas damas en un agujero y
todas visten de negro.
(Sal sagimroh)

Un que té quatre duros i en perd
dos, què li queda a la butxaca?
(un tarof)

Millares de soldaditos
van unidos a la guerra,
todos arrojan lanzas
que caen sobre la tierra.
(Al aivull)

Quantes gotes caben en un vas
ple?
(pac aj se elp)

Llevo mi casa al hombro,
camino sin una pata,
y voy marcando mi huella
con un hilito de plata.
(Le locarac)

Quin és el poble de Catalunya que
té més elles en el seu nom?
(selletnec)

Oro no es
plata no es
Abre la cortina
I veras los que es
(Le onatálp)

Passo la vida fent voltes, caminant
a poc a poc, però per més que
camino sempre estic al mateix lloc.
(le egtoller)

No és carn ni peix, i piula quan
neix.
(le tep)

ADIVINA, ADIVINANZA...

Què és allò que fa el bou quan surt
a prendre el sol?
(arbmo)

Por Oscar Romero - 3r AB

No és pebre, però cou; té barba i
no és home.
(lla'l)

A -"Soy redondo como el queso,
y en las mujeres penetro hasta el
hueso"
NU OLLINA

Em veuràs al mig del mar, a
darrere una dona, i al davant d'un
ànc mut si rumies una estona.
(al allertse)

B- Cuatro patas tiene y no puede
andar, también cabecera sin saber
hablar.
AL AMAC

Al costat tinc un forat, cinc que es
mouen s'hi han ficat.
(al acaxtub)

C- "Cien amigas tengo, todas sobre
una tabla si no las tocas, no te
dicen nada."
NU ONAIP

Encara que jo tinc cor, no sóc
persona ni bèstia, i fent calor
sempre m'estic a la fresca.
(al anitroc)

D- ¿Qué es lo que se repite una vez
cada minuto, dos veces cada mento
y nunca en cien años?
AL LACOV

E- Te la digo y no me entiendes,
te la repito y no me comprendes.
AL ALET

F- Si me nombras desaparezco,
¿quién soy?
LE OICNELIS

G- ¿Qué será, qué es?:
mientras más grande, menos se ve.
AL DADIRUCSO

H- Yo tengo calor y frío,
y no frío sin calor,
y sin ser mar ni río
peces en mí he visto yo.
AL NÉTRAS

I- ¿Qué es lo que es algo y a la vez
nada?
LE ZEP

J- Todos pasan por mí
y yo no paso por nadie
todos preguntan por mí y yo no
pregunto por nadie.
AL ELLAC

GRÀCIES

LLAGOSTERA
té un toc

Sí, gràcies, ja que sense vosaltres la revista del centre no veuria la llum. Gràcies als alumnes de segon i tercer, especialment als de 2n, pel vostre interès i efectivitat, gràcies als comerciants, empresaris, pares i amics, que any rere any no teniu un no per a nosaltres. Desitgem que la nostra revista us agradi i que us sentiu més a prop de l'IES quan la pugueu fullejar.

També volem fer un agraïment especial a la M. Rosa de l'impremta Montserrat d'Amer. Quan hem portat la revista a paginar sempre hem trobat una persona que gaudia amb la seva feina, una persona que fa la feina ben feta. Els que ens agrada que Traca sigui un referent, ho hem pogut aconseguir també amb la seva ajuda. Ningú diria que portàvem la revista a un lloc impersonal, a un lloc on pagàvem i ja està. No, la M. Rosa ens ha fet sentir com si restéssim a casa, com si la seva feina fos la prolongació de la nostra. Jo m'atreveria a dir, tampoc la conec tant, que gaudeix fent la feina ben feta, que se sent la nostra revista com a seva, que ens hi dona el seu toc màgic.

Gràcies, M. Rosa. Gràcies per estar compromesa amb la teva feina. Gràcies pel teu tarannà tan particular. Dotze anys de revista! Dels 12, al menys cinc compaginant-la i tots imprimint-la. La nostra exposició del passat 27 d'abril – Jornada de portes obertes de l'IES Llagostera – va deixar de manifest la patxoca que feien les publicacions.

Moltes gràcies!

El dia de la Jornada de portes obertes a l'IES Llagostera, em vàreu marcar un gol, i tant que sí! Estava ben aliena a les vostres intencions i, de cop i volta, com qui sent quelcom en of, em va semblar sentir que la Lídia deia quelcom que em va fer aixecar l'orella. Sí, ja em teniu vora les forces vives amb cara de circumstàncies, suposo, intentant pair ràpidament que alló anava per mi.

Unes flors precioses, el ram i la magnòlia, per un moment semblava que tenia la primavera a les meves mans i una ploma que penso estrenar quan, un cop jubilada, comenci a escriure les moltes coses que em ballen pel cap.

Gràcies, la vàreu ben encertar. Sento no haver estat més expressiva, però us ho agraeixo de cor.

PATINES XUXI

VINA AQUEST ESTIU A
GAUDIR DELS NOUS
PATINS A LA PLATJA
GRAN DE PLATJA D' ARO

T' ESPEREM

CASINO LLAGOSTERENC S.R.

Plaça Catalunya, 6
Llagostera
Tel. 972 80 51 65

Esteve Esteve Casellas

17240 LLAGOSTERA
Can Pons - Pompeu Fabra, 29 Tel. 972 830 073

17007 Fontajau - GIRONA
Rambla Xavier Cugat, 6 -10 Tel. 972 227 490

972 83 06 42

C. Àngel Guimerà, 27
17240 Llagostera (Girona)

Tapisseria i Tendals Sanchez

C/ Barcelona, 16
17240 Llagostera (Gi)
Tel.: 972 83 03 87

EQUIP CLÍNIC VETERINARI

CLÍNICA DE PETITS ANIMALS

Cra. Provincial, 141
Teléfon 46 05 26

17244 CASSÀ DE LA SELVA

Tel. (972) 83 01 41

LLAGOSTERA
(Girona)

Nuria Ortí

Tintoreria Bugaderia
NET AL SEC ... TONI

Tel. 972 831 808
C/. Garbí, 11
(al costat de la SEAT)
17240 Llagostera

TELECOMUNICACION

Agencia envío de dinero
Servicio de Fax e Internet
Servicio de Limpieza y trabajos manuales

C/ Angel Guimerà, 6 - Llagostera
Tel. Fax: 972 83 29 28
Doubi8@hotmail.com

CAFETERIA-BAR MOLAYA

Avinguda del Gironès, 15
17240 LLAGOSTERA
Tel. 637 78 64 61

Elvia

moda

C/ Cristòfol Colom, 1 17240 Llagostera T972831640

VISMA
PISCINES

VISMA
PISCINES

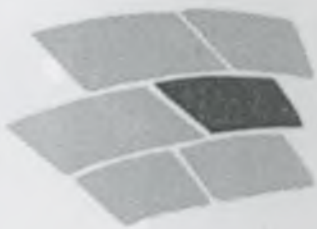

Fàbrica, Exposició i Venda
C-65 Km 7,5
Tel. 972 80 50 53 -Fax: 972 80 57 17
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Àrea d'Exposició i Venda
C-65 Km 12,9
Tel./Fax: 972 80 55 46
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Àrea d'Exposició i Venda
Façana autovia C-17
c/ de la Impremta s/n
Tel./Fax: 93 562 61 74
08150 PARETS DEL VALLÈS (Barcelona)

www.visma-piscines.com
e-mail: info@visma-piscines.com

PULICROM

pavimentos especiales

E-mail: Pulicrom@hotmail.com

Pavimentos Especiales
Pulicrom s.l.
Avda/ Sta. Eugenia 220
apt.C. 605
17006 Girona
tel. 972 80 50 52
fax. 972 80 52 45

PIZZES ARTESANES
CARNS A LA BRASA
PIZZES A DOMICILI

C/ Fivaller, 26 "Can Pep"
LLAGOSTERA (Girona) Tel. 972 80 55 66

Impremta Monserrat - 972 43 06 00

ESTETICISTES
Tenna's

Dolors Pico Amat

- Tractaments facials i corporals
- Depilació a la Cera (un sol ús)
- U.V.A.. (Solàrium)
- Drenatge limfàtic
- Consulta Metge Personalitzada
- Manicures i Ungles
- Artificials
- Estètica del peu

Comte Guifré, 11 - Tel. 972 83 14 44
17240 LLAGOSTERA

**Combustibles
ROBERT BADOJA**

Gas-Oil - Llenyes - Carbons
Barbacoes - Llars de foc i Forns

C/. Panedes, 35
Telf. 972 830 211
Tel. mòbil 686 331 570

info@combustiblesrb.com
www.combustiblesrb.com
17240 LLAGOSTERA (Girona)

LLAGOSTOURS

AGÈNCIA DE VIATGES

Migdia, 36
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 831 873

Roba infantil

C/ Consellers, 11. Llagostera . 972 83 22 66

LLAGOSTERA
Pl. Catalunya, 7 T. 972 80 56 20

Robert Corominas

www.robertcorominas.com
972 83 05 78 - 17240 Llagostera (Girona)

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSION S
DE BARCELONA

TRACA
LA REVISTA DE L'IES LLAGOSTERA

Aquesta publicació ha estat possible gràcies a la vostra participació
i a la de tots els anunciants i col·laboradors.

